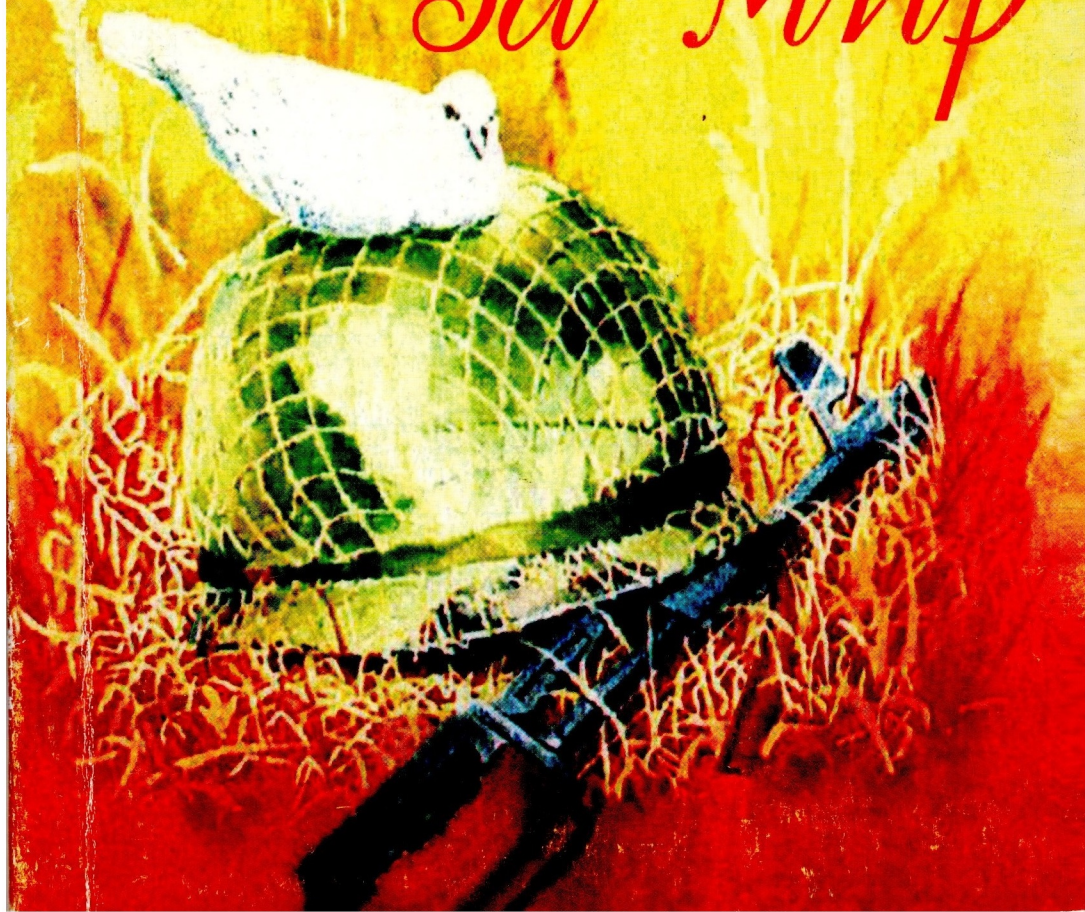

37.035 (05)
Я - 11

Я
голосу
За мир

I/H 41955

Автор:

8 1 0 0 0 8 7 5 1 7 8 1 0

Міністерство освіти і науки України
Міжнародний університет "РЕГГ"
імені академіка Степана Дем'янчука
Управління освіти і науки
Рівненської обласної державної адміністрації

Пам'яті академіка Степана Дем'янчука

Я голосую за мир

Матеріали VII учнівських громадських читань
"Я голосую за мир"
(13 травня 2003 р.)

№ 41 955

Рівне
Редакційно-видавничий центр "Тетіс"
Міжнародного університету "РЕГГ"
імені академіка Степана Дем'янчука
2003

37.035(05)

11

Упорядник і відповідальна за випуск:
кандидат педагогічних наук, доцент **Петрук О.М.**

*Наталія Петрук,
Мізоцький ліцей,
10-А кл, с. Мізоч
Рівненської обл.*

ПЕРШИЙ ДЕНЬ МИРУ *(Світлій пам'яті С.Я. Дем'янчука)*

Час – вектор додатнього напрямку. Комуś він додає сивини і мудрості, комуś – спогадів. Але всіх він спрямовує у вічність безповоротно, залишаючи по собі Пам'ять.

Саме з неї, категорії вічної, щоразу повертається до нас сивочолий академік і вкотре промовляє:

– Я з вами. Я голосую за мир.

І його слово зміцнює віру, надає впевненості юним у виборі свого шляху.

Час не має зворотнього напрямку, але він залишає нам Пам'ять.

Ще три роки тому, такого ж дня Степан Якимович благословляв нас на добрі справи в реальному часі, тут, наяву. Він розповідав про перший день після війни...

То була справжня весна. Весна в душах людських. Бо ніщо так не може давати надію, як перший схід сонця першого дня миру на Землі.

А навкруги цвіли яблуні. Всі в білому, мов ангели-охоронці, які оберігають добро від зла. І подумалось, що ще вчора ці яблуні не могли розцвісти, а сьогодні раптом розкрили всі свої пелюстки назустріч сонцю. Так і душа людини: ще вчора була захована десь у глибині, а це раптом розкрилася білими пелюстками яблуні-ангела.

Молодий солдат стояв серед яблунь на пагорбку, як на постаменті, під променями довгожданого миру. Світлий чуб білим голубом рвався у височінь. В очах юнака ніжною голубінню віддзеркалювався далекий обрій, тихий і заспокійливий, без вибухів і заграв. Нарешті, настала тиша. Тиша, до якої він ішов чотири довгих і страшних роки. Він здолав цю дорогу і завдяки їй пізнав ціну миру.

Ця ціна стала пам'яттю душі навічно. Вона осіла там терпким болем за втраченими друзями-побратимами, що не дожили до цього дня, за загиблими односельчанами, за посивілими матерями.

І юнак відкрив чистий зошит, дістав з кишені вицвілої солдатської гімнастерки олівець, щоб вивести перші слова:

— “Я голосую за мир”.

Почерк був чітким і акуратним, а рука – твердою і виваженою.

На чистий аркуш впевнено лягали світлі думки і мрії, які так тривожили юне серце. І це був початок першого засіву, мирного засіву.

А усміхнене сонце підіймалося все вище і вище, щедро зігріваючи щирі помисли юнака.

Розпочинався перший день миру.

*Юля Клименко,
ЗОШ № 30 „Гармонія”,
2-А клас, м. Рівне.*

Я ХОЧУ МИРУ І ЗЛАГОДИ

Війна – це страшне лихо, від якого страждають дорослі і діти.

Війна – це голод, смерть, кров, це дитячі сльози. Я хочу, щоб припинилися всі війни на планеті. Думаю, що всі діти на землі мріють про затишні школи, цікаві книжечки, гарні іграшки. Всі вони хочуть бачити щасливими і усміхненими своїх рідних.

Я мрію, щоб мир та злагода панували скрізь: у маленьких сім'ях, у гомінких школах і у великих державах.

*Володимир Бондар,
ЗОШ № 11,
2-Б кл, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Надворі гарний весняний день. На деревах розпускаються листочки. Школярі йдуть до школи. Я хочу, щоб завжди було спокійно і мирно. На землі є багато народів. Нехай вони дружно живуть між собою. Щоб діти різних народів могли спілкуватися між собою.

Зараз ми вивчаємо англійську мову. І я хочу, як тато, побувати в інших країнах і побачити океан.

*Лариса Сирота,
школа № 30 “Гармонія”,
2-А кл, м. Рівне.*

ВІЙНА – ЦЕ ЛИХО І ГАНЬБА НАРОДІВ

Щодня, вмикаючи телевізор, ми чуємо та бачимо жакливі новини – скоєно терористичний акт, на палестинську територію увійшли танки,

українські військові відправляються до Кувейту; американські літаки бомбардують столицю Іраку. З телевізійного екрана все це нагадує сюжет комп'ютерної гри. Але все це реальні події.

У багатьох куточках планети ідуть війни. Гине багато мирних людей, маленьких дітей. Я з великим жахом дивлюся на події в Іраку. Понівечені тіла загиблих, діти, що втратили батьків, зруйновані міста...

На мою думку, Америка не мала права нападати на іншу державу. Я засуджую війну тому, що вона несе біль, смерть, сльози.

*Оля Рябоконт,
школа №30 "Гармонія",
2-А кл, м. Рівне.*

Я ХОЧУ МИРУ І ЗЛАГОДИ

Я хочу миру і злагоди тому, що мир – це добро, а злагода – це найкраща мрія людини.

А війна – це лихо для людей тому, що люди страждають, вмирають.

Я хочу, щоб вороги не нападали на Україну. Я хочу, щоб у всьому світі не було війни.

Моя мрія – це мир і злагода на всій Землі.

*Ірина Маменко,
школа №30 "Гармонія",
2-А кл, м. Рівне.*

МИР У МОЇХ ОЧАХ

Для деяких людей війна – це добре. Це добре для злих людей. Але я не люблю війни, я люблю мир. Мир у моїх очах – це щасливі діти, які вчаться в школах, ходять в дитячі садочки. Мир в моїх очах – це люди, які не люблять війни, а мирно трудяться на полях, фабриках, заводах. Вони приносять всім людям на землі добро: вирощують на ланах злаки, овочі, а в садах фрукти. На фабриках і заводах вони виробляють продукти, одяг.

Слава миру і праці! А війні – ні!

Юрій Німкович,
школа №30 "Гармонія",
2-А кл, м. Рівне.

Війна – це лихо і ганьба народів

Війна – це велике горе для людей. Вони залишаються без даху над головою, без їжі. Мирне населення змушене залишати свої домівки в пошуках безпечних місць, де не вибухають бомби і не падають снаряди. Доросле населення вимушене брати в руки зброю і захищати свій народ.

Багато людей гине на війні. Діти залишаються сиротами, жінки – вдовами. Війна - це слези. Вона приносить багато страждань.

Війна – це ганьба народів. У наш час всі конфлікти треба вирішувати мирним шляхом за столом переговорів.

*Р. Базній,
Сарненський міський колегіум
ім. Т.Г. Шевченка,
2-Б клас, м. Сарни
Рівненської обл.*

Вранці я прокидаюсь не від бомб, а від сонячного проміння, яке ніжно лоскоче мої очі. У мене на Батьківщині, у рідній Україні, панує мир. Скільки років ми живемо під мирним небом. Мої друзі, рідні не знають, що таке страшні вибухи бомб та гуркотіння танків. А скільки дітей у країні Ірак у цей час засинають під двигуни літаків, які несуть смерть. У природі панує весна, яка нагадує усім про життя.

Усе живе бажає жити і цвісти. Потрібно сказати «НІ ВІЙНІ!», адже війна - це найжахливіше, що може бути на нашій планеті.

*Мирослава Завалюк,
школа №30 "Гармонія",
2-Б кл, м. Рівне.*

ДЕНЬ ПЕРЕМОГИ

День Перемоги святкують 9 травня. Це третій місяць весни. Саме 9 травня наші люди закінчили воювати з фашистами. Фашистами називали людей, які хотіли завоювати нашу Україну. Вони вбивали чоловіків, жінок і навіть дітей, частину вивозили до себе на роботу. Ця дуже страшна війна для нашого народу тривала 4 роки. Люди витерпіли голод, холод і смерть рідних, близьких людей. І ось цей день настав – Свято Перемоги.

Про все це мені розказав мій прадідусь Василь. Він був ветераном Великої Вітчизняної війни. У нього було багато нагород. Дід Василь був поранений в ногу. Дідуся вже немає, але пам'ять про його подвиги залишилась в моєму серці назавжди.

*Олена Наконечна,
школа №30 "Гармонія",
2-Б кл, м. Рівне.*

ВІТРОМ ПАХУЧА ЗЕМЛЯ

Настала довгожданна весна і розбудила сонну землю. Зійшло сонце, подихнув легенький вітерець. Поспішають проростати квіти, починає зеленіти травичка. Життя квітів починається з пролісків. Ще не зійде сніг, як пролісок проростає доверху. Тихо дзюрчить весняний струмок. Із цією ніжною теплотою і пробудженням природи приходять свято мами - 8 Березня.

Швидко минають дні, і на поріг приходять місяць квітень. Цей місяць сам говорить про себе. В цьому місяці, крім пролісків, розпускається ще багато інших квітів. Сонце піднімається вище і краще прогріває землю. Всі православні християни святкують велике свято – Воскресіння Господнє (Великдень).

Незабаром прийде місяць травень і одягне землю білим цвітом та зеленою травою. У цьому місяці 9 Травня святкують День Перемоги над фашистськими завойовниками. Пройшло багато років з тих пір, як гітлерівська Німеччина була остаточно розбита. Велика визвольна війна радянського народу проти фашизму закінчилась нашою перемогою. Тепер ми живемо в мирній країні і встаємо вранці, відчуваємо теплоту сонця і радіємо цьому пробудженню природи.

*Юлія Левкович,
школа №30 "Гармонія",
2-Б кл, м. Рівне.*

БОЛЯТЬ РАНИ У ВЕТЕРАНІВ

Мій прадід Іван воював під час Великої Вітчизняної війни. Я не бачила його, але тато мені розповідав. Коли він був маленький, то дід Іван йому багато розказував про війну. Він пройшов усю війну і мав багато нагород та був двічі поранений. Перший раз – коли захищав одне українське село, і другий раз – наприкінці війни. Одна куля пробила йому легені. Тато розповідав, що дідові рани часто його турбували. Він багато лікувався, але йому було дуже боляче. Я не бачила свого прадіда, але поважаю його, бо він зробив наше життя щасливим. Він, як і багато інших патріотів, звільнив наш світ від фашизму.

*Аня Дем'янкова,
школа №30 "Гармонія",
2-А кл, м. Рівне.*

Я ХОЧУ МИРУ І ЗЛАГОДИ

Мене звати Аня. Я навчаюся в другому класі. У мене є мама і тато. У нас сім'я маленька та дружна. Мир, злагода і лад панують у нашому домі. Усі питання у сім'ї ми вирішуємо дружно. Коли у родині мир і лад, то живеться радісно і добре, і дім цей у пошані. А якщо у сім'ї немає ладу, не буде і миру.

Мир і злагода починаються з дружби у колективі. У моєму класі 24 учні. Це наша дитяча сім'я. Мені подобаються мої однокласники. Я їх поважаю і хочу, щоб ми жили дружно і весело. Світ, в якому ми живемо, складається з мільйонів таких колективів. На різних континентах, в Африці, Азії, Європі, Америці живуть такі ж діти, як ми. Вони зовсім не схожі один на одного. У них різний колір шкіри, різна форма очей і різний колір волосся. Вони говорять на різних мовах, але усі діти хочуть жити у мирі.

Я ще маленька, тому про війни я знаю з кінофільмів і розповідей моєї прабабусі. Мені важко уявити, що діти під час війни не мали їжі, не навчалися і не гралися. А так справді було. Тому я найщиріше бажаю, щоб мир і злагода були не тільки у моїй сім'ї, але й у всьому світі, бо мир буде, а війна руйнує.

*Дар'я Антонініна,
школа №30 "Гармонія",
2-Б кл, м. Рівне.*

ДЕНЬ ПЕРЕМОГИ

День Перемоги святкують 9 травня. Це свято знають і пам'ятають уже багато років. 9 травня 1945 року закінчилася війна з німецько-фашистськими загарбниками. Велика Вітчизняна війна принесла багато сліз і горя нашим дідусям і бабусям, прабабусям і прадідусям. Наш народ віддав усю свою силу, здоров'я, щоб не дати німцям завоювати нас. Мій прадідусь пройшов усю війну і втратив багато друзів та здоров'я. Я хочу, щоб завжди був мир і щастя на землі, щоб світило сонечко і сміялися діти.

*Віталій Пагула,
школа розвитку №29,
2-Б кл, м. Рівне.*

МИР

Мир. Яке коротке слово. Воно так багато означає. В моєму розумінні мир – це жити дружно; коли не лунають вибухи й постріли; коли діти можуть ходити до школи, а дорослі - на роботу; коли люди можуть радіти й посміхатися один одному; коли світить сонечко й весело щебечуть птахи.

Я не хочу, щоб була війна в Іраку і на всій Землі. Я закликаю всіх людей жити в мирі й злагоді. Люди! Збережімо мир на всій Землі! Від цього залежить наше майбутнє.

*Юля Климишина,
школа №30 "Гармонія",
2-А кл, м. Рівне.*

Я ХОЧУ МИРУ І ЗЛАГОДИ

Війна – це страшне лихо, від якого страждають дорослі і діти.

Війна – це голод, кров, смерть, це дитячі сльози. Я хочу, щоб припинилися всі війни на планеті.

Думаю, що всі діти на землі мріють про затишні школи, цікаві книжечки, гарні іграшки. Всі вони хочуть бачити щасливими і усміхненими своїх рідних.

Я мрію, щоб мир та злагода панували скрізь: у маленьких сім'ях, у гомінких школах і у великих державах.

*Саша Дрозд,
Мізоцький ліцей,
2-А кл, с. Мізоч
Рівненської обл.*

ЯК ДЕРЕВА СТРІЛЬЦЯМ ДОПОМАГАЛИ

(Казка)

Було це давно, коли вороги намагалися підкорити український народ. У лісі, поблизу села Святе, зібралося кілька тисяч молодих юнаків, які вирішили врятувати Україну. Люди називали їх Стрільцями, бо народилися всі вони під Українським Сузір'ям Сміливців і дуже любили свою землю.

Билися вони з ворогами п'ять днів і п'ять ночей. Але сили були нерівними. Закінчувалися набої, а ворог тісним кільцем оточував ліс з усіх сторін. Стрільців чекала неминуча загибель. Надії залишитися живими уже не було. Саме тоді і трапилось диво: стрепенулись лісові дерева і зашуміли під вітром їхні безлісті крони. Деревя пошепки про щось радились між собою, а надворі стояла рання весна.

Раптом здивовані Стрільці побачили, як на деревах почали розпускатись ніжні зелені листочки. Віти дерев почали опускатись донизу і заховали Стрільців від ворога. Калина напоїла бійців своїм цілющим соком. Верба приклала до ран юнаків свої ніжні пухнасті котики. Берізка швиденько перев'язала поранених своєю тоненькою білою корою. А могутні Дуби-Побратими, всі як один, вийшли на узлісся і закрили дорогу ворогам.

Тоді головний Стрелець Нечай зібрав усі набої, що залишилися, для своєї сотні найвідважніших, а всім молодим Стрільцям наказав виходити з оточення через лісове болото. З давніх-давен те болото вважалося непрохідним. Але і тут на допомогу прийшли лісові дерева.

Першим поперек болота лягли Вільхи, за ними – Трепет і Ограб, а зверху постечили свої стовбури молоді Клені. Ясени показували дорогу додому, а Смереки і Ялини з боків підтримували своїми лапатами вітами поранених Стрільців.

Коли юнаки вибрались із лісу, уже світало. Оглянувшись, вони побачили, як услід їм махають своїми втомленими вітами лісові дерева, що вишикувались в ряд над болотом. З їхніх очей капали на українську землю великі сльозини вранішньої роси, які в перших променях сонця були схожими на ягоди малини. Такі ж самі краплини котились і по щоках Стрільців.

Адесь далеко на Гурбеньському узліссі, що вище від Святого, ледве чутно стрекотіли скоростріли. Це сотня стрільців-добровольців затримувала наступ ворога. Смертю Героїв полягла там, під могутніми дубами, сотня Нечая, щоб врятувати життя тисяч своїх побратимів.

Тепер кожної весни до Святого приходять правнуки Стрільців і дерева розповідають їм гірку правду про той важкий бій за незалежність України.

*Катерина Шевчук,
ЗОШ №11,
2-А кл, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Небо, сонце, ріки, лани пшениці, квітучі поля, вишневі сади – це все, без чого не може бути життя на нашій великій неосяжній землі. Кожній

дитині, людині воно дороге, як колискова материнська пісня. А щоб все це залишити нашим дітям, онукам, ми повинні докладати всі свої сили для того, щоб не допустити війни, а зберегти назавжди мир.

*Андрій Трофимчук,
ЗОШ №11,
2-А кл, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Мир, мама, школа — ці слова з давніх-давен символізували щось святе.

Одне з найдорожчих слів у нашій країні — слово Мир. Людина народжується, щоб радіти, милуватися квітами, прислухатися до шелесту листя, щоб жити і працювати разом з усіма. Все це можливе тільки в мирному житті. Мир – один з основних законів нашого життя.

*Юрій Дячук,
ЗОШ № 11,
2 - А кл, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Я живу в мирній державі –Україні. Ось уже 57 років на нашій землі немає війни. Але в інших країнах не так спокійно, як у нас. Там помирають люди від поранень, голоду, хвороб. Я не хочу, щоб так було.

Мрію я, щоб на усій землі був мир. І всі люди жили дружно і щасливо. А в ясному небі завжди світило яскраве сонечко та зігрівало нас своїм теплом.

Я – голосую за мир!

*Павло Подкопасєв,
школа розвитку № 29,
2-Б кл, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Думаю, що мир – це головне. Я не хочу, щоб люди бились, хочу, щоб не було бандитів. Не можна вбивати людей.

Прагну, щоб люди не знищили землю, а щоб земля ставала великою.

Хочу, щоб люди не вбили сонечка, щоб атмосфера не зникла. Я голосую за великий-великий, дуже великий світ.

Але все залежить від людей!

*Всеволод Матвійчик,
школа розвитку № 29,
2-Б кл, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Я хочу миру. Мрію, щоб мир панував у світі. Щоб Чечня подружилася з Росією. Бажаю, щоб за кожною людиною ходила удача, щоб усе усміхалося, і люди теж.

Мир – це добро, радість, злагода.

*Богдан Романов,
ЗОШ № 11,
2-Г кл, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Мир – здається таке просте слово, але скільки змісту воно приховує. Мир – це єдине джерело спокою у нашій країні. Щоб здобути мир, наш народ пройшов великий шлях, але все ж таки його здобув. Тепер ми можемо жити в мирі і злагоді, бо мир об'єднав нас, українців, і створив єдину державу — Україну.

Отож, Україна і мир – це дві речі, які ми, українці, повинні шанувати. Я хочу, щоб моє майбутнє було чистим і безхмарним, тому я голосую за мир.

*Андрій Яцкевич,
ЗОШ № 11,
2-Г клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Я голосую за мир, щоб над нашими головами було мирне небо. Я голосую за мир, бо я хочу спокою у сім'ях, у родинах.

Я голосую за мир, щоб у світі світило яскраве сонце.

Я хочу бачити посмішки на обличчях дітей. Я хочу вільно відвідувати школу. Я не хочу, щоб гинули діти на нашій планеті.

Я голосую за мир, щоб всі люди на землі були щасливі і здорові.

*Олена Гурін,
ЗОШ № 11,
2-Б клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Ми вже знаємо, що минула війна принесла багато жакливиx наслідків.
У теперішньому житті її допустити не можна!

Адже скільки людей і дітей можуть постраждати внаслідок війни.
Скільком дітям буде зруйновано їхні дитячі мрії і залишаться в пам'яті жакливі спогади.

Отож, давайте думати про те, щоб не допустити нам війни. Щоб кожна дитина мала можливість спокійно гратись і учитися.

*Марія Ліщук,
ЗОШ № 11,
2 – Б клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Я, як і всі діти планети, мрію про щасливе дитинство, про те, щоб на нашій землі ніколи не було війни і різних бід. Я хочу бачити мирним і радісним наше життя, посміхатися кожному дню, ходити до школи, спостерігати за красивою спокійною природою, слухати щебетання птахів. Нехай наша рідна Україна розквітає, а нам добре і щасливо живеться в ній. Я голосую за мир, бо це — мрія людини.

*Діма Прокопчук,
ЗОШ № 11,
2–Г клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Мир на землі – це найголовніше для нас усіх. Це радісне і щасливе дитинство. Це безхмарне небо, це спів пташок. Це щаслива посмішка мами, це колосся пшениці, яке є символом миру на землі.

*Наталія Козакевич,
ЗОШ № 11,
2-А клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Я народилась і живу в Україні. Мій край є квітучий, співучий, веселий та щедрий. Я хочу, щоб завжди посміхалось сонечко, переливалася кольорами веселка, всі люди жили у мирі і злагоді, повсюди лунав дитячий сміх. Птахом миру є голуб. Я хочу, щоб ніколи не було війни. Я голосую за мир!

*Володимир Бондар,
ЗОШ № 11,
2-Б клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Надворі гарний весняний день. На деревах розпускаються листочки. Школярі йдуть до школи. Я хочу, щоб завжди було спокійно і мирно. На землі є багато народів. Нехай вони дружно живуть між собою. Щоб діти різних народів могли спілкуватись між собою. Зараз ми вивчаємо англійську мову. І я хочу, як тато, побувати в інших країнах і побачити океан.

*Олена Шевчук,
ЗОШ № 11,
2-Б клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Я хочу, щоб не було війни, вибухів. Щоб на Землі всі люди були щасливі та здорові. А по небу щоб пливли білі хмаринки і завжди усміхалось сонечко. Гріло своїми променями квіти, траву і маленьких школярів. Щоб вони росли здорові, щасливі і вчилися гарно.

Я голосую за мир!

*Анастасія Кресанова,
ЗОШ № 30 „Гармонія”,
3 клас, м. Рівне.*

ВІЙНА – ЦЕ ЛИХО І ГАНЬБА НАРОДІВ

Чого найбільше хоче кожна дитина на землі? Щоб яскраво світило сонечко, зеленіла травичка, щоб поряд були тато і мама, щоб можна було зустрічатися з друзями, ходити до школи, займатися улюбленими справами. А все це можливо тільки тоді, коли мир. Тобто, коли немає війни.

А коли війна – то темно, замість співу пташок чути постріли гармат, гуркіт літаків, які несуть бомби, щоб скинути їх на чийсь дімок. А замість школи діти поспішають до бомбосховища, щоб залишитися живими.

Коли раніше я чула розповіді або бачила кінофільми про війну, то думала, що це така казка, жах, який придумали дорослі, щоб страхати неслухняних діток. А тепер кожен день по телевізору я чую повідомлення про війну в Іраку. Це не казка, не страшний сон – це правда. Це значить, що там гинуть діти, їхні мами і тати. Це значить, що життя діток в тій країні вже ніколи не буде таким веселим і безтурботним, як раніше, тому що навіть якщо їм пощастить вижити, то навіть після закінчення війни вони будуть жити зі страхом, що цей жах може повторитися знову. В їх думках назавжди поселиться страх, і ще, напевно, ненависть, і там більше не буде місця теплу і любові.

Я не знаю, хто в цій війні правий, а хто винуватий, хто добрий лицар, а хто злий розбійник. Я ще дуже маленька дівчинка і не розуміюся в політичних іграх дорослих дядів. Але я дуже хочу, щоб хлопчики, з якими я дружу, ходжу до школи, граюся у дворі, ніколи не тримали в руках зброю, хіба що тільки іграшкову. Щоб коли вирости, стали лікарями, водіями, космонавтами, ким завгодно, тільки не солдатами на війні.

Бо війна – це смерть, а мир – це життя.

*Яна Казка,
ЗОШ № 30 „Гармонія”,
3 клас, м. Рівне.*

МИР ПЛАНЕТИ – ЩАСТЯ ДІТЯМ

Мир. Скільки в цьому слові. Це радість, дружність, злагода між людьми.

Діти ніколи не будуть щасливі, якщо на планеті не буде миру. Визмку ми святкуємо чудові свята. З нетерпінням чекаємо приходу Миколая, Діда Мороза. В країнах, де немає миру, діти не відчують свята. Адже, коли ми запускаємо салют і радіємо, вони тільки чують вибухи гранат, постріли автоматів. Діти миру з радістю ідуть дивитися на Новорічну ялинку, а діти війни бачать тільки смерть і сльози своїх рідних, близьких, друзів. Якщо на всій планеті буде мир, діти зможуть радіти приходу весни, щебетанню пташок, дивитись, як прокидаються перші проліски після зимової сплячки. Я хочу, щоб всі малята могли ходити в дитячий садок, учні до школи, студенти в інститути. Якщо б у мене була чарівна паличка, я перетворила б всі бомби на яскраві троянди, танки на веселі каруселі, кулемети – на дитячі машинки, а озброєних солдатів – на веселих клоунів.

Всім дітям треба звернутись до Бога і попросити миру на всій планеті.

Перше квітня – Міжнародний День Захисту дітей.

Я хочу, щоб у цей день всі діти відчули, що таке мир. Адже якщо буде мир на планеті, будуть щасливими діти.

*Наталка Шуляк,
ЗОШ № 30 „Гармонія”,
3 клас, м. Рівне.*

МИР - ПЛАНЕТІ, ЩАСТЯ – ДІТЯМ

Мир – це дружба дорослих і дітей. Мир – це збереження землі, її родючість, це чиста вода і повітря, зелень лісів і полів. Від того, як ставитиметься людина до всього цього, залежатиме майбутнє планети, життя наступних поколінь. Любити свій край, допомагати старшим і меншим, турбуватися про найближчих, знати традиції свого народу – головні завдання школярів.

Я хочу, щоб на землі був мир і злагода. Щоб весело жили діти, щоб не було материнських сліз. Нехай весело світить сонце і сміються діти.

Ми живемо у важкий час. У різних куточках планети не всі діти радіють сонцю, не всі мають хліба вдосталь. Вони прокидаються від вибухів снарядів, бомб. Живуть у зруйнованих будинках, підвалах, наметах. Багато дітей мого віку вже тримають зброю у своїх руках. Вони захищають свою землю, свій народ, свою націю. Я думаю, що вони мріють про мир, про школу, про обійми лагідних материнських рук, про казки і колискові пісні від бабусь.

У мене є молодший братик. І я не хотіла б, щоб у його руках, коли він стане дорослим, була справжня зброя. Все це залежить від політики дорослих. Можна написати такі слова:

... Доволі! Людям треба жить!
Землі потрібний мир!
Хай завжди буде сонце!
Хай завжди буде небо!
Хай завжди буде мама!
Хай завжди буду Я!

*Наталія Помяновська,
ЗОШ № 30 „Гармонія”,
3 клас, м. Рівне.*

МИР — ПЛАНЕТИ, ЩАСТЯ — ДІТЯМ

Я живу в молодій державі Україні. В дивовижному зеленому місті Рівне. Навчаюся в школі. У мене багато друзів.

Під моє вікно з далеких теплих країв у своє гніздо повернулися ластівки. Можливо, вони зимували в тій країні, де зараз іде війна? Там війна. Діти не ходять до школи, не граються на вулицях, там падають бомби, гинуть люди. Можливо, і мої ластівки передчасно повернулися додому, тому, що не хотіли бачити війну?

Дітям усієї планети потрібен мир, тепле сонечко, лагідні мамині руки.

*Наталія Лахман,
Мізоцький ліцей,
3-Б клас, с. Мізоч
Рівненської обл.*

ХАЙ БУДЕ ДОБРО НА ЗЕМЛІ!

За вікном сходить тепле, ласкаве, весняне сонечко. Мама господарює на кухні. Як добре слухати і бачити ці приємні речі. Я не можу уявити, як на іншій стороні земної кулі йде війна. Там помирають дорослі і діти, там падають бомби, там палають вогні. Це все дуже страшно і жахливо.

Я хочу, щоб в усьому світі був мир і спокій, щоб усі люди на планеті жили щасливо та займалися приємними речами. Щоб усім було добре!

N 41 955

*Роман Серафимович,
школа-ліцей №2,
3-Б клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Що таке мир? Це слово може мати багато значень: мир на планеті, мир у державі, мир у родині. Це злагода, дружба, спокій, примирення. Коли у світі панує мир – це найбільше щастя. Мені дуже шкода тих дітей, які гинуть під час війни. Діти не винні, що почалася війна в Іраку. Вони страждають. Я можу їм тільки поспівчувати і помолитися за них.

Я хочу, щоб люди в усьому світі посміхнулися один одному, бажали добра, щастя, успіху. Щовечора я прошу у Бога здоров'я для мами і тата, для всієї родини, для моєї вчительки і прошу миру в усьому світі. Я вірю, що БОГ мене почує.

Хай буде злагода у світі,
Нехай завжди радіють діти,
На всій планеті квітнуть квіти,
І всім нам добре буде жити.

*Северин Наливайко,
школа розвитку №29,
3-Г клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Я дуже люблю спостерігати, як по чистому голубому небі пливуть гарні хмаринки і їм на перешкоді не стоїть чадний та сірий дим. Приємно слухати співи птахів у лісі, а не постріли кулеметів. Мені подобається грати у футбол з друзями на зеленому полі і не боятися замаскованих мін.

Я голосую за мир, бо під час війни гине багато невинних людей, руйнуються міста, знищується природа.

Я голосую за мир у всьому світі для того, щоб посмішка моїх батьків, друзів та інших людей не зникла з їх облич ніколи.

*Віталій Стасюк,
школа розвитку № 29,
3-Г клас, м. Рівне.*

Я ХОЧУ МИРУ І ЗЛАГОДИ

Колись давно на Україні була війна. Загинуло багато людей. Було зруйновано багато міст і сіл. Війна - це велике горе. Багато дітей стали сиротами - їхні батьки загинули. Війна спустошила нашу землю.

Зараз у світі теж ідуть війни. Ворогують між собою країни. Ллється кров невинних людей.

Я не хочу цього, бо завтра війна може прийти й до нас, а в мене є тато й мама, яких я дуже люблю. Я хочу, щоб вони завжди були зі мною. А ще - я хочу ходити до школи вчитись.

Я завжди виступатиму за мир та злагоду між людьми.

*Андрій Романчук,
школа розвитку № 29,
3-Г клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Я голосую за мир! Тому, що я не хочу війни. Під час війни помирають невинні люди. Не було їжі, люди помирали не від куль, а від голоду. Поранили було все більше і більше. Ось знову розпочалася нова війна в Іраку. По телебаченню показують людські жертви, покалічених і поранили людей. В цих людей війна забрала домівку, багатьох родичів. Почалися руйнування. Люди стоять в черзі за ковтком води, крихтою хліба. В усьому світі люди проти війни в Іраку. Посилають допомогу тим, хто постраждав від вибухів і куль.

Я хочу, щоб був мир і спокій. І ще я хочу, щоб не було ніяких війн.

*Андрій Носков,
школа розвитку № 29,
3-Г клас, м. Рівне.*

ПТАХИ МИРУ

Коли я читаю або чую слово "мир", мені пригадуються білі голуби. Вони на своїх крилах несуть краплю сонця, веселку.

Ми повинні зберігати мир і спокій на нашій землі, щоб люди жили в злагоді і мирі. З самого дитинства треба поважати старших людей, допомагати меншим, оберігати навколишній світ.

Діти посміхаються від сонця і снігу, ми - діти - майбутнє нашої планети, щоб зберегти майбутнє - повинен бути мир.

*Роман Капітула,
школа розвитку № 29,
3-Г клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Я голосую за чистий сніг,
Я голосую за радісний сміх,
За сонце в височині,
Ви чуєте це чи ні?

Ю. Караулова

Мир - це щастя людей, щастя всіх дітей. Без миру немає дитинства та майбутнього. Бо війна — це біда, горе для дітей. Вона несе з собою голод, хвороби та смерть мільйонам дітей.

Ми, діти, так любимо сміятися, але мені страшно, коли я бачу по телевізору, як у світі гинуть діти від вибухів бомб і снарядів.

Наша земля ще далека від досконалості. Та ми живемо на ній і зобов'язані думати про її майбутнє. В ім'я нашого майбутнього, в ім'я щастя всіх дітей планети - я голосую за мир!

*Михайло Денисюк,
школа розвитку № 29,
3-Г клас, м. Рівне.*

МІЙ ПРОТЕСТ

Я, маленький житель планети Земля, протестую проти війни, проти злих намірів і вчинків одних людей до інших. Війна ... яке страшне слово. Як добре, що я ніколи не бачив і не відчував на собі усе те, що несе з собою війна. Тільки з розповіді прабабусі я дізнався, що це слово означає. Зруйновані міста і села, а люди, як привиди, з покаліченими душами.

І я, маленький, молюся до Бога, щоб він дав мудрості всім правителям на планеті Земля, щоб у їхніх серцях не перемагало зло.

Люди! Погляньте на себе, на оточуючих вас людей: усі ми однакові і всі гарні, і, здається ж, усі ми прагнемо миру, добра, любові.

Будьмо добрішими!

***В'ячеслав Пасічник,**
школа розвитку № 29,
3-Г клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Я голосую за мир тому, що в мирі люди не лягають спати з думкою про те, що вночі може хтось атакувати. Але, на жаль, атакують. Люди забувають про мир і він руйнується. Мир стає злом і за собою тягне війни. На прикладі - війна між Америкою та Іраком. Гинуть невинні люди. Але військові не усвідомлюють цього й продовжують вбивати, не зважаючи ні на що. І з кожним днем від їхньої руки гинуть сотні, тисячі людей.

На мою думку, конфлікти між державами потрібно вирішувати мирним шляхом. Схаменіємось, погляньмо, що ми робимо!

***Назар Терейко,**
школа розвитку № 29,
3-Г клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Всі люди на землі охоплені жахами війн, які спалахують в різних куточках планети. Югославія, Чечня, тепер Ірак. Скільки горя! Гинуть безневинні люди, руйнуються міста, діти залишаються сиротами, сім'ї без даху над головою.

Я хочу, щоб на світі був мир. Не було війни. Щоб люди на всій землі жили в мирі та злагоді. Щоб діти всієї планети дружили незалежно від національності, кольору шкіри, релігії, щоб президенти підписували договори тільки про мир і співдружність, а не про виробництво зброї і торгівлю нею. Досить страждань! Досить горя! Нехай буде мир на землі!

*Олексій Тимофєєв,
школа розвитку № 29,
3-Б клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Я голосую за мир тому, що мир – це найважливіше для всіх людей на Землі. Мир – це можливість спокійно і вільно жити, рости, вчитися, працювати, займатися улюбленими справами. Також – це можливість щодня бачити своїх багьків і рідних, бути з ними разом, допомагати їм.

Ні я, ні мої друзі не знають, що таке війна. Ми чули про це з розповідей наших дідусів і бабусь.

Війна – це погане слово. Вона несе з собою голод, смерть, страждання і розруху. Вона розлучає рідних людей і робить їх нещасливими. Я знаю, бачив по телевізору, що в багатьох країнах зараз ідуть війни.

Найбільше страждають діти. Ось чому ми повинні цінувати мир і берегти його від воєн.

*Олексій Потанов,
ЗОШ № 11,
3-Є клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Жити в мирі – бажання всіх людей на Землі. Мир – це щастя народів і його потрібно берегти, як зіницю ока. Мало хотіти лише миру, за мир потрібно боротись. Першими в рядах борців за мир іде народ України. Боротися за мир, за майбутнє – святе діло. Зміцнювати дружбу народів і боротися за мир на Землі – мій обов'язок.

*Дмитро Імчук,
ЗОШ № 11,
3-Г клас, м. Рівне.*

НАМ ПОТРІБЕН МИР

Одного разу я прочитав вірш Марії Пригари «По всій землі», в якому розповідається, що всі люди на землі бажують миру. Але найбільше мені запам'яталися такі слова:

– За мир! – відкажуть матері. –
Не треба лити кров!

– За мир! – підхоплять школярі

На сотнях різних мов. –

Ми жити хочемо й рости:

Навіщо нам війна ?

Я думаю, що всі люди на землі хочуть жити в мирі. Люди всіх рас – чорні, білі, темношкірі – повинні жити спільно, як одна родина.

Я хотів би, щоб ніколи військові реактивні літаки не порушували тишу в нашому парку. Щоб на наших вулицях не було ні танків, ні гармат, щоб ніколи в небі не виростали “ядерні гриби”.

Діти всієї планети хочуть спокійно гратися в своєму подвір’ї, слухати веселе щебетання пташок, чути радісні голоси своїх рідних.

Я хочу, щоб скрізь, де воюють люди, закінчилась війна, кровопролиття, ворожнеча.

Доволі!

Людям треба жити!

Землі потрібен мир!

*Олександр Кравчук,
школа розвитку № 29,
3–Г клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Я хочу, щоб мир був не тільки у нашій країні, але й в усьому світі. Мирне небо над нашими головами – це веселий сміх дітвори, мир в наших оселях. Я хочу, щоб мир був на нашій землі завжди. Коли буде мир, люди будуть жити добре. А коли йде війна, люди знову будуть хворіти, вмирати від голоду. Я хочу, щоб на всьому світі більше ніколи не було війни.

Якщо всі люди планети будуть робити добро, боротися за мир, то в нас буде щасливе дитинство і радісне життя. Я голосую за мир!

*Анна Шевчук,
школа розвитку №29,
3–А клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Я голосую за мир. Мир потрібний усім людям.

Як чудово, коли гарно світить сонце і всі люди щасливі на землі. В

мирний час люди ходять на роботу, діти до школи. Всі люди нашої планети вірно стоять на сторожі миру. Мир потрібний всім!

Я хочу, щоб всі діти України жили в мирі і злагоді.

*Наталія Маринич,
школа розвитку № 29,
3–А клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Вже багато століть люди і цілі народи говорять про мир, борються за мир, але мир обходить людство стороною.

Майже кожного дня по телебаченню ми дізнаємося про різні трагедії в різних куточках землі. Люди дуже стомилися в очікуванні миру. Того миру, який би не був примарним. Я теж хочу, щоб на землі був мир. І не тільки мир між людьми, а й між тваринами. Я дуже хочу, щоб усі діти і дорослі забули слова “голод” і “війна”. Але такі зміни зробити людям не під силу, тому що весь світ чаповнився злом. А зло знищити може тільки Бог. Тому нехай мій голос буде серед тих, хто хоче миру.

*Андрій Шевчук,
ЗОШ № 11,
3–Є клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Я дуже люблю свою країну – Україну. Вона мені подобається тому, що захищена від ворогів, у неї міцна армія, різні магазини, багато шкіл і дитсадків, куди безтурботно ходять діти. Наше місто називається Рівне. Я в ньому проживаю. В цьому місті дуже багато різних вулиць і будинків, дерев і зелених насаджень. У моїй державі, на даний час, панує мир і спокій. Якби не було міцної армії, на вулицях робився б безлад. Я не хочу, щоб у моїй країні сталося таке, як у країні Ірак, де дорослі і діти страждають від вибухів та ворожих куль. Тому я голосую за мир!

*Назар Кленко,
школа розвитку №29,
3-А клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Війна – страшне слово. Кожен день я бачу по телевізору, скільки страждань приносить вона людям. Мені дуже шкода дітей, у країнах яких іде війна. Дивлячись в їх очі, стає страшно. Ці очі сповнені болем і стражданням.

Я дякую своїй Батьківщині і Богу за те, що я живу в мирній країні, де панує любов і повага. Ми радіємо кожному новому дню. Над нами світить ясне сонце, чисте і безхмарне небо. Я голосую проти війни. Я голосую за мир.

*Олександр Онищук,
школа розвитку №29,
3-Б клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Мир – чудове слово. Мир – це коли сонце світить, сміються діти, всім весело і всі радісні. Ми хочемо, щоб на землі був мир. Щоб не плакали матері і діти, щоб ранком прокинутися і побачити у віконечко сонечко, яке мені усміхається, щоб чути гомін своїх друзів. Тому я закликаю всіх дітей землі: “Голосуйте за мир!”

*Настя Косук,
школа розвитку № 29,
3-А клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Я хочу жити під голубим небом і теплим сонцем. Щоб всюди цвіли квіти і сміялися діти. Я не хочу, щоб люди помирали і плакали діти. Щоб наша держава була щасливою і ніколи не було аварій на атомних станціях. Я голосую за мир у всьому світі.

*Ліля Марчук,
школа розвитку №29,
3-А клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Мир – це мама, тато і вся родина. Це любов до мами і до тата. Мир – це дружба. Жити в мирі і злагоді. Мир – це моє життя. Мир – це любов. Мир – це Україна. Мир – це моя домівка.

*Ірина Волинець,
ЗОШ № 11,
3-В клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Я хочу, щоб у нашій Україні був мир, щастя. І не було війни, навіть зла. Хочу, щоб на нашій Батьківщині не було голоду. Щоб у нашій Україні були щасливі люди, діти, всі тваричи і рослини були захищені від наших ворогів. Щоб над нами було світле небо і ясне сонце. Я хочу, щоб діти росли щасливі і здорові.

*Оксана Оксенюк,
ЗОШ № 11,
3-Б клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Влітку я відпочивала в бабусі і одного разу пішла погуляти далеко, де ростуть стрункі білокорі берізки і ялини. Там я побачила обеліск воїнам. Пізніше мені бабуся розповіла про те, що багато років тому була війна. Захищали свою рідну землю старі і малі. Бабусин тато теж пішов на фронт, залишивши вдома дружину і малу дитинку. Він загинув на війні і мені бабуся розповіла, як її мама все життя сумувала за своїм чоловіком, а бабуся не знала батьківської ласки. І тому я голосую за мир у всьому світі, я хочу, щоб у всіх людей була щаслива доля, щоб і сьогодні ніде у світі не було воєн, терактів, щоб всі народи любили і дружили один з одним.

*Олександр Гричулич,
ЗОШ № 11,
3-Е клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Я голосую за мир, адже це, мабуть, найголовніше в нашому житті. Наші предки жили у роки війни, переживши багато незгод і печалі, бід. Завдяки нашим видатним князям і нашим предкам ми живемо мирно. Маємо свою історію, традицію, власну державу. Саме тому я голосую за мир нашого народу і всього світу.

*М. Первов,
школа розвитку № 29,
3-Б клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Всі люди на землі охоплені жахами війн, які спалахують в різних куточках планети.

Я хочу, щоб на світі був мир. Не було війни. Щоб люди на всій землі жили в мирі і злагоді. Щоб діти всієї планети дружили незалежно від національності, кольору шкіри, релігії. Щоб президенти всіх країн підписували договори тільки про мир і співдружність, а не про виробництво зброї.

Досить страждань! Досить горя! Нехай буде мир на землі!

*Христина Борковська,
ЗОШ № 11,
3-Г клас, м. Рівне.*

НАМ ПОТРІБЕН МИР

Ми всі, дорослі і малі, живемо на планеті Земля. Вона любить нас і піклується про нас, тому що ми її діти. Найкраще для неї, коли ми живемо в мирі і злагоді. А війна приносить горе і нещастя в домівки.

Наша Україна зазнала від війни багато горя і втрат за свою історію. Особливо була страшна і безжалісна війна, яку пам'ятають ще наші діди і прадіди. Багато людей загинуло в цій війні, багато сліз було виплакано, але вона була визвольна і справедлива.

Ще й зараз не скрізь спокійно на нашій планеті, стріляє зброя, гинуть дорослі і діти, плачуть матері. Але люди повинні зрозуміти, що час цьому покласти край, адже нам усім потрібне ясне безхмарне небо, сміх і радість, дружба і мир.

*Анна Буткевич,
ЗОШ №11,
3-Г клас, м. Рівне.*

НАМ ПОТРІБЕН МИР

Одне з найдорожчих слів у нашій країні – слово “Мир”. Нам потрібен мир, щоб будувати нові міста, вирощувати золоті поля пшениці, запускати в космос міжзоряні кораблі. Щоб діти ходили до школи, щоб лунали веселий сміх і пісні, щоб люди навчились жити довгі-довгі роки.

В цьому світі є дуже багато зла. А тому існують люди, які хочуть, щоб була війна. Вони прикладають багато зусиль та засобів для створення різноманітної зброї для знищення інших людей. Ми і наші батьки не знали війни, а ось ті, хто старший, ті пам’ятають і ніколи не забудуть війну. Скільки прекрасних людей загинуло на війні! Скільки згоріло міст, скільки полів розтоптали гусениці фашистських танків. А тому нам ні в якому разі не потрібна війна. Ми часто згадуємо про війну для того, щоб більше любити, цінувати і берегти мир.

Дуже добре, коли мир є у всіх народів. На світі немає нічого страшнішого від війни. Так, ми любимо слово мир. Це прекрасне слово, яке звучить у піснях і віршах, воно б’ється у наших серцях. Нехай мир буде законом нашого життя.

*Іванна Шаласва,
школа розвитку № 29,
3-А клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Я хочу, щоб війни на нашій планеті припинилися. Бо війни калічать і забирають життя у дітей та дорослих. Хочу, щоб люди ніколи не чули пострілів у своїх містах і селах. Нехай небо над нашою планетою буде мирним і чистим, сонце яскравим, а люди живуть дружно і не воюють між собою.

*Юлія Музичук,
ЗОШ № 11,
3-Б клас, м. Рівне.*

МИ ГОЛОСУЄМО ЗА МИР!

Ми за мир. У кожної людини є своя мрія. Але, напевно, немає такої людини, яка б не мріяла про мир і щасливе майбутнє. Щасливі батьки, діти яких засинають спокійним мирним сном. Прокинувшись, їхні дітки бачать над собою голубе небо і завжди їм посміхається світле ясне сонечко.

Ми, діти України, будемо завжди молитися за мир, за спокій, за щасливе майбутнє нашої неньки України, а також за мир на всій планеті.

Ми голосуємо за мир!

*Анна Квасюк,
школа розвитку №29,
3-А клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Я хочу, щоб у всьому світі не було війни, і люди жили дружно і мирно. Щоб щебетали пташки і дзвеніли струмки, світило сонечко і цвіли сади. І діти були веселі, радісні і ніколи не знали горя на всій Землі.

*Юлія Сидорук,
школа розвитку №29,
3-А клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Мир... Скільки понять вкладено у цьому слові! Це і квітучі дерева, це і запашний хліб на столі, це і щасливе дитинство, це і посмішки на обличчях дорослих.

Ми ще тільки діти. Попереду в нас ціле життя. І ми хочемо, щоб воно не було затьмарене вибухами, пострілами і кров'ю. Ми хочемо, щоб у небі світило сонечко, співали пташки і щасливо жили люди. Ми виступаємо юними борцями за мир і рішуче заявляємо : “Війні – ні! Миру — так!”

*О. Тиноцук,
школа розвитку №29,
3–В клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Я хотів би, щоб у нашій країні багато чого змінилося. Щоб всі люди були мирними. Щоб у нашій країні ніколи не було крадіжок і не було насильства. Тому я голосую за мир. І хочу, щоб Україна стала найкращою державою. Нехай живе наша Батьківщина без війни вічно. Щоб ніколи не плакали діти не тільки в нас, але і в інших країнах і на всій Землі.

*Катерина Войтюк,
ЗОШ №11,
3–Б клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Мир – це велике слово. Воно має велике значення для людей.

Мир – це дзвінкий сміх дітей, це радість батьків, це посмішка дідусів і бабусь.

Нелегко Мир прийшов до нашого народу. Наші прадіди чесно здобули його для нас. Вони воювали з німцями, визволяли Київ – нашу столицю. Я часто бачу по телевізору війну, яка йде в інших країнах. Як маленькі діти голодні лишаються без рідних. Я спостерігала за їхніми сумними очима, які були наповнені болем.

Дякуючи Богові і владі, в нас є Мир. Дякую за матусю, за голубе небо, за дзвінкий спів жайворонка, за веселий сміх дітей, а також за яскраве сонечко вгорі, за воду, сіль та святий хліб.

*Наталя Приступлюк,
ЗОШ № 11,
3–В клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Я голосую за мир. Я хочу, щоб на землі був мир, щоб на землі завжди було голубе небо, щоб світило яскраво-тепле сонце.

Я хочу, щоб всі народи на землі були дружні, щоб люди не знали горя. Я не хочу чути страшне слово – війна, не хочу, щоб у небі літали ворожі літаки. Я хочу, щоб небо було чисте.

Я голосую за мир, за наше майбутнє і щоб всі люди були щасливі на землі.

*Андрій Веремчук,
ЗОШ № 11,
3–В клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Я голосую за мир тому, що не хочу, щоб була війна. Бо гинуть люди, тварини. Розвалюються будинки, вулиці. Приходять люди з війни каліками. Я не хочу війни тому, що діти не зможуть вчитися, не буде рідного краю таким, як він був. Якби була війна, то б не було дерев. І не було б таке прозоре небо – воно було б задимлене від пожежі.

Хай буде мир!

*Богдан Новак,
ЗОШ № 11,
3–В клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Я прокинувся сьогодні рано. Був ясний погожий день. Ясно світило сонце, небо було блакитне. Дзвінко співали птахи. Хотілося б, щоб цей день ніколи не закінчувався.

Хочеться, щоб так тихо і спокійно було на нашій землі. Війна – страшно. Куля – це хижий звір, якому не має різниці, кого вбивати: чоловіка, жінку, дитину.

Тож давайте об'єднаємося, будемо намагатися менше сперечатися, щоб не знати страхів війни, щоб жити під чистим небом.

*Дарина Каленичок,
Сарненський
міський колегіум
ім. Т.Г. Шевченка,
3–А клас, м. Сарни
Рівненської обл.*

МИР В МОЇХ ОЧАХ

Сьогодні я прокинулася рано. За вікном починав сіріти ранок. Але мені дуже хотілося побачити, як сходить сонце. Зорі на небі поступово

згасали, обрій на сході голубів і світлішав. Навкруги стояла якась особлива чарівна тиша. В будинках поблизу почали засвічуватися вогні. Це вставали люди, щоб розпочати свій трудовий день, прокидалися від кольорових снів діти, щоб іти до школи, дитячих садочків.

Ось із-за горизонту виплигло сонечко, схоже на величезний жовтогарячий апельсин. Від нього на землю спустилися теплі чисті промінці. Там, де промені торкалися землі, дерев, будівель, з'являлося безліч сонячних зайчиків. Вони поспішали до людських осель, щоб привітати їх жителів із новим днем. Один зайчик, перестрибнувши через підвіконня, потрапив до нашої кімнати. Він весело лоскотав обличчя моєї меншої сестрички, яка дуже любить поспати вранці, і тихенько нашіптував: «Катрусю, пора прокидатися».

Сонечко піднімалося вище і вище. Його промені торкнулися мого обличчя, і я мимоволі посміхнулася, адже навколо була така краса! Земля поступово наповнювалася різними звуками, щебетанням птахів. Мені здалося, ніби разом із сонячними променями на землю спускалася радість.

Яке це велике щастя – жити на мирній землі! Коли людям не загрожують вибухи і смерть, голод і нещастя. Мир - це найдорожче слово у світі. Він потрібен усім: квітам, травам, дорослим, дітям - усім людям на землі.

У великій книзі Біблія є десять Законів, які послані людству, щоб воно жило за цими заповідями. І якби люди дотримувались їх, то на Землі був би рай, ніколи б не було воєн, образ та різних чвар. Бо там чітко і зрозуміло для кожного написано, як треба себе поводити, щоб жити у мирі та злагоді. Навіть у ті далекі-далекі часи, понад дві тисячі років тому, людям був даний наказ: не вбивати, не красти, не судити. Сьогодні закінчилось друге тисячоліття, а перед людством стоять все ті ж проблеми: люди гинуть у війнах, від голоду, страждають невинні діти.

Я хочу, щоб наш завтрашній і всі наступні дні були мирними. Тоді діти можуть сміятися, співати пісень, бачити веселі сни. У чистому небі курликатимуть журавлі, радіючи поверненню до рідної домівки з далеких мандрів. Сонечко даруватиме всім навколо теплі ласкаві промені.

Незабаром моя сестричка піде до школи. Я хочу, щоб цей день був безхмарним і теплим. Тоді в неї, як і в мене, залишаться незабутні враження про перше знайомство зі школою, першою вчителькою, яка поведе її в безмежний океан знань.

А ще я мрію, щоб на землі припинилися всі війни. Тоді діти перестануть страждати. Адже дитинство – це найпрекрасніші спогади, які залишаються з людиною на все життя.

... За обрієм ховаються останні промені сонця. Разом із ними готується до відпочинку стомлений день. На небі засвічуються перші вечірні зірочки. Як і щодня, складаю свої долоньки в молитві до Богородиці:

Пречиста Марія, ти наша надія.
Хай над нами, діточками, завжди сонце гріє.
Над нами, дітками, й на нашу родину.
Прошу тебе, Божа Мати, за всю Україну.
Прошу сина твого, щоб родило жито
Для нашого краю всього на кожне літо.
Щоб родило жито і цвіла калина,
Щоби квітла многі літа вся наша Вкраїна.

На землю тихо спускається сон. Нехай завтрашній схід сонця буде таким чудовим, як і сьогодні.

*В'ячеслав Пасічник,
школа розвитку № 29,
3-Г клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

На сьогоднішній день дуже важко жити в світі. Багато держав не можуть дійти згоди. І тому проблеми вони вирішують не чим інакшим, як війною. Ми бачимо зараз по телебаченню, читаємо в газетах про події між Америкою та Іраком.

Мій дідусь багато мені розповідав про події, які сталися з 1941 по 1945рр. Він був тоді ще дитиною, якій виповнилося 5 років. У сім'ї було 3 дітей і бідна мати, яка залишилася сама. Мій прадід пішов на фронт, щоб захищати свою Батьківщину, покращити людське і дуже нелегке життя. Я не можу уявити собі ті події, які сталися в ті часи, але знаю одне, що багато людей пожертвували собою для нашого щастя. Хто знає, якби не вони боролися за наше благополуччя, то, мабуть, наше життя було б інакшим. Цих людей залишилося дуже мало і з кожним роком все буде меншати, але ми повинні пам'ятати і зробити все можливе, щоб вони прожили якнайдовше. Вони це заслужили.

Я вважаю, що люди повинні жити у мирі й злагоді, щоб не повторилась війна.

*Катерина Корень,
Сарненський міський
колегіум
ім. Т.Г. Шевченка,
3-Г клас, м. Сарни
Рівненської обл.*

МИР В МОЇХ ОЧАХ

Як гарно, коли прокидаєшся вранці і на тебе у віконце світить ясне сонечко, всміхається тобі і говорить — “доброго ранку”. Вітаєшся зі своєю родиною, відчуваєш на щоці мамин теплий поцілунок.

І я хочу, щоб так було завжди. Я не хочу, щоб була війна, голод та розруха. Я не раз чула розповіді від свого дідуся: коли він розповідав про війну, на його очах з’являлися краплі сліз, а обличчя робилося сумним та сірим. А в наш час війна — це дуже жахливо, тому, що від однієї ядерної бомби може розірватися півсвіту, стерти все з лица Землі. Війна - це голодні діти, розбиті сім’ї, скалічені долі багатьох людей. І я хочу, щоб я і моя сім’я, мої друзі і всі люди на Землі жили в мирі і взаєморозумінні.

Ось як я бачу мир в моїх очах. Ось що говорять приказки: Пташці волю, людині – мир;

Мир будує, війна руйнує;
Ядерному вибуху – НІ!
Сонячному миру – ТАК!

*Василь Ярута,
Сарненський міський
колегіум
ім. Т.Г. Шевченка,
3-Г клас, м. Сарни
Рівненської обл.*

НІ — ВІЙНІ!

Шелестить ліс... Над головою блакитне небо. До пам’ятника Слави нескінченними потоками йдуть люди, щоб віддати шану і вклонитись воїну-визволителю.

Пролітають роки, віддаляючи від нас той час. Але ніякі події не зможуть примусити нас забути той час, велич подвигу, здійсненого захисниками міста заради щастя майбутніх поколінь. Останнім часом я часто замислююсь, скільки крові треба було пролити й скільки

людських страждань треба було знести, щоб ми могли спокійно спати, навчатись і жити.

За наше щастя віддали життя багато моїх ровесників. Пройшло вже понад п'ятдесят років, чималий час, а невігойна рана на серці колишніх воїнів залишилась. Залишиться, мабуть, на все життя. Бо чи ж можуть вони забути криваві згарища, полум'яні бурі, холодні грози, що гартували юнацькі серця, висушували солоні сльози за полеглими друзями.

Я думаю, про що міг сказати, помираючи мій, ровесник? Він уже не скаже напутніх слів ні дітям, ні внукам, проводжаючи їх у дорогу життя. І те, чого він не сказав, повинні сказати ми, те, чого він не завершив, маємо завершити ми. Живіть, люди, так, щоб не було соромно перед тими, хто поліг у великій битві. Кожен, хто зупиняється перед пам'ятником воїнові-визволителю, дає клятву не осоромити тих, що полягли, і бути гідними їх святої пам'яті.

Вічна пам'ять безсмертю хоробрих,
Які кличуть на подвиг живих.

Люди, зупинімо всі війни на землі в ім'я майбутнього, щоб щасливо жила наша Україна, всі народи землі. Хай на нашій планеті панують мир і спокій, хай зникне зброя, що нищить красу, створену людиною. Пам'ять про полум'яні роки повинна стати пересторогою новим поколінням.

*Анастасія Яконюк,
Сарненський міський
колегіум
ім. Т.Г. Шевченка,
3-А клас, м. Сарни
Рівненської обл.*

ДЕНЬ ПЕРЕМОГИ

Чимало свят дарує на весна,
Як в рідний дім повернення з дороги.
Та є найбільш хвилюючим для нас
Величне свято Перемоги.
Це свято не затьмариться в віках.
В цей день нестимуть люди завжди квіти.
Не обміліє пам'яті ріка —
В серцях нащадків буде жити...

Травень... У 58-й раз відмічає наш народ незвичайне і скорботне свято — День Перемоги у Великій Вітчизняній війні з німецько-фашистськими загарбниками. З глибоким хвилюванням зустрічають цей день мільйони людей, для яких суворий і героїчний час минулої війни є часткою власного життя. Ця знаменна дата хвилює і тих, хто не міг бути свідком або учасником подій грізних воєнних літ, але ми були свідками іншого: війна в Афганістані – 1979 рік і Чорнобиль –1986 рік.

Давно відгриміли гармати, заросли травою вирви від бомб і снарядів. Минуло 58 мирних років, та пам'ять серця вічна: вдячне людство ніколи не забуде ратного і трудового подвигу наших співвітчизників, здійсненого в ім'я миру. Ніколи не зітреться із нашої пам'яті ті 1418 днів і ночей, коли клетотіла в гуркоті і вогні канонади війна - найжорстокіша з усіх пережитих людством.

День Перемоги. Напередодні кожна дитина приносить до школи букетик квітів, бережно ставить їх у воду, а наприкінці занять усі разом ідемо до могил загиблих воїнів, де покладаємо квіти. Урочисті, притихлі стоїмо ми в цей час, завжди такі галасливі й непосидючі. Стискаються наші серця, коли промовляють слова : « Ні роки, ні події не зітруть з нашої пам'яті імена тих, хто віддав життя за щастя і незалежність наступних поколінь!»

У кожному великому місті і в маленькому селі люди 9 Травня виходять до пам'ятників бойової слави, меморіалів, братських могил, щоб віддати данину пам'яті тим, хто загинув за Батьківщину, за наше світле майбутнє. І як символ всенародної вдячності і пам'яті про тих, хто віддав своє життя за Батьківщину, люди запалили полум'я Вічного вогню. Це – вогонь пам'яті живих про загиблих, вогонь пам'яті серця. Ця пам'ять - вдячність наша за мирне життя, за чисте небо, це біль за тих, хто віддав життя, щоб ми жили щасливо.

В прапорах повсюди рідне місто,
Радісне, святкове навесні.
Мої дід, і тато урочисто
Одягли!!!
Одягли медалі й ордени!

*Марина Михайлишина,
Сарненський міський
колегіум
ім. Т.Г. Шевченка,
3-Г клас, м. Сарни
Рівненської обл.*

МИ, ДІТИ, — ПРОТИ ВІЙНИ

Війна — лише одне це слово наводить на людей страх, змушує їх боятися. Війна страшніша за будь - яке стихійне лихо, вона руйнує села, спалює ліси, забруднює океани і моря, руйнує сім'ї і людські життя. Я не розумію, навіщо людям війна, навіщо їм горе і страждання? Навіщо розпочинати нову війну, коли в серцях і думках тисяч людей досі є спогади про Другу світову війну? Ще досі по лісах знаходять бомби, ніби страшне ехо минулих днів, ще досі не висохли сльози на материнських очах, ще досі ті, що відчули весь жах війни, чують вибухи.

Невже ви, дорослі, хочете все це повторити, завдаючи болю, перш за все своїм ні в чому не винним дітям? Невже ви не можете вирішувати свої проблеми мирним шляхом? Для чого руйнувати майбутнє своїх дітей? Адже саме дітям доведеться ще десятки років відчувати на собі наслідки війни. Ви ж вбиваєте їхніх батьків, залишаючи дітей сиротами, посилаєте на смерть майбутніх батьків, які ще навіть не встигли пожити. І можете бути впевнені, що вони вам за це не подякують.

Отже, любі дорослі, я звертаюся до Вас: “Ми, діти, — проти війни!” Ми не хочемо страждань і розрухи, ми не хочемо, щоб проливалася кров, ми не хочемо чути, як плачуть солдатські матері, дружини, сестри. Ми хочемо звичайного щасливого дитинства і мирного майбутнього.

*Ярослав Шевченко,
ЗОШ № 30 „Гармонія”,
4 клас, м. Рівне.*

ЧОМУ ПЛАЧУТЬ СОЛДАТСЬКІ МАТЕРІ

Проходив я якось одним селом і побачив, як четверо жінок сиділи і про щось говорили. З очей у них усіх лилися сльози.

- Чому ж вони плачуть? – запитав я у подорожнього?

- Вони згадують своїх померлих синів і чоловіків, які загинули на війні. Мені стало їх жаль.

Коли проходив біля цвинтаря, то побачив на одній табличці напис: „Слава невідомому солдату, який загинув, визволяючи наше село. Вічна йому пам'ять!»

Ніколи не забудуть матері своїх чоловіків і синів. Ніколи не висохнуть сльози пам'яті за ними. І ми, діти, які тільки з розповідей, книжок та телевізора знаємо про ті воєнні часи, коли гинули наші люди, захищаючи рідну землю, повинні з особливою повагою ставитися до солдатських матерів.

*Ілля Кравчук,
ЗОШ № 30 „Гармонія”,
4 клас, м. Рівне.*

Я ХОЧУ МИРУ І ЗЛАГОДИ

Одне з найдорожчих слів у нашій країні – слово „мир”. Нам потрібен мир, щоб будувати міста, вирощувати золоті поля пшениці, запускати в космос міжзор'яні кораблі. Щоб діти ходили до школи, щоб звучали веселі пісні, щоб люди навчилися жити довгі-довгі роки.

А війна нам не потрібна, ні для чого нам вона не потрібна.

Чому ж так часто згадуємо про війну? Для того, щоб більше любити і цінувати мир.

Скільки прекрасних людей загинуло на війні! Скільки згоріло міст, скільки полів розтоптали гусениці фашистських танків!..

Щоб зберегти мир, треба пам'ятати про війну. На світі немає нічого страшнішого від війни...

Так, ми любимо слово «МИР». Це прекрасне слово звучить у піснях і у віршах, воно б'ється у наших серцях. Мир – закон нашого життя.

Я хочу, щоб люди всього світу жили в мирі і злагоді, щоб діти були веселі, щасливі, щоб лагідно сяяло сонце, а небо було синім і чистим.

*Наталія Клюх,
ЗОШ № 30 „Гармонія”,
4 клас, м. Рівне.*

МИ - МАЛЕНЬКІ ЛІХТАРИКИ МИРУ

Як добре, що навколо не розриваються смертоносні бомби, не руйнуються школи, будинки, не вмирають ні дорослі, ні діти від страшних

ран. Проте нинішній мир в нашій Україні затьмарюють щоденні повідомлення війни в Іраку. По телевізору постійно показують загиблих та поранених людей. Там бомба влучила у ринок, там у житлові будинки... **Ось плаче маленький хлопчик із перебинтованою голівкою, а в його мами покалічені ноги. У госпіталі багато таких людей. За що вони потрапили у жорна війни? Чи віддасть їм війна життя, здоров'я, близьких та друзів, дім, школу?!**

Чи праві політики, що не зуміли домовитися і вирішити усі проблеми мирно, без руйнувань та жахливих смертей? Мені здається, що їм ще в дитинстві треба було вчитися доводити свою правоту не кулаками та силою, а розумними і зваженими словами і вчинками. І в нашому класі діти часто б'ються. А все починається в душі кожного з нас, з любові до сестрички, братика, мами, тата, вчителя, однокласника, простого перехожого та всіх людей. Бережімо маленьке червонооке сонечко, тендітного проліска, тоненьку гілочку, що стане деревом. Не варто стверджуватись за рахунок інших, слабших. Вивчаймо краще рідну мову, щоб у кожного з нас замість кулака знайшлося слово для доведення своєї правоти.

Діти, майбутні президенти! Війна - не засіб для вирішення конфліктів! Бережімо мир!

*Роман Копитюк,
ЗОШ № 30 „Гармонія”,
4 клас, м. Рівне.*

ВІЙНА - ЦЕ ЛИХО І ГАНЬБА НАРОДІВ

Війни - це найбільше лихо на землі. Вони несуть смерть і страждання простим людям, плач матерів, сирітство.

Відгомін Великої Вітчизняної війни ми відчуваємо і сьогодні. Це вибухи іржавих мін та снарядів, що вибухають в різних куточках землі, ветерани-інваліди, скалічені душі людей.

Ще не стерлися жахи минулої війни, а в різних куточках землі виникають нові війни - в Афганістані, Югославії, Чечні.

Сьогодні точиться жорстока війна на Іракській землі. Лунають вибухи, летять та падають ракети, гинуть мирні люди, міста перетворюються в руїни.

Люди, зупиніть всі війни на землі! Хай буде на нашій планеті мир і спокій, нехай зникне зброя, що знищує людей і нищить красу, утворену людством!

*Любомир Павловський,
ЗОШ № 30 "Гармонія",
4 клас, м. Рівне.*

НІХТО НЕ ЗАБУТИЙ, НІЩО НЕ ЗАБУТО

Ніхто не забутий, ніщо не забуте.

Багато воєнних лихоліть витримав наш народ. Найбільш страшною була Велика Вітчизняна війна. З 22 червня 1941 року до 9 травня 1945 року тривала ця страшна війна, в якій загинуло більше п'яти мільйонів українців. За роки війни Україна зазнала великих втрат і збитків. Були зруйновані найбільші пам'ятки культури.

Чи можемо ми забути тих, хто поклав за нас свої голови, хто віддав своє життя за наше світле, мирне, щасливе майбутнє?! Щоб ми могли спокійно рости, вчитися, працювати і бути гідними своєї України.

*Інна Жидова,
Сарненський міський
колегіум
ім. Т.Г. Шевченка,
5-В клас, м. Сарни
Рівненської обл.*

ЧОМУ ПЛАЧУТЬ СОЛДАТСЬКІ МАТЕРІ?

Когось не діждались, хто рідний і милий,
у пам'ять обпалену біль заповза.
Воєнні могили, високі могили,
Завжди біля вас материнська сльоза.

(А. Малишко)

Мама – перше слово, вимовлене маленькою людиною.

Мама і мир – слова, які я вперше прочитала в своєму житті.

Мама - це ніжність, любов, ласка, спокій, захист і мир.

Великий і сонячний ранок 20 березня 2003 року, наче грім, обірвало страшне слова — війна. З екранів телевізорів ми бачили, як в далекій чужій країні вибухали бомби, лунали автоматні черги, злітали ракети, начинені смертю. На бабусиному обличчі потекла прозора, наче росинка, сльоза. Мама, обнімаючи мого братика, витерла зволожені очі.

Чому вони плачуть? Чому плачуть солдатські матері?

В цей час тисячі матерів усього світу, згадуючи страшні роки попередніх воєн, згорьованими устами молили Бога єдиного — миру для своїх дітей.

Вже більше півстоліття минуло як закінчилась Друга світова війна, яка забрала мільйони синів і дочок неньки-України. Загоїлись рани, заросли травною траншеї, але вічними залишилися братські могили — останній притулок безіменних героїв. Є вони у кожному місті і селі. Не заростають сюди стежки. У хвилюючі хвилини свого життя приходять люди до обелісків. Але найбільше печалиться у довічному горі біля могили сина сива, згорьована мати, яка так і не діждалась його. Вона ніколи не поняньчить внучат, не почує їх веселого сміху і галасу, і ніхто її не назве ніжно і ласкаво: “Бабусенько люба”.

Минають роки, відлітають у вічність, але, як писав А.Малишко:

Не спиться ще вдовам,
Бо туга лишилась, для них ще й сьогодні
Війна не скінчилась.
Серця в них назавжди тривогою скуті.
Ніхто не забутий,
Ніщо не забуто!

Ми ніколи не забудемо тих, хто віддав своє життя за наше щасливе сьогодні. І я вірю, що настане час коли матері всього світу не будуть оплакувати своїх синів. Над головами не свистітимуть кулі, а співатимуть птахи. Діти не прокидатимуться від вибухів бомб, а лише від гуркоту грому і шелесту теплого літнього дощу. Я хочу бачити не сльози горя на очах наших мам, а росянки щастя, і всю планету, перетворену на зелений квітучий сад. Адже Т.Г. Шевченко писав:

І на оновленій землі
Врага не буде, супостата,
А буде син і буде мати,
І будуть, люди на землі.

*Інна Яцишина,
ЗОШ I-III ст.
с. Пониковиця,
5-Б клас, Львівська обл.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Мир... Здається, таке просте слово, а скільки несе в собі користі!

Війна, паніка, пролита кров, крик, плач. Навколо панує нещастя, все палає страшним, пекучим вогнем. Люди... Чому деякі з нас такі жорстокі, чому між нами йдуть війни? Чому ми так не шануємо самих себе, чому ми не бережемо свого життя?! Адже ми, люди, одні такі на

весь Всесвіт, і в космічному просторі у нас єдина Земля, бо на іншій планеті ми просто не зможемо існувати, і життя в нас одне на весь свій вік. Як багато запитань виникає на цю тему, та чи на всі ми зможемо дати відповідь? Ні.

- Чому Буш хоче на нас напасти? - Запитують мешканці Іраку, яким Джордж Буш оголосив війну.

- Ми і без тієї війни не багата країна! Поставимо себе на місце громадян, що зараз живуть у Іраку. І ми дуже часто запитуємо себе, чому саме мене вибрала доля на таке випробування? Чому саме я?

І тоді у нас виникають чудові мрії про мир, про спокій, про вічний спокій. Ми думаємо: « Переживу собі цю трагедію, ну й що з того, адже потім я потраплю в Чудове місце, де панує мир, щастя і вічний спокій.»

Але є і такі люди, яким не байдуже до свого життя. І навіть уві сні повторюють:

- Я голосую за мир! Я голосую за мир!

Я підтримую голос цих людей, оскільки ненавиджу насильства і вбивства, і мені, як усім, дуже подобається щасливе життя, мирне життя, прекрасне. Мені не один раз снився сон, чудовий сон, де всі живі істоти були дружні і мирні, вони були такі щасливі.

Я ще раз повторю: « Я голосую за мир!» І я ніколи не зміню своєї думки.

*Андрій Чупарьов,
ЗОШ I-III ст.
с. Пониковиця,
5-Б клас, Львівська обл.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Скільки існує світ – стільки й існують війни. Світ ділили, переділяли, знову ділили... Іде безкінечний переділ світу.

А життя в людини лише одне, і воно не повториться. Ніхто не має права забирати життя іншого, бо немає більшої цінності у світі, ніж людське життя.

Наш народ не любить сам розпочинати війну, він ніколи цього не робив. Я засуджую ті країни, які втручаються в інші держави. Бо це кров, це смерть синів, у яких є матері, це голодні знедолені діти.

Моя Україна не любить війн. Це дуже добре, нехай хоч матері наші спокійно сплять. Нехай народжуються і ростуть здорові щасливі діти, а їхні батьки за них радіють.

Я дуже хотів би, щоб на землі ніколи не проливалась даремно чиясь кров. Хай буде мир на всій планеті, хай лунає завжди дзвінкий дитячий сміх!

*Марія Рогейша,
ЗОШ № 20,
5-А клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Я голосую за мир, тому що люди без миру не можуть жити. Якщо нема миру, нема і людей. Коли іде війна, то багато людей помирають, а люди ще хочуть жити.

Мир – це коли люди поважають один одного, не крадуть, а позичають один одному. Потрібно мир зберігати, а не робити війну.

Поважайте всі мир і він буде вас поважати і допомагати вам у біді.

*Юлія Бурчик,
ЗОШ № 9,
5-А клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Ще в сиву давнину гетьмани та козаки прагнули, щоб українська держава була незалежною, і щоб в державі панував мир і спокій.

А пізніше це довів відомий поет, художник, великий син українського великого народу – Тарас Григорович Шевченко. Він оспівував Україну та її красу, писав про неї вірші, поеми, як тяжко, важко в світі жити, про злих, жорстоких панів та бідних кріпаків і народ український. Народ хотів волі, миру, вільного слова, не цуратись рідної мови. Тарас Григорович Шевченко ладен був віддати своє життя, аніж одцуратися рідної мови.

Ми й тепер згадуємо поета, який хотів миру, волі, вільного слова.

Жити у мирі краще і легше, ніж у війні. Через війну гине багато мільйонів безневинних людей, які не думали, що загинуть на війні.

Люди, яким вдалося вижити з руїн та попелу починають відбудовувати міста, церкви, монастирі, школи, селища.

Мир, злагода, добробут та незалежність краще, ніж війна, голод і безжалісність.

*Роман Граб,
ЗОШ № 9,
5-А клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Чому ми голосуємо за мир? Для того, щоб не згадувати війну? Ми ніколи не знали війни. Наші батьки не були на ній... А ось старші пам'ятають. Ті ніколи не забудуть війну... Скільки прекрасних людей загинуло на війні! Скільки згоріло міст, скільки полів розтоптали гусениці фашистських танків!..

Щоб зберегти мир, потрібно пам'ятати про війну. На світі немає нічого страшнішого від війни...

Ми любимо слово мир. Це прекрасне слово звучить у піснях і у віршах. Воно б'ється в наших серцях. Мир - закон нашого життя.

*Михайло Скрипчук,
ЗОШ № 9,
5-В клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Мир – це тоді, коли всі люди дружать, люблять один одного.

Кожного року 9 травня ми святкуємо День Перемоги. День Перемоги – це день, коли радянські війська перемогли Німеччину. І я приходжу до висновку, що війна – страшне лихо, яке нікому не потрібне. Я хочу, щоб було не темне від війни, а як зараз, мирне, голубе, сонячне небо.

Якщо будете на кладовищі і побачите могилу солдату, не пройдіть мимо, а зупиніться і віддайте шану загиблому солдату.

Війна ця була дуже жорстока, вона знищила сотні сіл і міст, вбила мільйони селян і невинних людей.

Незабаром 9 Травня. На мою думку, - воно найкраще для людей, які жили у роки Великої Вітчизняної війни.

Мир — це тоді, коли люди спокійно ходять на роботу і впевнені в своєму майбутньому і в майбутньому своїх дітей. Я хочу, щоб більше ніколи не було війни.

Я голосую за мир!
Не треба нам сваритися,
Не треба слів лихих,
Давайте дружбі вчитися – вона єднає всіх.

Мир – найпрекрасніше слово на світі,
Мир – коли сонечко радісно світить!
Мир – так потрібен дорослим і дітям,
Мир так потрібен усім.
С. Богомазов.

*Надія Бурковська,
ЗОШ I –III ст. с.
Пониковиця,
5-Б клас, Львівська обл.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Я не пережила війни, але бачила по телевізору, що це таке. Війна – це смерть багатьох людей, це плач дітей за батьками, батьків – за дітьми. Війна – це коли скрізь чути вибухи, крики, стогін, коли палає вогонь, летіється кров, навкруги ненависть і жорстокість. Це руїни будівель.

В телепередачах це страшно, а в реальності ще страшніше, напевно.

Я люблю мир. Мир – це спів пташок. Це сміх дітей. Це радість батьків. Мир – це перший підсніжник. Мир – це зелені дерева. Це соковиті яблука і груші. Мир – це червона калина. Мир – це сніжки і санчата. Мир – це спокійний сон. Мир – це школа. Мир – цікаві книжки.

Навіть Ісус Христос, живучи на землі близько двох тисяч років тому, проповідував мир між людьми, говорячи такі слова: “Сховай свого меча в його місце, бо всі, хто візьме меча, - від меча і загине”.

Я не хочу, щоб гинули люди. Я люблю життя і бажаю, щоб на всій землі панував мир.

*Євгеній Рошук,
ЗОШ №8,
5-В клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Війна – це дуже страшно. Багато вбито, покалічено, голод, холод усюди. З бабусиних слів – це найстрашніше зло.

Я голосую за мир!!!

Чорнобиль – це атомна війна у мирний час. Скільки забрав він життів і скільки приніс нових невиліковних хвороб.

Я голосую за мир!!!

Екологія – це наш спосіб життя.

Хімічні заводи, фабрики – це забруднені річки, колодязі, продукти харчування, повітря.

Я голосую за мир!!!

Як добре, що у мене є тато, мама, братик, бабуся. Як я хочу, щоб у мене були діти, внуки, і я була бабусею доброю, лагідною, а наша родина жила довго і безпечно. Щоб ми не знали голоду і холоду. І могли їздити у подорож по світу. Адже це так цікаво знати, чим живуть люди в Америці, Африці... Вони приїжджали б до нас. І у світі був мир.

Я голосую за мир!!!

Юлія Ящук,

ЗОШ №11,

5-В клас, м. Рівне.

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Я хочу, щоб у всьому світі був мир. Багато людських життів забирає війна. Часто початок війни може бути спровокований незначним інцидентом. Кожна війна жорстока. Солдати вбивають мирних жителів, грабують їх і спалюють житло. Усі війни супроводжуються захопленням полонених. Зараз іде війна між США та Іраком. Цій війні можна було б запобігти й уладнати питання мирним шляхом. Війна приносить великі втрати воїнів.

У нас зараз тяжкий час. Багато людей помирає не своєю смертю від тяжких невиліковних хвороб, наркотиків, тютюну та алкоголю. Це можна підтвердити тим, що з кожним роком зменшується приріст населення, більше смертей, ніж народжень. Збільшилась злочинність по всіх країнах. Нам не потрібна війна, бо й так людей залишилось дуже мало.

Мир і спокій – вирішення всіх проблем.

Ігор Кріль,

ЗОШ №20,

5-А клас, м. Рівне.

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Я не хочу, щоб була війна. По телевізору я бачив, як почалася війна в Іраку. Там гинуть люди, тварини. На них падають бомби. В будинках немає світла, води. Діти не хочуть, щоб батьки помирали на війні. Вони хочуть ходити до школи, гуляти, гратися, дивитися телевізор.

Я хочу, щоб у кожній країні не було війни, а був мир. Я хочу, щоб діти всіх країн могли дружити між собою. Я хочу, щоб діти не помирили від голоду. Хочу, щоб жили діти і батьки завжди разом. Мир потрібний всім людям. Треба, щоб люди були добрими, і тоді буде мир.

*Ірина Власюк,
ЗОШ №11,
5-В клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Я голосую за мир в усьому світі, щоб покращилося життя людей. Виникла війна між Америкою та Іраком. Ми не повинні брати приклад з Америки. Я голосую за мир, бо хочу, щоб у світі було все добре, щоб не було збитків на великі суми грошей, щоб у світі не було безробітних так, як є, наприклад, в Україні, щоб на ринках продавали екологічно чисті продукти, щоб на вулицях країни не смітили. Якщо президенти країн будуть ставитися до людей добре, буде мир, злагода, порядок.

Приємно прислухатись до шелесту колосків, коли вони розмовляють із вітром, вдихати аромат хлібів, коли вони цвітуть, а особлива краса і насолода – зустрічати в полі світанок. Мабуть, саме тоді ми посправжньому любимо свою землю, відчуваємо її красу. Не роби боляче ні тварині, ні дереву, ні стеблині. Ти ж володар їх, а вони такі безпомічні. І хіба тільки володар? Захисник! Будь не володарем, а господарем на всій землі. Не губи краси. Розумій її, бо краса – така сила, без якої не може бути справжнього життя. Бережи красу, бережи мир, бо ти ж на землі – людина.

Пам'ятай, що мир – це вирішення всіх проблем.

*Леонід Лахман,
Мізоцький ліцей,
5-Б клас, с. Мізоч
Рівненської обл.*

МИР У СЕРЦІ ЛЮДИНИ

Мир – це багатозначне слово, хоча, на мою думку, головне його значення – це мир у серці людини, коли спокійне сумління. Адже совість – це голос Бога в душі кожної людини. У Новому Завіті є слова Ісуса Христа про те, що люди, які творять мир, назвуться Божими синами. Адже

вони наслідують Сина Божого, який прийшов у світ, щоб примирити людей з Богом. Миротворці – це люди, які живуть зі всіма у мирі і злагоді та навчають цьому своїх ближніх.

Давайте будемо миротворцями! Давайте творити мир не тільки у світі, але і в наших серцях.

*Анна Кулиба,
ЗОШ №9,
5-А клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Мир – це не тільки тоді, коли десь тихо, спокійно співають птахи, шумить вітер листям дерев, граються діти.

Мир – це тоді, коли в усьому світі, не тільки в окремих місцях, панує спокій і добро. Коли на світі немає війни, коли кожен допомагає один одному.

Ніщо тоді не зможе порушити мир. Люди стануть жити в найкращих умовах.

Я вважаю, що це найбільше щастя, яке може мати людина. Саме тому я голосую за мир.

*Катерина Зуєва,
ЗОШ №8,
5 –А клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Все мирне населення нашої планети не хоче війни. Не хоче страшних вибухів бомб, артилерійської стрілянини, смертей, плачу, калік та сиріт.

Ми, молоде покоління, на власні очі не бачили такого страхіття. Але із розповідей наших прабабусь та прадідусів, із екранів телевізорів, із художньої літератури ми знаємо, що таке війна.

Вона забрала з життя тисячі і тисяч і людей. Війна в Афганістані забрала наших молодих юнаків, багато з яких взагалі не повернулись живими, а багато повернулись інвалідами.

Ми проти всіх воєн. Ми проти воєн у всьому світі. Нехай ніколи не буде війни.

Ми за мир!

За світле небо над головою!

За щасливе і радісне дитинство!

*Анастасія Ющук,
ЗОШ №8,
5-А клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Кожна людина хотіла б, щоб на світі був мир. Можна запитати кожного перехожого, що б він обрав — війну чи мир. І він завжди вибере мир. Коли людина живе в мирі, то їй затишно і спокійно. Мир означає, що людина з усіма дружить, допомагає один одному, ділиться, захищає кожного, хто в біді, нікого не ображає.

Часто кажуть: “Я хочу, щоб був мир між країнами”. Це означає, що люди всіх держав хочуть жити у дружбі і допомагати один одному. Ніхто з людей не хотів би воювати, тому що коли війна, гинуть люди, страждають діти. Але щоб був мир, в першу чергу кожна людина повинна бути доброю і справедливою.

Тільки тоді на світі буде мир, спокій, злагода.

*Ірина Ткаліна,
ЗОШ №8,
5-В клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Людина приходить у цей складний, але водночас чудовий світ, незважаючи на різницю в кольорі шкіри, в мові, приходить з єдиним правом – бути рівною серед рівних, жити і радіти життю.

Минуло вже більше п'ятдесяти років, як закінчилася Велика Вітчизняна війна, і глибокі окопи позаростали густими чагарниками, молоденькі берізки піднялися над ними могутніми деревами. Але, зазирнувши в очі ветеранів, яких лишається все менше і менше, можна побачити ті страшні роки, голод, холод, мужність, з якою вони відстоювали наше сьогодення. Завдяки їм ми сьогодні ходимо до школи, радіємо кожному сонячному промінчику. Але і зараз у багатьох куточках Землі люди не мають спокою. Головне те, що страждають беззахисні діти, жінки. І хочеться на весь світ кричати: “Люди, схаменіться! Подивіться на обличчя своїх дітей. Вони забули, що таке радість, сміх, школа. Що доброго вони зможуть передавати своїм дітям, крім сліз і болю?”

Я голосую за мир! Я закликаю людей об'єднатися і боротися за мир на всій планеті. Скажімо: “Ми за мир! Ні – війні!”

Хочеться закінчити свій твір словами О.Пархоменко:

Казкова країна добра і краси.
Тату, ти знаєш, чого мені треба?
Чистого дощику з синього неба.
Треба і чути, й бачити літом,
Як заливається жайвір над житом,
Як підпадьомкають в міцній пшениці
Досвітком тихим перепелиці.
Треба ще рибок малих і великих
В чистих-пречистих озерах і ріках,
Треба, щоб я по морському купанню
Не одмивавсь од мазути у ванні,
Треба сніданків і треба обідів,
Тільки, будь ласка, без жодних нуклідів.
Треба, виходить, не так вже й багато...
Люди, чи варто про все це подбати?

*Олександр Федюкевич,
ЗОШ №8,
5-А клас, м. Рівне.*

ДАВАЙТЕ ЖИТИ ДРУЖНО!

Мир... Яке коротке слово, але скільки закладено в ньому значень. Під словом “м и р” розуміють дружні відносини між країнами, друзями, жінкою й чоловіком. У наш час дуже важко забезпечити мир між країнами, а це є основа всіх інших дружніх відносин. У віці ракет, ядерної зброї, водневих бомб потрібно бути миролюбнішим, добрішим, цінувати життя кожної людини без винятку. Вистріл ядерної зброї забирає не одне життя, а тисячі, десятки тисяч, мільйони. Це дуже страшно, але, на жаль, це правда. Ми - нове покоління нашої держави. Хочемо жити в мирі й злагоді, доброті й любові.

Отже, давайте повторимо вислів kota Леопольда: “Давайте жити дружно!”.

*Ольга Мельничук,
ЗОШ №8,
5-В клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Я голосую за мир тому, що з миром легше і краще життя на землі. Візьмемо для прикладу війни початку ХХ століття. Тоді в усіх людей

голова була затьмарена війною, усі голосували за війну. Мабуть, в той час ні одна людина не подумала вирішити нагальні проблеми за допомогою миру.

Якби більшість людей прагнула миру, то, можливо, не було б невинуваних втрат людського життя, можливо, не було б руйнувань міст і сіл, можливо, війни зовсім не було б. Якби ж то було так, то панувало б у ті жахливі, чорні часи прекрасне, світле щастя і бажаний добробут.

Та ж сама ситуація у двох всесвітніх війнах, там думали не про мир, не про добробут, не про щастя людей, а про холодну жорстоку війну, про різноманітну зброю. Безжальна війна забрала із собою невинні жертви: життя тих людей, які хотіли миру, але не могли зовсім нічого зробити, життя невинних дітей, людей похилого віку, молодих і старших жінок та чоловіків, а бридкі й жадібні пани "...залишилися живими і здоровими".

Війна – це дуже-предуже зла і погана річ. Війною можна зробити, отримати усе, що забажаєш, геть усе. Але ж і миром можна теж багато чого отримати, бо, як учить нас народна мудрість: "Прохання мур пробиває".

Давайте жити мирно й побачите, що нам усім буде добре. Я голосую за мир!

*Олена Шустик,
ЗОШ №8,
5-А клас, м.Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

На нашій Землі було дуже багато воєн. Воювали народи з народами, сім'я з сім'єю, людина з людиною. Це ніколи до добра не доводило. Страждали дорослі і діти. Війну завжди супроводжував голод. Від бійки і від голоду гинули батьки, діти і цілі народи.

Я голосую за мир! Тому що мир – це найпрекрасніше, що є на землі. Коли буде мир, будуть щасливо і радісно рости діти, не буде голоду і не буде війни. Я хочу, щоб люди жили в злагоді і в мирі. Щоб повсюди була радість, лунав щасливий дитячий сміх, щоб не було розлуки і сліз. Я хочу, щоб у всьому світі був мир!

*Валентина Самонік,
ЗОШ №8,
5-В клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Сьогодні ми найщасливіші люди на землі тому, що над нами тихе, мирне небо. Воно тішить нас, його голубинь надихає нас на життя. Часто милує нас сонечко своїм теплим промінням. Кожна квіточка, здається, посміхається тобі, і це все тому, що у нашій державі панує мир.

Як добре, коли прокидаєшся ранком і чуєш пташиний спів. Моє серце дуже радіє. На своїй землі краще, ніж десь за кордоном. Я помітила, коли журавлі відлітають у вирій, вони курличуть: “Курли-курли”. Напевно, вони прощаються із своєю домівкою і рідним краєм. Навіть птахи розуміють, що їм потрібно відлітати – там їх чекають, там їх приймуть із теплом. То невже не можуть зрозуміти люди, що щастя, мир, любов дарує людям Ісус? Потрібно любити ближнього, як самого себе, і тоді буде у нашій країні мир, доброзичливість та злагода. Вже 58 років у нашій державі немає війни. Як добре, коли ти мирно лягаєш і мирно встаєш. Отож, будьмо всі за мир. Я – за мир!

*Юлія Сабанюк,
ЗОШ №8,
5-А клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

...Ранок. Я прокидаюсь, снідаю і йду до школи. Там нам дають знання, навчають багатьом корисним речам...

Наші дідуся і бабусі пережили страшну війну, голод, холод. Тоді загинуло багато людей і навіть дітей забирали у полон і примушували робити тяжку роботу...

Я не хочу, щоб наше покоління в наш час це знову пережило.

Я хочу, щоб світило ясне сонечко, щоб не помирили люди від пострілів, вибухів, не руйнувалися в селах і містах будівлі. Щоб завжди був мир, спокій, лад.

Я голосую за мир!

*Оля Шлихтюк,
ЗОШ №8,
5-А клас, м.Рівне.*

ГОЛОСУЄМО ЗА МИР!

Минуло вже п'ятдесят вісім мирних літ після страшної війни. Цю війну ми, діти, на щастя, не бачили, але багато про неї чули від старших людей, багато читали, бачили фільмів.

Дуже страшно стає, коли думаєш про те, що діти нашого віку, молодші за нас, це все бачили й переживали. Трішки старші за нас хлопці та дівчата, не шкодуючи свого життя, йшли у бій з ворогом. Кому пощастило вижити, а багато кому і ні.

Ці страшні п'ять років лишились у минулому.

На сторінках газет, на екранах телевізорів, з радіоприймачів ми багато чуємо жакливих новин про те, що зараз, у мирний час, деякі країни між собою воюють. Це страшно.

Ми, діти України, хочемо миру на всій землі.

Ми голосуємо за мир!

За мир на всій землі!

*Наталія Гіль,
ЗОШ №8,
5-А клас, м.Рівне.*

НАЙБІЛЬШИЙ СКАРБ ДЛЯ ЛЮДИНИ

Я голосую за мир. Мир – це мирна радісна праця, навчання дітей, злагода, дружба між народами. Люди радісно працюють на фабриках, заводах та полях. Щасливі веселі радісні діти є носіями миру на землі. Від дітей нинішнього покоління залежить мирне життя всієї планети Земля. Спортивні ігри, фестивалі зближують людей планети Земля. Під час фестивалів люди відкритіше спілкуються та ближче пізнають одне одного. Під час таких зустрічей люди стають відкритими та краще розуміють один одного і ближче сприймають чужі біди та клопоти. Одним з найважливіших заходів, які зближують людей, є Олімпійські ігри. На цих іграх виявляються найсильніші спортсмени. І недаремно колись на час олімпійських змагань зупинялись всякі війни та чвари. Війна – це найбільше зло на землі. Збереження миру сьогодні – найважливіше питання сьогодення для всіх народів.

Найбільший скарб для людини – мирна праця і щастя в мирній долі.

*Іванна Костюк,
ЗОШ №20,
5-А клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Я голосую за мир, бо тільки мир нас об'єднує. Війна приносить жертви суспільству. Жити в мирі – це мрія кожного з нас. Мир дає змогу всім народам бути вільними, незалежними, щасливими.

Чи може війна приносити людям щастя, вирішити всі життєві проблеми? Ні! Війна тільки руйнує наше життя.

Я голосую за мир!

*Микола Созонюк,
ЗОШ №20,
5-А клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Мир... Від цього коротенького слова віє теплом, спокоєм. Всі люди на нашій чудовій планеті повинні все робити для того, щоб був мир на землі. Але є держави, які прагнуть війни. А в першу чергу страждають від цього діти.

Я хочу, щоб війни не було на нашій планеті Земля. Я хочу, щоб всі посміхалися, щоб раділи кожному промінчику сонця, кожній квіточці, кожній пташечці. Я хочу, щоб кожний день нашого життя був світлим, теплим від людського добра.

Я голосую за мир на всій нашій планеті Земля!

*Марія Ровгейша,
ЗОШ №20,
5-А клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Я голосую за мир тому, що люди без миру не можуть жити. Якщо нема миру, то нема і людей. Коли іде війна, то багато людей, які ще хочуть жити, помирають. Мир – це коли люди поважають один одного. Мир потрібно зберігати, а не робити війну.

Люди! Поважайте всі мир, і він буде вас поважати і допомагати вам у біді.

*І. Ступницький,
ЗОШ №20,
5-А клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Я голосую за мир
Тому, що не хочу війни.
Я голосую за мир, бо не хочу,
Щоб люди на полях полягли.

Після війни сиріт багато,
Загинули їхні мама і тато.
І дідуся з бабусею нема –
Їх погубила війна.

Я хочу, щоб завжди був мир,
Щоби хліба на полі дозрівали,
Щоб сонце землю з неба зігрівало,
І діти щоб росли на радість всім!

*Валентина Кравчук,
ЗОШ №3,
5-В клас, м. Броди
Львівської обл.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Не тільки я, а всі учні нашого класу й інших класів дуже хочуть, щоб на землі завжди був мир і спокій. Щоб нам світило тепле сонечко, пахли весняні квіточки, було чути спів пташок, і дерева чарували усіх людей своїми гілочками.

Дуже не хочеться, щоб на очах дітей були сльози і плакали наші матері за своїми синами. Ніхто не хоче, щоб поверталися ті часи, коли були війни і голодомор, коли виживали і тяжко бідували, коли лилася невинна кров хлопців, яких силоміць забирали до армії, щоб воювали проти ворогів.

Сьогодні всі люди хочуть ходити до церкви, молитися і не боятися, що на Землю падають літаки і руйнуються будинки.

Я буду молитися за батьків, за братика і сестричку, за всіх людей України, щоб у нас завжди був мир на планеті.

Я голосую за Мир!

*Роман Жученя,
Сарненський
міський колегіум
ім. Т.Г. Шевченка,
5-А клас, м. Сарни
Рівненської обл.*

ВІЙНА — ГАНЬБА НАРОДУ

Я дуже люблю свою Україну. Люблю за квітучі луки, глибокі річки, широкі озера, густі ліси, безкраї степи, за поля, де колоситься золота пшениця. Я поважаю свій народ, якому нелегко було здобути незалежність. Страшно уявити, що все, створене ним, може бути знищене, запалає вогнем. Від одного слова — війна, колючого і холодного, робиться моторошно.

Я читав багато книжок про Велику Вітчизняну війну. Скільки сліз було пролито, скільки горя пережито у ті роки! Це так страшно. А скільки молодих життів забрав Афганістан! Не вихли сльози на материнських очах до цього часу, не перестає боліти душа...

І на сьогоднішній день у світі, на жаль, неспокійно. Розпочалась війна в Іраку. Я ще не зовсім дорослий, щоб зрозуміти і обговорювати такі теми, але думаю, що воєн можна уникати. І проблеми між собою народи різних країн повинні вирішувати мирно. Війна – ганьба народу! Я не хочу війни. Це справжнє щастя — бачити чисте небо, чути сміх веселих, планувати майбутнє.

Не допустіть війни, дорослі! Хай панує мир і злагода. Нехай голуб — символ миру — облетить усі землі, щоб у душі кожної людини зажеврили лише добрі вчинки і сподівання.

*Ірина Дячок,
ЗОШ №3,
5-В клас, м. Броди
Львівської обл.*

Я голосую за мир!
Я голосую за мир у хаті,
За мир у школі.
Щоб ми були щасливі,
Веселі і здорові.

Я хочу миру. Ми всі хочемо миру! Я хочу ті слова написати на кожному кроці, аби люди знали, що діти хочуть жити мирно і весело, щоб не було війн і терактів.

Щоб жити у мирі, нам потрібно любити одне одного, гуртуватися, дружити, шанувати природу, не нищити шкільне майно.

Я люблю маленьких тваринок і хочу, щоб між котом і собакою були дружні стосунки. Так само і люди повинні любити один одного.

Нам не треба війни! Нам потрібен мир!

*Сергій Захарчук,
ЗОШ №3,
5-В клас, м. Броди
Львівської обл.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Нехай на Землі буде тихо і спокійно. Я б дуже хотів, щоб наша Україна ніколи не бачила більше війни і бомбардувань. Зараз ми дивимося по телевізору і слухаємо по радіо про війну між Америкою та Іраком. Там гинуть невинні люди, і проливається море крові. Наше покоління не хоче бачити такого страшного лиха.

Наша влада не повинна допустити ворогів до України. Бо почнуться страшні часи, коли брат піде на брата, а старенькі матері будуть оплакувати діточок.

Я хочу миру на землі, щастя для всієї родини. Щоб ми могли спокійно ходити до школи, добре вчитися і ніколи не чути поганих новин по телевізору.

*Ліна Якобчук,
гімназія №1,
6-А клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

У вік найвищої краси,
У вік без війн,
Без крові, сліз...

Платон Воронько

Війна і мир...

Два зовсім різні за значенням слова. Війна – це горе, мир – це щастя. Так просто!

Щастя у світі існує тільки тоді, коли немає війни. Це розумію я, одинадцятирічна дівчинка. Але чомусь цю просту істину не можуть зрозуміти дорослі, які розв'язують війни. Всі ми спостерігали на екранах

телевізорів війну між Америкою та Іраком. Всі ми бачили маленького хлопчика з перебинтованою голівкою, який плакав від болю і страху. Мені здається, що пояснити весь жах війни можуть тільки ті люди, які пережили щось подібне. Мої прадідусі побували на війні і бачили всі страхиття своїми очима. А один з них навіть дійшов до Берліна. Я їх пам'ятаю мало, але про них багато розповідають мої рідні.

На перший погляд може здатися, що у світі рідко відбуваються війни. Чечня, Ірак... Але подивіться тільки ТСН: щось весь час вибухає, хтось стріляє, когось беруть у заручники, раптово обривається чиесь життя.

Я хотіла б, щоб зі мною завжди були поряд мама і тато, моя маленька сестричка, щоб на планеті ніколи не було воєн, щоб усі люди жили дружно між собою.

Я голосую за мир!

*Наталія Пастушок,
ЗОШ №9,
6-В клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Одне з найдивовижніших слів на нашій планеті - слово "мир". Нам потрібний мир, щоб будувати нові держави, вирощувати поля пшениці. Щоб діти ходили до школи і мали освіту, щоб звучали веселі пісні, щоб люди навчилися жити в мирі довгі - довгі роки.

Я хочу, щоб в усіх країнах був мир, а особливо в моїй Україні. Коли буде мир, буде і щастя на Землі. Всі будуть дружні, як одна велика сім'я.

По всьому світу йдуть війни, ворожнеча між різними народами, країнами. Кожна країна має свої недоліки. Ми повинні вирішувати їх разом.

Ми всі повинні голосувати за мир. Виростає нове покоління.

Я голосую за мир!

*Катерина Яцук,
ЗОШ №9,
6-В клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Я, учениця 6-В класу, голосую за Мир, тому що я не хочу, щоб була війна, щоб люди вбивали один одного, щоб руйнувалися будинки. Я хочу

жити в мирі, щоб наді мною було голубе небо, світило ясне сонечко, щоб не було крові. Я хочу, щоб люди жили в мирі і злагоді, допомагали один одному і підтримували у скрутну хвилину. Я хочу, щоб наша Україна була дружня і не воювала з іншими країнами. Багато людей моляться за мир і просять у Бога здоров'я для нашої України. Люди не хочуть, щоб була війна, вони прагнуть свободи і миру. Найбільше я хочу, щоб наша Україна була дружною сім'єю і всі жили в добрі і злагоді.

*Олена Слободенюк,
ЗОШ №8,
6-Г клас, м. Рівне.*

ПТАХ МИРУ

Птах миру
Летить над краями, й зникає печаль,
Веселить піснями, що линуть в наш край.
Птах миру —
Гарніший за всіх він мені,
Бо сонця тепло нам несе,
Яке віддає він землі,
Усе доостанку, усе.
Птах миру,
Посланнику Божий,
Скоріше до нас прилети
І недругів погляд ворожий,
Як лід навесні, розтопи.

*Руслан Блищик,
ЗОШ №9,
6 клас, м. Рівне.*

ЧОМУ Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР

У всі віки історія людства супроводжувалась війнами. І завжди під час війни гинуть люди, руйнуються будівлі. З розвитком цивілізації знаряддя вбивства все більше вдосконалювались. Від стріл та мечів до гармат, ракет, ядерної зброї. Все більше спустошення приносить нова зброя. Та найбільше всього страждають жінки та діти. Скільки їх загинуло в концтаборах Саласпілса, Майданека, Бухенвальда, в спалених повністю

селах. Людина народжується для того, щоб кохати, радіти життю, творити прекрасне, а війна перекреслює всі сподівання людини. Тому я не можу спокійно дивитися на братовбивчу війну в Чечні, Карабаху, Ізраїлі, та інших “гарячих точках”. І я голосую за мир.

*Ліна Юсюк,
ЗОШ №9,
6-В клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

У нашому світі відбуваються різні події і війни, пограбування, вбивства, самогубства, вибухи, і стільки багато, що й не перелічиш.

Я б голосувала за мир у всіх країнах. Якщо війни не припиняться, то, мабуть, незабаром на нашій планеті не буде жити ні одна людина, ні тварина, ні рослина, і планету нашу назвуть Пустелею. А чому б і ні, якщо на ній немає нікого і нічого, як і на інших.

Я б не хотіла розповідати про самогубство. Але деякі люди, які постраждали від нападів, думають, для чого їм жити, але це неправильно тому що Бог проти цього, він сам вирішує і дає людині смерть. Але це не завжди ... Більшість людей помирають від хвороб, у автокатастрофах, від вибухів і багато від чого.

І я всіх людей на Землі благаю : “Голосуйте за мир на нашій планеті!!!”

*Марія Кривульська,
ЗОШ №8,
6-А клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Я голосую за мир, бо хочу, щоб наша країна була вільною, захищеною від небезпечних людей і терористів. Адже в наш час люди не такі добрі й співчутливі, як були раніше. Багато вбивств і насильства поруч. Хочу, щоб вигнали тих терористів і запанував мир між усіма людьми, щоб усі спілкувалися між собою, дбали тільки про добрі справи, а не якість страхіття. Я не хочу війни для України, тому що війна - це безконечне божевілля.

Потрібно про мир демонструвати фільми, щоб люди розуміли, що таке мир, щоб вони робили тільки добро. А якщо хтось не розуміє, що мирне життя краще, то його потрібно переконати.

І тоді всі будуть голосувати за мир.

*Олеся Борейчук,
ЗОШ №8,
6-А клас, м. Рівне.*

КОЛИ ГОЛОСУЮТЬ ЗА МИР..

Коли голосують за мир,
Коли знущуються, вбивають
І зляться без причини,
Слова прощання забувають,
А згадують провини,
Коли жорстокими стають,
Як звірі, ворогами,
Як недруги вони живуть,
Людину б'ють ногами —
Тоді душа моя ридає,
Їй спокою ніде нема,
Як поруч матінка зітхає,
(Рід болю плаче і вона).
Тоді прошу всіх: “Схаменіться,
Побійтесь Бога, помиріться,
І людям мило посміхніться
За мир у світі всі боріться!”

*Анна Таранчук,
ЗОШ №9,
6-В клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Якщо запитати людину, чи хоче вона миру, вона відповість: Так! Але, незважаючи на це, зараз на світі багато зла і несправедливості. Чому? Часто причиною є те, що, коли виникають проблеми, люди якнайшвидше бажають вирішити їх, не задумуючись про наслідки. Наприклад: якщо хтось наступив нам на ногу, ми у відповідь вирішуємо пхнути його. Якщо якийсь президент країни образив іншого президента, то той у відповідь вирішує розпочати війну.

Наскільки краще було б, якби кожна людина почала переміну в першу чергу з себе! А саме: менше ображати, а більше вибачати, і поводилась за словами Ісуса Христа, який навчав: “Все, що тільки бажаєте, щоб чинили вам люди, те саме чиніть і ви!”

*Катерина Холод,
ЗОШ №9,
6-В клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Війна! Як страшно звучить це слово. Адже війна - це лихо, бо страждають люди. Війни несуть розруху, багато горя.

І сьогодні, коли надворі ХХІ століття, ще лунають постріли і вибухи. Чому не хочуть люди жити в мирі? Чому вони воюють? Мені хочеться крикнути до усіх землян: "Ні війні! Хай буде мир!"

Я думаю, що кожен з нас хоче, щоб на Землі панував мир. Він настане тоді, коли не буде війни, люди не сваритимуться, житимуть у згоді. Нам треба цього досягти. Необхідно жити мирно. Все це залежить від нас, від того, як будемо ми себе поводити. Я мрію, щоб всі люди були щасливими, жили у злагоді і мирі. Бо це найголовніше. Хай буде мир на всій Землі!

Я кажу - ні війні!

Я - за мир!

*Вікторія Лахутько,
ЗОШ №8,
6-А клас, м. Рівне.*

Я голосую за мир!
Мир потрібен всім:
І багатим, і простим,
І дорослим, і малим...
Мир потрібен всім!
І на вулиці, і в домі
Нехай злагода панує
І ніхто сам не сумує
І на вулиці і в домі.
Мир потрібен всім,
Щоб хто сварився,
Швидко мирився.
Мир потрібен всім!

*Олена Пилипей,
ЗОШ №8,
6-А клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Слово “мир” всі люди розуміють однаково - мирне життя.

Для мене - це тихий спокійний ранок з веселим щебетом птахів, радісний сміх дітей, чисте мирне блакитне небо, мамина усмішка. Я не хочу, щоб це все знищила війна, проливалась безневинна кров, гинули люди, панував голод і ворожнеча. Я ще дитина... Хочу зростати на мирній землі, навчатися, дружити, творити добро і любити свою Батьківщину.

Люди, голосуйте за мир!

*Оля Созонюк,
ЗОШ № 20,
7-А клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Мир – це найбільш тепле, ніжне слово для всього людства. Спокійно живеться всім народам, коли на землі панує мир.

Коли сусід із сусідом, брат із сестрою, товариш із товаришем живуть в добрі, в злагоді, тоді, здається, все навкруги цвіте, співає, всміхається.

Люди спокійні ідуть на роботу, знаючи, що їхнім дітям, батькам не загрожує така небезпека, як війна. Тому, що ми живемо в країні, де немає війни. Я хотіла б, щоб наша ненька Україна завжди процвітала і була миролюбною державою. І люди, які живуть в нашій державі, робитимуть все для того, щоб ми всі жили в мирі і злагоді.

*Павло Григорук,
ЗОШ № 1,
7-А клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Тільки в Першій світовій війні брало участь тридцять вісім мільйонів вояків. А в Другій світовій війні — незрівнянно більше. Людям всієї землі загрожує Третя світова термоядерна війна.

Якби вона виникла, то могло б загинути усе людство, тваринний і рослинний світ. І я загинув би. Але цього не сталося.

Мир – це запорука розквіту культури, науки, мистецтва. Поліпшення житлових умов, збереження природи.

Тому я і люблю мир. Я голосую за мир!

*Олеся Багацька,
Журавнінська ЗОШ,
7 клас, Львівська обл.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Не кожен з нас любить читати, а також говорити про політику, й волів би не думати ані зараз, ані згодом про долю світу, про війни, про голод і злидні.

В наш час панує багато несправедливостей, конфліктів між державами, які згодом переростають у кровопролитні бої, війну.

Таку, яка зараз ведеться в Іраку. А де надія на те, що вона не захопить нашої України? А війна, хай хто її почав і байдуже, з якою метою, - завжди несправедлива. До подій в Іраку нині прикута увага всього світу. У цілому світі, навіть у нас, відбуваються багатотисячні демонстрації, учасники яких вимагають припинити війну. Скільки мирних жителів у країні гине. Жертв дедалі більше і більше, а мільйони людей це бачать і усвідомлюють, і ще ніхто не придумав способу, який може змінити цей стан справ.

Яким буде світ після іракської війни, і чи буде він? Невідомо.

Тепер ми тільки можемо сподіватися, що буде все гаразд і в них, і у нас. А також що стане країна на ноги, і запанує мир, який ніхто і ніколи не порушить.

*Галина Гевенко,
ЗОШ №1,
7-А клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Щодня ми можемо побачити чи почути по телевізору чи по радіо те, що десь зараз іде війна. Людям там не дуже добре, навіть можна сказати, зовсім погано. Вони гинуть заради слави. А ми – діти, які хочуть майбутнє без війни. Ми діти українського народу, ми прагнемо волі. І тому я голосую за мир.

*Інна С'тасюк,
ЗОШ № 8,
7-А клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Хоч ти маленький дуже,
Не будь байдужим, друже,
А поруч стань й борися
За мир у всьому світі.

Щоб завжди люди посміхались,
А не в озброєнні змагались,
Щоб добрі справи ми робили,
Добру дітей своїх учили.

Щоб ясне сонечко світило,
І нам з тобою було мило,
Щоб всі на світі помирились
І більш ніколи не сварились.

*Олександр Сопронюк,
ЗОШ №1,
7-А клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

На мою думку, мир – це найголовніше у світі. Якщо не буде миру, то не буде злагоди у сім'ї. Якщо будуть жорстокі війни, наша планета усього не витримає і зруйнується від бомб.

Якщо буде мир, то цього усього не станеться, діти будуть зростати у злагоді і хорошій родині. Ось що я думаю про це.

*Ігор Чумак,
ЗОШ № 1,
7-А клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Я голосую за мир тому, що я хочу, щоб в Україні було гарно, красиво і щоб була дисципліна. Щоб всі люди жили мирно і гарно. Моя родина

теж голосує за мир. Гарні школи хочу, щоб були, будівлі красиві, дитсадки красиво прикрашені. Зараз Америка воює з Іраком, краще був би мир, добро між ними. Така моя думка. Щоб люди один одному писали листівки.

*Ольга Назаренко,
ЗОШ № 1,
7-А клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Для кожної людини Батьківщина – це те місце, де вона народилася, де промайнуло її дитинство із дивом-казкою, матусиною піснею, батьківською ласкою. Батьківщина – рідний дім, це стежка, по якій ти пішов до школи. Батьківщина – неозорі простори рідної землі, що простяглися від Карпат до Чорного моря. Ми, діти, хочемо жити в мирі і злагоді, без війни і будь-якої агресії.

Змалечку я відчуваю мир і спокій у своєму серці, я спокійно ходила в садочок, потім – до школи. Кожне моє слово, кожна моя дія – відстоювати мир у своєму домі, школі, серед друзів.

*Андрій Вязніков,
ЗОШ № 1,
7-Б клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Я, звісно, голосую за мир, тому що без миру світ буде нічим. Всі дерева будуть зруйновані. Мир хай буде завжди на землі, щоб ніякі країни не сварилися, щоб все було мирно, щоб ніхто не воював, щоб всі жили дружно на землі. Щоб всі країни дружили, ніхто щоб не сварився, тому що не буде миру – не буде життя на землі і все буде зруйноване. Голосуйте всі за мир, бо мир – це світ.

*Марія Сівак,
ЗОШ № 20,
7-А клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Мир – це добре. Кожна людина мріє про дружбу. Кожна країна має право на мир. Навіть діти хочуть, щоб між людьми був мир. Вони хочуть

зростати в добрі, щасті, в злагоді. Мир – це щастя на землі, яке дається рідко. Я хочу, щоб мир був завжди.

Колись давно була війна. Це було страшно. А зараз мир. Живіть поки є час, шануйте мир на землі. Піклуйтесь один про одного.

*Анна Хомич,
ЗОШ № 20,
7-А клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

З давніх-давен найбільшою цінністю на землі був мир. Про це свідчать історичні дані. Під час блокади Ленінграда люди в снах і наяву мріяли тільки про мир.

Мир – це щасливе дитинство, чисте небо над головою, духмяний хліб на столі.

Під час Великої Вітчизняної війни з неба летіли бомби, свята земля стогнала від страхіття і людського горя.

Війна принесла людям смерть, каліцтво і сирітство. Коли наші війська перемогли фашистську навалу, то в травні люди в цей день зі сльозами на очах і квітами в руках вітали, обіймали один одного.

Це свято скроплене людською кров'ю, тяжкими стражданнями та сльозами. Тому ніхто його не цінує так, як наш народ. Мир потрібно зберегти, як найбільшу цінність на землі.

І свято Перемоги з тих пір є Святом миру.

*Дарина Алексєєва,
ЗОШ № 20,
7-А клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Мир – це щастя на землі. Немає миру, немає щастя. Війни, які проходять в країнах, не приводять до добра, а приводять до горя, біди, смертей.

Я голосую за мир в країні, тому що мир — це найсвятіше слово в світі, це слово знає кожна людина, студент, школяр, навіть дитина. Слово МИР захищає кожна людина і хоче, щоб цей мир був на землі.

МИР

Спокійно ти ідеш до школи,
Що у садочку край села.

Бо в мирнім небі роблять кола
Народні славні літаки.
Не знаєш ти ні горя, ні біди
На рідній радісній землі,
Бо захистять тебе із моря
Народні славні кораблі.
Не перейти ворожій зграї
На наші землі і сади.
Твоє життя весь час оберігає
Народна Армія завжди!

*Марина Омельчук,
ЗОШ № 20,
7-А клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Мир панує в кожному домі, а коли є мир, тоді є щастя і радість.

Я голосую за мир тому, що це прекрасне, чисте почуття. Але, дивлячись зараз на події у світі, я не раз переконувалась, що люди стають один проти одного. Прикладом цього є теракти торговельного центру в США. Я не розумію, навіщо в політичні справи втручають мирних жителів. Це зовсім неправильно. Є ще безліч жаклихих подій, що трапляються в світі, але називати мені їх соромно, тому що коли людина народжується, то це ніби чистий аркуш паперу, а коли вона виростає, то в ній з'являються зовсім інші риси характеру, вона стає іншою. Мені просто соромно за людство, на що воно перевелось. Люди мають бути одним цілим, а через війни люди стали мати звірячі почуття.

Я голосую за мир тому, що коли буде мир, тоді буде щастя і злагода. Люди, станьте прикладом для когось, і тоді всі підуть за вами!!! З цим зверненням я закликаю людей до миру і злагоди, нехай щастя і мир панують в кожному домі.

*Юлія Дмитренко,
ЗОШ № 1,
7-А клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Я голосую за мир тому, що я люблю свою Батьківщину. Ми тут народилися, ми тут і живемо.

Поняття Батьківщина для кожного з нас нерозривно пов'язане з образами її благословенної природи.

Проблема довколишнього середовища – це проблема не тільки охорони природи, але й компенсації людиною тих витрат, які вона заподіяла їй.

На збереження природи і національного використання природних ресурсів спрямована розробка наукових основ, охорони та перетворення природи.

Зараз, коли Україна здобула незалежність, особлива увага звернена на вдосконалення системи охорони природи, посилення контролю за виконанням існуючих законів, норм, правил, що забезпечують умови життя трудящих та раціональне використання природних ресурсів в умовах науково-технічного прогресу.

Людина на земній кулі вже знищила понад 270 видів диких тварин. Серйозно постраждав і рослинний світ. Тому Міжнародна спілка охорони природи видала Червону книгу, куди занесено рідкісні види тварин і рослин.

І не лише безвинні та беззахисні птахи і тварини потрапили до цього списку.

Моя земля, моя кохана сторона! І я голосую за мир і за свій народ.

Катерина Бізюк,

ЗОШ № 1,

7-А клас, м. Рівне.

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Більше як півстоліття минуло, як закінчилася Друга світова війна. Але й до цього часу залишилися її сліди. Багаточисельна армія вдів, сиріт, інвалідів. А скільки пам'ятників нагадують нам про ті часи? Ще й до цього часу знаходять арсенали невикористаної зброї, снарядів, мін.

Та не тільки Велика Вітчизняна війна принесла на нашу землю горе. Війна в Афганістані забрала тисячі молодих солдатів. А їм було тільки по 18 – 20 років. Все життя попереду, а їх вже нема. Скільки залишилося солдатів, яким і досі сняться бої з “духами”? Хто заспокоїть матерів, яка дочекалася сина, але в цинковій труні? Ніхто не зможе сказати нам, скільки поетів, артистів чи генералів ми не дочекалися через війну. Ні! – Скажемо ми війні. Я хочу, щоб було чисте, безмарне, мирне небо. Щоб всі люди були живі, радісні, щасливі. Щоб матері зустрічали своїх дітей живими, здоровими. Щоб сміялися діти і були впевнені в своєму завтрашньому дні.

Ні війні! Я голосую за мир на всій землі!

*Ліза Червюк,
ЗОШ №1,
7-Б клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Я хочу, щоб в світі панував мир, щоб діти добували своїми знаннями освіту, щоб люди мирно працювали, жили в достатку. Хай завжди світить сонце над нашою планетою.

Багато років тому була Велика Вітчизняна війна. Вона захопила всю Європу. В ній загинули мільйони людей, в тому числі й українці. Тому я хочу, щоб країни не ворогували, а хочу я, щоб на всій землі панували спокій і добро. Деякі країни світу і зараз воюють між собою. В 1991 році Україна здобула незалежність. Від того часу українці почали жити без перешкод. Українська влада старається миритися з усіма країнами світу. Сам президент України їздить по різних країнах і домовляється, щоб не виробляли ядерну зброю масового знищення.

І тому я хочу, щоб на світі панували мир, злагода і спокій. Я голосую за мир!

*Тарас Цимбалюк,
ЗОШ № 1,
7-А клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Вийди на вулицю й поглянь навкруги. Зелене трава, яскраво світить сонце, у небі весело співають птахи. І все це – наша Земля, наша Батьківщина. Навкруги проходить спокійне, мирне життя: бігають школярі у школу, дорослі на роботу. Як може піднятися чиясь ворожа рука і порушити цей спокій? Невже у цієї людини немає рідних, близьких?

Війни робить не народ, а окремі люди. Вони ніколи не задумуються над своїми рішеннями. Їм усього мало: землі, грошей. А від цього страждають прості люди, залишаються сиротами діти, плачуть матері.

Я засуджую тих людей, які винайшли зброю і продовжують її удосконалювати. Краще використали б свої знання для чогось доброго. Я голосую за мир на всій планеті! Щоб ніколи не було чути вибухів гранат, свисту куль. Щоб всі люди на планеті жили мирно і щасливо. Нехай всі діти візьмуться за руки, подружаться між собою, а дорослі лихі люди подивляться і зрозуміють, що краще жити в мирі і спокої.

Люди землі, вбийте війну!

Я голосую за мир!

*Надія Кутинець,
Сарненський
міський колегіум
ім. Т.Г. Шевченка,
7-В клас, м. Сарни
Рівненської обл.*

МИР В МОЇХ ОЧАХ

Мир в моїх очах — сонце в небесах,
І рожевий відсвіт на крилі лелеки.
Котики біленькі заплела весна
Для вербички в коси поруч недалеко.
Мир в моїх очах — жито на полях,
Якусь тиху думу шепчуть колосочки,
І дитячі мрії, і широкий шлях,
І блакитні очі лісових дзвінків.

*Вікторія Бритицька,
ЗОШ № 1,
7-Б клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Я голосую за мир, бо мир як дружба, без якої немає розуміння.
Мир, на мою думку, є найголовнішою проблемою суспільства.

Мир має бути у кожному домі. Без миру у домі буде завжди зло,
чвари та непорозуміння. У світі між народами будуть війни.

Взагалі, мир є дуже важливим, навіть у нашому житті, без миру
між нами будуть сутички та в усяких випадках – бійки.

Я знаю, миру шукають навіть за кордоном, там, де іншим здається
— та країна чи інша є мирною. Але в пошуках того, чого можемо рідко
знайти, сподівання стають марними. І душа не може знайти собі миру
та спокою.

Навіть зараз ми сподіваємося на мир! А хто сподівається, той завжди
має те, на що заслуговує.

*Ігор Винник,
ЗОШ № 1,
7-Б клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Коли настане мир між нами, державами, містами? Це питання одне з найважливіших, які зараз нас турбують. Інколи люди самі будують собі мир між собою.

А що таке мир?

Люди замислюються, думають, і ніхто ніколи не дасть правильну відповідь. А відповідь одна: Мир – це мир між нами, між знайомими і незнайомими. Мир повинен бути між кожним: між батьками і дітьми, і навіть між тваринами і людьми.

А подивишся на світ, і жити не хочеться. Кругом війна, кровопролиття і смерть. Коли настане цей мир?

Я думаю, що слова з народної пісні поведуть людей на вірний шлях. Я чекаю, коли настане мить, коли люди поєднають всі свої сили, щоб був мир між нами.

Ось ці слова:

Мир вам! Єднання нашого час.
Мир вам! І ми вітаємо вас.
Мир вам! Чується сміх
Мир вам! І буде щастя у всіх.
Мир вам! Хай буде щастя у всіх
Мир вам! І світлих сонячних днів.
Мир вам! Вашим друзям і батькам
Мир, Браття, сестри вам.
Я голосую за мир!

*Ірина Цибульська,
ЗОШ № 1,
7-А клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Ми згадуємо свою Батьківщину. І перед нами постають образи Ярослава Мудрого, безстрашного Святослава, відважного Богдана Хмельницького, мужніх козаків, що захищали свою Батьківщину від нападників. Ціною великих жертв народу була здобута перемога у Великій Вітчизняній війні. Давно відгриміли останні залпи гармат,

зарубцювалися рани на українській землі, та не стерти в народній пам'яті подвиги народу.

Війна... Скільки вона наробила горя, скільки страждань примусила винести! Багато людей не повернулося з кровопролитних боїв, загинуло, захищаючи землю.

А страшна Чорнобильська ніч. Вона страшним лихом розповзлася по всій українській землі. За чийсь помилки платимо людським життям, роблячи жінок вдовами, а батьків – самотніми.

Час іде. Історія лине. Секунда за секундою складаються у дні, дні переходять у роки. Живучи в наш складний час, я часто замислююся, що чекає на всіх нас у майбутньому. Інколи мені здається, що на людство чекає прекрасне майбутнє. На Землі не буде більше великих воєн, усі люди будуть жити в гармонії з навколишнім світом і природою, але всі мої ілюзії розпадаються, коли я бачу, скільки грошей іде на озброєння, коли дивлюсь кримінальну хроніку, діяння терористичних угруповань.

Але найбільше мені хочеться, щоб на планеті панував мир. Люди могли розуміти одне одного. Всі глобальні проблеми вирішувалися тільки мирним шляхом. І коли б мене запитали: „За що б ти проголосувала в теперішній час?“ – Я без вагань сказала б, що тільки за мир! Мир – це блакитне чисте небо, безкраї пшеничні лани, солов'їна пісня і материнська колискова пісня.

*Алла Кугай,
ЗОШ № 1,
7-Б клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

В кожній країні повинен бути мир, враховуючи країни, де іде війна. Мир – це дружба народів, без усяких конфліктів. Як виникають якісь непорозуміння між країнами, мир переходить у війну. Я думаю, що деяким людям набридло воювати, і вони хочуть, щоб швидше почався мир. Деякі люди люблять жити в війні, а інші прагнуть миру.

Мир має панувати в кожній сім'ї. Рідше буває мир без сварок, частіше з сварками. Я думаю, що люди бажать жити без сварок. Але це не всім вдається.

Я голосую за мир, тому що хочу жити в країні, де панує добро, щастя і не виникає воєн між державами. Я думаю, що моя мрія здійсниться і вона буде назавжди.

*Оксана Пузирмо,
ЗОШ № 1,
7-Б клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

По–перше, слово „МИР” означає, що людина дружить і спілкується з іншими людьми. Можна навіть сказати, що мир дуже тісно пов’язаний з дружбою. Якби люди не дружили, то б і не було миру. Також мир пов’язаний з людиною, яка має чи навіть не має друзів, то можна сказати, що мир теж відноситься до слова дружба.

Голосувати за мир – це добре для кожної людини і корисно нашій державі Україні, нашій нації і нашому рідному краю. Якби не було миру, то страшно було б уявити життя на нашій землі. А якщо б не було миру на всій планеті, нам не було б куди діватися, і всі люди страждали б від великих війн, побоїв.

Тому я голосую, звичайно, за мир. Коли ми всі за нього проголосуємо, людям буде спокійніше залишатися вдома, гуляти в дворі, спати вночі.

Я голосую за мир тому, що я думаю, що так буде краще для всіх. І я не хочу, щоб в нашому краї були погані, жакливі події.

*Тетяна Бартощук,
ЗОШ № 1,
7-Б клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Я дуже щаслива, що мені довелося народитися в Україні – країні зі славною історією, багатою культурою. Для кожної людини найсвятішим, найдорожчим є той край, де вона почула перші звуки колискової пісні, де милувалася мальовничою природою. Кожен народ має свою символіку. України не можна уявити без верби, калини, золотозубого соняшника, лелеки на обрії, біленької хати під солом’яною стріхою, хрещатого барвінка – народних символів.

Мене дуже тривожить питання про нашу культуру, поведінку. Я вважаю, що людина сама формує свою особистість. І найвищих форм підлості, так само як і благородства, людина може досягти сама, саме тому, що вона людина. І цій самій людині потрібно обрати свій життєвий шлях. Тільки треба пам’ятати, що на відміну від написаного на аркуші чистого паперу, вчинки людей не можна просто викреслити чи виправити.

Дуже приємно спілкуватися з ввічливими людьми. А кого ж можна назвати ввічливими? У першу чергу того, хто опанував основні правила культури поведінки. Усім відомо, що вітатися, показуючи свою неприязнь, дуже нечемно, а ще гірше, не відповідати на вітання. Вихована людина не повинна передавати свій поганий настрій іншим. Тому я стараюся бути ввічливою.

Ми пишаємося тим, що наша Батьківщина ніколи не поневолювала інші народи, а тільки мужньо захищала свої кордони від жорстоких загарбників. Але в багатьох державах не існує миру між собою, і в них виникає сутичка, а вона в найчастішому випадку закінчується війною. Це дуже жахливо, помирає багато людей і страждають із-за цього.

З давніх–давен люди відвойовували один в одного землі, майно, бо хотіли створити на певній території свою державу. Майже весь світ пішов шляхами завоювань. Ми повинні старатися не призводити до того і не конфліктувати з іншими державами. Коли буде мир, то і наші країни будуть жити щасливо. Тому я голосую за мир!

Кожен, хто вважає себе патріотом України, повинен відстоювати честь Вітчизни, її матеріальні, культурні надбання, природні ресурси, саму природу, землю, воду, повітря і не призводити до війни. Я голосую за мир!

*Олесь Подлесний,
ЗОШ № 1,
7-Б клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

З першої миті життя ми бачимо обличчя матерів. Вони вдивляються в своїх дітей з любов'ю, надією, прагнучи щастя їм. І все життя присвячують своїм дітям: утверджують кращі риси людяності і добра. Матері захищають нас навіть ціною власного життя. Але вони не можуть врятувати своїх дітей від війни. Війна спалює рідну землю, вбиває синів, які захищають Вітчизну. Тому війни спрямовані проти матерів. І нема нічого скорботнішого, ніж обличчя матерів, які схилилося над полеглими синами.

Коли прийшов Христос, скрізь він приносив любов і надію, і казав: „Мир вам”.

Мир – це життя за принципами добра, справедливості.

Війна – це зло, це смерть.

Я обираю – мир! Мир – це життя, розвиток суспільства, щасливе дитинство, добрі, лагідні очі матерів.

*Ольга Шарана,
ЗОШ № 1,
7-Б клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Найгірші спогади українського народу – це війна. Війни залишають глибокі рани не тільки на тілі, а й в душі людини.

Війна приносить з собою на чорних крилах мільйони смертей. Великих втрат завдає війна людству і призводить до нещастя: людина, яка здавалося, найрозумніша істота – вбиває інших людей, або ж земляка, друга, батька, брата...

Люди повинні зрозуміти, що війна до добра не доведе.

Я вважаю, що мир – це найкраще вирішення усіх проблем, це щастя для усього світу, це злагода, взаєморозуміння між людьми, і якби у дітей було б право голосу, то я не сумніваюсь, що вони обрали б мир.

*Катерина Сасіна,
ЗОШ № 1,
7-Г клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Я дуже щаслива людина. Я живу в прекрасній країні, де панує мир, спокій і любов. Мир – це найдорожча річ, що ми маємо. Насправді це можуть оцінити мої однолітки, які живуть в країнах, де кожен день гинуть люди, руйнуються будинки, стріляють... Ці діти мріють про довге і щасливе життя, про веселку на блакитному небі, про струмок, який дзюркотить свою веселу пісеньку. Кожен день їм зазирає в обличчя смерть. Кожен день вони втрачають своїх рідних і друзів. Пожежі, уламки стін, будівель, кров, сльози і розпач.

Війна – це жахливо. Це слово знайоме нам з історії нашої країни. В свій час наші пращури захистили наше майбутнє цінною власного життя. Заради мирного неба діди і прадіди проливали кров. І ми вдячні їм за наше щасливе дитинство. Ми навчаємося в чудових школах, ходимо на різні гуртки, відпочиваємо в літніх таборах. Я хочу, щоб завтра вранці батьки мені знову сказали: „Доброго ранку!“ І я знаю, що він буде добрим, бо я голосую за мир.

*Олександр Шпак,
ЗОШ № 1,
7-Г клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

З найдавніших часів люди воювали між собою за їжу, землю та багатство. Війна захопила людську цивілізацію і почала нищити все на своєму шляху. Війна руйнувала та знищувала міста, села і навіть величезні держави.

Якби не було миру, то вся планета була б знищена. Адже мир – це повага, культура та взаємовічливість між людьми. Мир будує нові держави. Країни почали налагоджувати стосунки між собою.

Війна породжує зло, ненависть, зневагу однієї нації до іншої. У війні стають каліками і гинуть люди.

А мир породжує добро і любов, злагоду, повагу в сім'ї, державі і в цілому світі.

Споконвіків ведеться боротьба між добром та злом, але, судячи з багатовікового досвіду, добро завжди перемагає зло. Я голосую за мир!

*Андрій Макаров,
ЗОШ № 1,
7-Г клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Ціною великих жертв радянського народу була здобута перемога у Великій Вітчизняній війні. Двадцять мільйонів радянських людей загинуло в цій війні.

Давно відгриміли останні залпи гармат, зарубцювалися рани на українській землі. Та роками не стерти в пам'яті народній ратні подвиги героїв.

Як добре мріяти про майбутнє! Людина без мрії – що птах безкрилий. І бачить мало, і полинати у височинь не може. Однак тільки та мрія реальна, яка тісно пов'язана з життям, з працею в ім'я Батьківщини.

Величезні плани нашої країни! Щоб здійснити їх, потрібен труд усього народу. Своїми руками повинні спорудити тисячі нових фабрик і заводів, електростанцій і мостів, спустити на воду великі кораблі, прокласти через ліси і гори залізниці.

Тому я мрію про чисте небо, в якому завжди б літав голуб миру. І тому я голосую за мир!

*Анастасія Зубенко,
ЗОШ № 1,
7-Г клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Іноді мені здається, що люди зовсім забули про добро, любов і мир. Навколо нас коїться щось страшне, іде боротьба добра і зла. В гарячих точках планети стріляють, вбивають дітей і беззахисних старих. Голод і лихоліття. Це страшне слово – війна.

Жодна мати не хоче, щоб її дитина загинула на війні. Матерям потрібен мир. Мир для того, щоб ростити дітей, саджати сади, з усмішкою дивитися у майбутнє. Мир потрібен нам усім, а війна і тероризм потрібні для армії зла. Всі віки людство мріяло про щасливе майбутнє свого народу.

Тому не мовчімо! Об'єднаємося проти зла! Разом, у рідному домі, в будь-якій державі захистимо майбутнє від люті, зла і війни.

Нам потрібен мир!

*С. Грисюк,
ЗОШ № 8,
8 - Г клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Під час Першої і Другої світової воєн загинуло багато людей, матеріальні втрати були дуже великі.

Священним є тільки мир, війна ніколи не буде священною. Для встановлення миру слід любити ближнього, тому мир без справедливості не можна назвати справжнім миром.

Чи вам шкода людей, які страждають? Мабуть, так. Співчуття - це риса, яку в нас заклав Бог. Тому я голосую за мир, щоб ніхто ніколи не страждав від воєн, тероризму і тому подібного. Мені шкода тих людей, які загинули під час Першої та Другої світових воєн.

*Ксенія Клімачова,
Сарненський
міський колегіум
ім. Т.Г. Шевченка,
8-Б клас, м. Сарни
Рівненської обл.*

Панове, у мене маленьке прохання
Війна — це біди страшні.
Війна — це болючі рани.
Пам'ятають ще ветерани
Ті пекельні і страшні дні.
Як під тяжкою ношею,
Попелом припорошена,
Земля синів своїх несла.
Стогнала й плакала вона.
Ті, що пройшли через те лихоліття,
Ті, що пройшли шляхом крові,
Не побажають такого страхіття
Пережити нікому й ніколи.
Та не так зі світу згинуть
Хочуть люди всі.
Всі народи миру прагнуть,
Миру хочемо і ми.
Як молоде покоління
Житиме отак,
Коли душу і коріння
Сповнить вічний жах?!
Мов гроза на житне поле
Ввірветься в родини
І загубить все навколо
Та війна — руїна.
І похилиться колосся —
Життя наше мине,
І не скоро забує
Трава на могилі.
Так було.
Та так не буде —
Не потрібна війна людям.

Хай буяють щастя й кохання,
Як квіти весни.
Панове, у мене маленьке прохання!
Не допустіть війни.

*Лілія Чернова,
ЗОШ № 20,
8-А клас, м. Рівне.*

МИ ГОЛОСУЄМО ЗА МИР!

Що таке мир? Чому люди плачуть, чуючи це слово? Чому деякі люди навіть не знають, що це таке? А чому деякі не знають, що таке війна? Ці питання і пов'язують країни між собою. Наприклад, Чечню, Америку, Росію і т.д.

Нещодавно теракти в Москві були лише через одну причину, яка пов'язана зі словом "воля". Чеченці хотіли, щоб Росія вивела свої війська з їхньої території, але Росія не поступилася. А раніше теракт в Америці був пов'язаний з цією причиною. Чеченці давно не розуміють, що таке воля, а росіяни тільки починають. Чому б оцим країнам не повернутися на свої кордони, політикам не обкрадати людей, чому б цьому всьому не зникнути? Тоді б все стало на свої місця і не було б проблем у зовнішніх і внутрішніх справах країни. Навіть наші давні-давні предки воювали, щоб мати більше землі. Але ми, молоде покоління, повинні вберегти ці землі, і тільки, звичайно, мирним шляхом. Я закликаю всіх до цього.

*Тетяна Ящук,
ЗОШ № 8,
8-Г клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Мир — це поняття, яке зрозуміле кожному, хто живе на цій землі. Якщо буде в державі мир, то і буде мир і затишок в наших оселях. Мир, добробут, порядок - це найголовніше, що потрібне нам в сьогоднішній час. Наша держава тоді буде спокійна, коли настане мир. Адже мир вирішує добробут в державі. Якщо наша країна не буде мирно жити, будуть війни, різні мітинги, які так часто відбуваються в нашій столиці. Одним словом, настане катастрофа. Отже, - це все веде до того, що мир необхідний за будь-яких умов. Тому я голосую за мир! Я голосую за мир тому, що в мене все життя попереду і я хочу це життя прожити спокійно, в мирі і затишку. Я думаю, що кожний з нас малий громадянин України думає так само.

Отже, моє рішення голосувати за мир!

*Марія Савчук,
Мощанська ЗОШ І-ІІІ
ст., 8 клас,
Рівненської обл.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Мир – це коли немає на землі війни. Хочеться, щоб люди жили з миром, дружили один з одним. Мені не хочеться, щоб була війна.

Я не задумуюся, що може на мене чекати у майбутньому, але я рада, що живу і зараз немає війни.

Війна - це крик, плач, кров, смерть і біль. Це дуже страшно. Я не хочу, щоб була війна. Мені не хочеться, щоб була війна в Афганістані, Іраку і Палестині. Мені страшно, коли вбивають людей. Було дуже страшно, коли у Львові впав літак на людей. Люди кричали, просили допомоги, але, на жаль, було дуже багато жертв. Страшно було також і в Росії, як захопили терористи Палац культури. Теж люди гинули. Вони ішли в цей театр подивитися кіно, виставу, але так з ними трапилося, що вони і не сподівалися. Тому я хочу, щоб не було війни на Землі. І тому я голосую за мир. Мені подобається, коли надворі тихо і спокійно. І тому, голосую за мир на землі.

*Роман Піщук,
ЗОШ № 8,
8-Г клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Україна... Країна смутку і краси. Країна, де найбільше люблять волю і найменше - мають її. Пильно вдивляюся в історію моєї Батьківщини. Тяжка доля випала нашій Україні. Оглянемося у глиб століть, - а там війни, повстання проти чужинців, боротьба за незалежність. Скільки хоробрих синів і дочок віддали своє життя за наше щасливе майбутнє! Згадаємо лише роки Великої Вітчизняної війни. У нас немає дому, немає сім'ї, яку б обминула трагедія того часу.

Все нові й нові десятиліття минають відтоді, як відлунали останні залпи війни, і над планетою зійшло сонце миру. Для одних людей життя - постійна боротьба за існування. В світі здавна панує закон - перемагає сильніший. За цим принципом існує природа, живе більшість людей на нашій планеті. Майже кожен день у світі гинуть люди. Добро завжди повинно перемагати зло. А що для цього зробили ми? Що в нашому житті значить слово "мир"? Якщо ми навчимося поважати почуття один одного,

допомагати знедоленим, підтримувати у біді своїх друзів та знайомих, тоді зміниться не лише життя, але й увесь світ. Любіть один одного, допомагайте у скруті — і всі життєві проблеми вирішаться. На нашій планеті пануватиме мир і любов.

Мир потрібен для кожної людини в різних країнах. Люди народжуються, щоб радіти, милуватися квітами, прислухатися до шелесту листя, щоб жити і працювати. Все це можливе тільки в мирному житті, тому я голосую за мир. Наша доля - в наших руках.

Будьмо ж гідними великих днів, що нас чекають.

*Ірина Чайка,
ЗОШ № 9,
8-А клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Воєнні дії - це збройні сутички між арміями двох держав чи націй або між організованими групами всередині держави.

Переважна частина історичних подій, які круто змінили долі країн та народів, пов'язана з війнами та збройними конфліктами. Конфлікти часто виникають, коли одна група людей прагне нав'язати волю іншій групі, переслідуючи якусь мету, наприклад, загарбання чужої території, природних багатств тощо. Війни розпочинаються з різних причин. Часто початок війни може бути спровокований порівняно незначним інцидентом. Як ми знаємо, кожна війна закінчується миром. Мир між державами встановлюється після підписання мирного договору. Подібні угоди, підписані зацікавленими сторонами, містять певні умови - такі, як передача території та обмін військовополоненими. Після Другої Світової війни було створено Організацію Об'єднаних націй, покликану розв'язувати міжнародні конфлікти з метою відвертання війни. Організація Об'єднаних націй (ООН) була створена у 1945 році країнами-союзницями. Сьогодні членами ООН є 185 незалежних держав. ООН ставить собі за мету сприяти розвитку міжнародної торгівлі, здійсненню культурних, освітніх та медичних програм. На мою думку, кожна людина має право на щастя і на право жити у своїй країні. Якщо ми до кінця будемо вірити в мир, — ніяка війна, ніяка біда не спіткне нас на шляху до миру. І тому я голосую за мир!

*Ілона Панчук,
ЗОШ № 9,
8-А клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

У великому і неосяжному світі існує багато цінностей. Але що може бути цінніше за мир і життя! Одні люди понад усе в житті ставлять гроші, збагачення, матеріальний достаток, інші ж - духовність і моральні надбання, та хіба можуть бути достаток, гроші без миру!!! Дуже часто ми сумуємо, загубивши якусь річ, та ніхто не впадає в розпач забувши про мир. Так, як забула про мир Америка! Численні війни між собою і сусідніми державами, рабство, вбивство - все це є протилежністю миру! Часто, полинувши у світ думок, я думаю про майбутнє, чи буде воно кращим, ніж зараз. Це свідчить, що люди повинні берегти кожну секунду, бо велике щастя - жити, але, на жаль, воно може перерватися. А мир - це велич і безсмертя. Справедливе суспільство, де може і має жити добро.

Чорна хмара нависла над людськими душами, сивими туманами окутавши землю. Чи швидко вийде ясне сонце, чи швидко скінчиться війна, чи благополучно вона обійдеться мирному населенню? Всі ці питання підлягають глибокому осмисленню. Здається, що сучасне життя досить на високому матеріальному рівні, та в цьому є і свої протилежності. Ось, наприклад: в наш час досить швидко розвинулась промисловість, але разом з тим між великими заводами чи фірмами відбуваються сутички, навіть війни. Якби всі подумали про майбутнє, можливо, переваги миру ввійшли як велика частина життя. Я не філософ і не пророк, але єдине скажу: я голосую за мир!!!

*Н. Краковська,
ЗОШ № 8
8-Г клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Я голосую за мир тому, що, я хочу світле майбутнє. Щоб не було війни, люди не вмیرали і завжди були щасливі. В наш час війна виникає тому, що люди перестали любити один одного. Щоб досягти миру в цьому світі, потрібно навчитися зрозуміти людей. Багато людей в інших країнах є насильниками і гнобителями. Нам потрібно навчитися долати свою ненависть до людей різних національностей і віросповідань. Країни, які укладають договір між собою, повинні дотримуватися його завжди, незважаючи ні на що. І тому я голосую за мир.

*Олександр Кобилюса,
ЗОШ № 8,
8-Г клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Мир - головне в житті всього людства. І де б ми не були, щоб в нас не було, воно нам не буде потрібне, якщо не буде миру на землі. Навіть страшно думати про те, що над нами можуть літати ворожі літаки, стріляти з автоматів, що нам буде страшно вийти на вулицю.

Але, дякуючи Богові, в нашій державі цього немає. Ми спокійно лягаємо спати і встаємо вранці, не чувши стрілянини та гулу бойових машин, як це вже є зараз в інших країнах. Коли дивишся по телевізору новини з "гарячих точок", серце розривається від болю, так хочеться сказати: "Люди, схаменіться, подумайте за своє життя і за майбутнє своїх дітей".

Адже і одна війна ще не привела до чогось доброго. Вона завжди лишає після себе чорні сліди: знищуються міста і села, люди лишаються без даху над головою, каліками, а діти сиротами.

Тож нехай ніколи і ніде не чують слова війни. Голосуймо всі за мир.

*Олена Ткачук,
ЗОШ № 8,
8-Г клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Почувши по телевізору або прочитавши газети, ми бачимо, що робиться у світі, яка напружена ситуація в країнах світу. Не раз бачимо війну у Чечні, в Палестині, Ізраїлі. Бачимо, як діток чеченців з 12 років навчають воювати, вони ще не вміють ні писати ні читати, а їх уже готують стати вояками. Невже ці діти не хочуть жити щасливим радісним життям, щоб не думати про війну, хто залишиться живим, а хто загине? З історії ми знаємо, що у світі, а також на Україні, була Велика Вітчизняна війна, яка тривала 4 роки. Загинули мільйони людей. Тисячі жінок залишилися вдовами, діти сиротами, багато матерів не діждалися своїх синів та дочок. Знаючи що історію - охоплює страх.

Я думаю, що всі люди нашої планети хотіли б жити мирно, спокійно, радіти та насолоджуватися прекрасним, чудовим життям. Я голосую за мир і хочу, щоб не було ніяких негарздів між державами всього світу, щоб між людьми було взаєморозуміння.

*Іванна Наконечна,
ЗОШ № 8,
8-Г клас, м. Рівне.*

НАЙБІЛЬШЕ В ЖИТТІ Я ХОЧУ...

Найбільше в житті я хочу, щоб над нашими головами було мирне небо. Тому що ми ще й досі з жахом згадуємо страхіття Великої Вітчизняної війни, яка забрала життя наших прадідів і прабабусь, які захищали нашу землю від німецько-фашистських загарбників. А не так давно, влітку, наші серця змусила здригнутися страшна звістка про авіашоу у місті Львів, де загинуло багато мирних жителів, які прийшли подивитися на майстерність наших пілотів. А пригадаймо недавні події в місті Москва, коли люди прийшли подивитися мюзикл "Норд-Ост" і стали заручниками чеченських терористів. Весь світ слідкував за перебігом цих подій і з радістю сприйняв звістку про звільнення заручників.

Хоч ці події відбувалися у мирний час, але вони нагадують війну. І я ніколи не хотіла б стати свідком таких подій. А коли довелося стати перед вибором, чи йти захищати свою Вітчизну, чи відсиджуватись вдома і чекати, то я вибираю захист. Щоб над нашими головами було чисте і мирне небо, без крові і насильства. Я цього дуже хочу.

*Наталія Остапчук,
ЗОШ № 8,
8-Г клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Сидячи в бібліотеці і читаючи про історію України, я здивувалася: скільки країн, а також скільки королівств ворогували між собою? І ця ворожість доводила до війни. Найбільша війна - це Вітчизняна, яка тривала 4 роки. Адже подумайте, скільки дітей, дорослих людей загинули на війні. Якщо молода дівчина залишилась інвалідом, а ви подумайте, хто хоче вийти заміж за інваліда. Добре, якщо знайдеться така людина, яка допоможе у важку хвилину. Америка веде війну з Іраком, безневинні люди розплачуються за помилки президента...

На мою думку, можна обійтися без війни. Тому я голосую за мир між державами.

*Артур Ярута,
ЗОШ № 8,
8-Г клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

На нашій Землі дуже багато зла. Це зло живе у кожній людині. І це зло, рано чи пізно, виходить на поверхню. Воно породжує ненависть, злобу. У стані гніву люди роблять чимало дурниць. Вони воюють між собою, воюють народами, країнами. А хіба потрібна війна? Війна - це зло.

Через ворожнечу гинуть люди, безневинні люди. У світі не потрібні війни. Всі мають жити мирно, у злагоді, знаходити компроміси у своїх суперечках.

Люди живуть у страху перед війною, перед смертю. Вони бояться. І цей страх робить їх вразливими. Через це у світі панує безладдя. А щоб досягнути щастя, потрібно знайти гармонію у своїх відносинах.

Війну породжує ненависть і жадоба. Жадоба до влади, до збагачення. Я голосую за мир. Я хочу, щоб у світі стало спокійніше жити. Щоб люди не жили у страху перед смертю. Люди повинні радіти життю, радіти, що вони живуть, а жити вони мають у мирі і злагоді. Але миру у світі немає, скрізь лише ворожнеча, в якій жити не хочеться.

І доки люди не зрозуміють, що смертю щастя не здобудеш, доти у світі буде панувати хаос.

*Антон Свініцький,
ЗОШ № 8,
8-А клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Життя інколи здається нескінченним, але інколи приходять до мене такі думки, що воно зовсім коротке. Ми радіємо, коли у нас все добре, і сумуємо, коли щось не вдається. Я дуже люблю свою родину і непокоюся за неї.

Зараз у світі стільки зла і здається, що доброту люди зовсім втратили.

Зараз майже в кожній країні йдуть військові сутички, а мирних держав дуже мало. Люди страждають, втрачають свої домівки, своїх близьких, а так хочеться, щоб мир був у кожного у серці, щоб промінчики сонця завжди розсіювали по світу щастя і благополуччя.

Інколи мені здається, що люди навіть не знають, що таке мир. Є багато сімей, у яких слово це набуло іншого значення. Навіть найближчі друзі забувають про це слово.

Я б запропонував кожного року проводити вибори “За мир”. Щоб люди усвідомили, яке це дороге слово. Я завжди б голосував за мир. Бо це наше майбутнє.

*Тетяна Петровська,
ЗОШ № 1,
8-В клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Мир для мене — святе слово. Я чітко усвідомлюю, що все моє життя залежить від миру на планеті і в країні. Такі прості і, здається, звичайні речі, як спокійний сніданок, заняття в школі, домашня робота, прогулянки з друзями в одну мить можуть стати неможливими. Все, що наповнює наші дні, може розлетітися, як скалки від тонкого скла. І в наш розум ввійдуть такі жадливі речі, як кров, біль, вибухи, вогонь. Ми часто бачимо по телевізору, яке горе приносить війна людям інших країн. Втрачені домівки, голод, хвороби перетворюють життя на жах. Але найстрашніше, що з’являється в ньому - це смерть. Смерть незнайомих людей, молодих і старих, а можливо, й близьких.

Нічого в світі, ніякі багатства не варті такої страшної ціни. Я хочу, щоб ніхто не знав, що таке війна. Я голосую за мир!

*Катерина Денисюк,
ЗОШ № 8,
8-Г клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Мир — це хороше слово, яке ми інколи забуваємо. Мир повинен бути в кожному серці людському. Наш світ переповнений злобою, ненавистю. Найбільше мене турбує те, що всюди ідуть військові сутички і багато невинних людей від цього страждають. Люди не задумуються над тим, що страждання і біль вони спричиняють самі собі. Лідерство між країнами приводить до того, що світ перетворюється на вогненну кулю, яка несе сльози батькам, дітям.

А як хочеться, щоб мир був у всьому світі. Щоб люди забули про неприємності, а знали лише щастя, добро. А як страшно, коли діти піднімають руки на батьків. Інколи це приводить до фатальних наслідків. Багато дітей зараз залишаються самі, вони тікають з дому,

бо їхні рідні з них знушаються. Люди хочуть, щоб був мир у такому суспільстві. Тож, люди, давайте будемо старатися, щоб мир настав у кожному серці, будинку і на цілій планеті.

*Інна Гузич,
ЗОШ № 20,
8-А клас, м. Рівне.*

МИ ГОЛОСУЄМО ЗА МИР!

В нашому теперішньому світі так багато зла, смертей і мало які люди ставляться до своїх друзів, близьких з повагою і любов'ю. Все більше людей забувають, як то добре жити в мирі і злагоді, все більше прагнуть до війни і насильства, саме тому зараз багато різних терактів та інших загроз життю тисяч людей. Я взагалі хотіла б, щоб всі жили, не знаючи про війни, вбивства, насильство. На мою думку, найкраще живуть люди, які ніколи не чули про ядерні бомби, зброю та інше. Я голосую за мир на всій Землі.

*Ілона Лелех,
ЗОШ № 8,
8-А клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Я голосую за мир,
Слово мир означає добро на землі,
Це щастя і радість, добробут людей.
Ні воєн, ні страху на нашій землі!

Бути хорошою людиною, маги щасливу
сіме'ю і вірного друга назавжди — мета моя.
Не хочу я жити, з дня в день боятись чогось.
Хай буде мир на землі!

Ні воєн, ні страху на нашій землі!

*Володимир Мисько,
Моцанська ЗОШ
I-III ст.,
8 клас, Рівненської обл.*

Зараз в нашому світі багато терору, війн, беззаконня. Терористи почуваються хазяїнами на нашій мирній землі. Багато злочинців ходять вільно по вулицях, грабують і вбивають людей. Розпочинаються війни, сотні тисяч молодих хлопців ідуть на смерть, гинуть, як мухи. Таких плям зла і безладу дуже багато, вони - по цілому світі. Гримлять гармати, гудуть танки в Іраку і Палестині. На мирних землях вбивають ні в чому невинних мирних людей.

Я не хочу, щоб була війна, терористи, не хочу людських страждань. Одним словом, я голосую за Мир! Адже, коли буде мир, не буде війни й убивств, пограбувань і залякувань, людям не потрібні будуть замки, зброя, не будуть люди боятися за своє життя. Мир - це так чудово! Коли настане мир на всій Землі? Буде лише одна країна і всі люди тут будуть підкорятися законам добра, правди, любові і взаємоповаги. В цій країні всі люди будуть вільно рости дітей і радіти життю. Зброя буде непотрібною, буде знищена і всі будуть жити в мирі. А майбутні покоління не знатимуть слів: війна, злочинність, зброя та смерть.

*Ольга Штемпель,
ЗОШ № 20,
9-А клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Мир – це найцінніший скарб нашого людства. Війна — одна з найбільших і найважливіших проблем світу. Кожне суспільство вирішує це питання по-різному. Наприклад, цього року створилась певна організація, яка забезпечувала мир всім країнам, але не всі країни підтримували це. Кожна мати не хоче віддавати свого сина до армії, тому що боїться, що його візьмуть на війну і він не повернеться. І ось виникає питання, чому між Україною та іншими країнами Європи - мир? Тому, що в нас мирний народ, урядовці приймають усі засоби захисту та єдності між країнами.

Щоб забезпечити в країні мир, кожна людина повинна прагнути цього. У війні між Росією і Чечнею повинна наша країна допомагати вирішити питання про мир як з однієї сторони, так і з іншої.

Кожна дитина з народження має уяву про війну, з розповіді бабусі чи дідуся, але ми повинні навчати своїх дітей миру і злагоді, докладати спільних зусиль до цього. Якщо в країні буде мир, ми будемо спокійно спати, не відчувати страху і болю. Великі урядовці мають змогу допомогти своїй державі, але не хочуть цього робити, а тільки хочуть жити для свого задоволення. Наш президент докладає всі зусилля для того, щоб забезпечити нам усім мир.. Верховна Рада також приймає певні закони про мир, які пропонують урядовці, міністри. Певні права і закони про мир вказані в “Конституції” і в “Кодексі честі”

Я усіх закликаю до миру і злагоди. Люди! Ви повинні захищати свою країну від воєн, конфліктів і суперечок. Зараз наша країна знаходиться у стані миру і спокою. Бажаю процвітати нашій країні і надалі та мати мирні інтереси з іншими країнами.

*Ольга Домбровська,
ЗОШ № 20,
9-А клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Мир і злагода — щастя всього народу. Мир не вибирає нас, а ми вибираємо його. Якщо весь народ, народ усього світу забажає жити мирно, то так і буде. Але навіть одна людина може все зруйнувати. Людина, якій всього мало, людина, яка хоче бути славетною. Заради цих та інших причин вона не подивиться ні на кого і ні на що, вона знищить все і навіть таку важливу річ, чк мир.

Якщо подивитися на країни, в яких були і зараз проходять війни, то що можна побачити? Вони б'ються заради грошей, заради земель і всього, за що тільки можна битися. Вони борються роками і чого добиваються? Лише численних втрат людей. До цього списку відносяться і діти, а в чому вони винні? Після цього виникає питання: навіщо дарма витратити стільки років, втратити населення, якщо можна все вирішити мирним шляхом? А я вважаю, що у країни повинні бути ті землі, які вона здобула після незалежності. Але головна вада людей – жажерливість. За безпеку та благополуччя людей відповідає влада. Та їй байдуже, вона робить все, щоб було добре їй. Навіть якщо у країні війна, влада, а в основному президент, не страждають, а за вчинки президента відповідають люди. Країни не повинні ворогувати, між ними, а насамперед між людьми, повинне бути взаєморозуміння. Навіть якщо взяти, наприклад, нас – дітей, школярів і підлітків. Нам в комусь щось не подобається, ми ставимся

до цієї людини презирливо, починаємо ненавидіти її, і в нас виникає своєрідна війна. Ми намагаємося один одному чимось насолити, зіпсувати настрій, щось порвати, зламати, деколи навіть виникають і бійки. Яюсь я була свідком такого неприємного випадку. Йшло двоє маленьких хлопчиків, і один, напевно, вирішив пожартувати і зняв шапку товаришу, той зробив те ж. Тоді перший легко вдарив товариша по руці. Почалася бійка... Отак буває і з дорослими людьми. Все свідчить про те, що немає між людьми взаєморозуміння. Отож треба задуматися. Гроші, славу потрібно відкинути на другий план, а дружба, мир і злагода щоб були в нашому серці від народження до смерті.

Я голосую за мир! І закликаю всіх жити мирно, ні з ким не воювати і не ворогувати. І я впевнена на всі сто відсотків, якщо ми будемо цього дотримуватися у всьому світі – у наших життях буде все добре.

*Світлана Сиротюк,
ЗОШ № 20,
9-А клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Ось уже більше п'ятдесяти років зустрічає наш народ мирні весни. А дорога до миру була такою важкою! Довгі чотири роки точилася жорстока війна з фашистами, які хотіли завоювати весь світ, а людей перетворити на своїх рабів. Та не дарма кажуть: "Посієш вітер – пожнеш бурю". Саме такою бурею стала визвольна боротьба народів багатьох країн за мир. І наші солдати відстояли його. Інакше й не могло бути. Адже боронили вони свою рідну землю, свою Батьківщину.

Немає на нашій землі такого куточка, де б не височіли пам'ятники загиблим героям – і дорослим, і юним. Про героїчне життя й подвиги наших людей склалися пісні, писалися книги, знімалися кінострічки.

Зараз у всьому світі напружений час. Адже тероризм поширився у багатьох країнах. Події в Америці минулої осені приголомшили увесь світ. Скільки людей загинуло безневинно! Сьогодні ніхто не може стояти осторонь цих подій. Війна несе тільки розлуку і смерть.

Отже, треба всім державам і політичним діячам врегулювати всі конфлікти мирним шляхом, щоб народи всіх країн світу могли спокійно жити, працювати і рости дітей.

*Марина Куцевич,
ЗОШ № 20,
9-А клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Війна. Це слово навіває на нас жах. Скільки невинних людей загинуло у війнах! Скільки сучасних країн воюють між собою!

Україна у цей час є мирною країною, але і вона відчула на собі важкий тягар війни. Внаслідок двох світових війн загинули мільйони українців. Але ж і серед них були жителі: діти, жінки, молоді солдати, які воювали за волю своєї Батьківщини, які хотіли, щоб майбутнє покоління жило в мирі. Колись вони, напевно, теж мріяли про щасливе майбутнє і зовсім не чекали війни, і не думали так рано помирати. Ось, наприклад, вірш про війну:

Якщо зібрати сльози матерів,
Що пролились за дочок і синів,
Які навек у війнах полягли,
Які за щастя юність віддали, —
То море створиться із сліз отих.
Із сліз печально-гнівних і гірких.

Всесвітня влада, гроші – ось причини всіх воєн. Але ж людське життя дорожче за будь-яку владу, ніякі гроші не замінять його.

Та й країни, які ідуть війною на ворога, теж зазнають грандіозних людських жертв, великих втрат. Під час війни руйнуються будинки, які, можливо, будувалися десятиліттями. Коли ж війна закінчується, міста чи навіть країни залишаються зруйнованими, їх потрібно будувати знову і знову. І невідомо чи надовго. Можливо, вже завтра в країні знову почнеться війна і вся праця будівельників буде марною.

Наприклад, Радянський Союз переміг країни, які напали на нього з метою зробити його своїм рабом. Але якби наші вороги здобули перемогу, вони все одно втратили людей.

Ось чому всі люди мріють про мирне, щасливе життя. Тож давайте зробимо цю мрію реальністю і будемо жити мирно!

*Олег Клиновий,
Мізоцький ліцей,
9-А клас, с. Мізоч,
Рівненської обл.*

ЗБЕРЕЖІТЬ МАТЕРИНСЬКЕ СЕРЦЕ!

Молю тебе, Пречиста Діво,
Дай сили ще прожить мені,
Щоби могла щодень, неспинно
Стрічати сина із війни...

Весняний вітерець ніжно перебирає пасма молочних кіс, що, ніби навмисне вибилися з чорної хустини. Волосся, граючись, миготить перед скляним поглядом, наче хоче збити глибоку задуму. Очі дивляться в синю далечінь, намагаючись, надіючись вгледіти знайому постать. З дня у день, з року в рік стоїть за хвірткою мати – мати, що виглядає свою єдину дитину, єдиного синочка, що десь забарився, забув дорогу додому і не дає жодної вісточки про себе.

З кожним днем іскорка надії все помітніше згасає у всіх куточках материнського серця. І більше вже несила боротися, несила манити себе мрійливими думками – потрібно змиритися, що втрата неминуча. Та хіба може материнське серце збагнути це? Ні. У думках пропливає далеке минуле... Якими радісними були хвилини, коли Микола зростав, мужнів, набирився сил і був єдиною материнською розрадою. Хлопцева щедрість, ніжність і доброта не мала меж. Він як той соловейко, вищечував біля рідної матусі... Але не довгим було щастя – чорна звістка про війну розбила хлопцеві серце: помужнів, задумався і твердо вирішив іти на фронт...

З того часу витекло море материнських сліз, серце вкрилося неვიгойними рубцями, і життя повністю втратило сенс. Одна надія: «Він повернеться» – тримала кволу матір на землі.

І ось стоїть вона на звичному місці, звідки видно далекий шлях. Але його матір вже не бачить, не чує щебетання птахів, не відчуває подиху вітерця, не відбиває зболене серце хвилин життя. Усе скінчилося, і лише тепер зболені душі зможуть зустрітися...

А хто ж відповідь перед Богом за тисячі змучених сердець, хто понесе покарання за вчинене зло? Де знайти винуватця? І чи зможуть повернути вони щастя тим, у кого його вкрали? Нічого втраченого не повернеш, нічого не змінити. Можливо лише одне: замислитись над майбутнім, докласти усі зусилля, щоб відвернути лихо війн. Зважити, чи варто загубити тисячі сердець, щоб досягти бажаного.

Схаменіться, люди! Зжальтеся над молодими, повними енергії і жаги до життя юнаками, над їхніми сивими і втомленими болем матерями, що вже збираючись з останніми силами, складають руки у молитві за своїх синів і просять: «Схаменіться, люди!»

*Ігор Грініх,
ЗОШ № 12,
9-А клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Що означає слово «мир» – це спокій, кохання, співчуття, радість. Про це можна розмовляти багато. Під час війни це слово було для багатьох людей тільки мрією. Діти, які з раннього дитинства мріяли про мир, про щасливе і радісне дитинство, про школу, про ситну і смачну їжу, а замість цього отримали жорстокість війни і голод. Вони рано дорослішали, втратили щасливе дитинство, але не втрачали своєї мрії про мир. Їм довелося чекати дуже довго, але їхня мрія здійснилася, довгоочікуваний мир настав. Діти пішли до школи, отримали всі радості життя.

Коли я чую чи бачу по телевізору, що десь люди не живуть у мирі, мені стає страшно і сумно. Чому люди не можуть жити у злагоді і любові один до одного? Чому вони не розуміють, що мир – це гармонія, яку не можна розірвати і втратити? Навіщо нищити те, що дала матінка-земля. Знищити природу, адже її так тяжко відновити.

Моя мрія - щоб усі люди жили у злагоді і мирі. Адже найважливішим, що є на землі – це мир і життя.

*Олександр Хомич,
ЗОШ № 20,
9-А клас, м. Рівне.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР

Під час Першої і Другої Світових війн загинуло дуже багато людей, чимало сімей втратили своїх рідних і близьких. Через ці жахливі війни велика кількість людей втратила домівки. На протязі цього страшного періоду людям жилося нелегко. Ці війни принесли багато страждань людям.

У наші часи жити набагато краще; по–перше, ми можемо спокійно ходити по вулицях і не боятися за своє життя, по–друге, ми маємо змогу

здобувати освіти, а найголовніше – в нас немає голоду. Я вважаю, що всі держави повинні між собою жити мирно, і тоді буде краще життя у всіх нас, адже кожна людина мріє про щасливе майбутнє, не тільки своє, а й своєї країни. Я надіюсь, що Друга світова війна стане останньою жахливою подією для України. Я, як і кожна людина, голосую за мир. Люди, живімо в мирі! І тоді буде все у нас добре.

*Ірина Король,
Моцанська ЗОШ
1 – III ст.,
9- клас, Рівненська обл.*

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Згадавши розповіді наших дідусів та бабусь про Другу світову війну, ми відразу себе запитуємо, як можна жити в такому світі, де панує зло? Жити і боятись, що у будь-яку хвилину може ввірватися ворог. Але, дякуючи нашим предкам, наша країна стала незалежною. Вже багато років у державі не чути звуків гармат, гулів танків. Я хочу, щоб і надалі панували щастя і мир. Щоб наші нащадки могли вільно ходити по вулиці, не боятися, що серед чудового пейзажу може вибухнути гармата. Тому свій голос я віддаю за мир. Через те, що хочеться зберегти життя для народу. Не хочеться, щоб матері проливали сльози за синами та дочками, які борються за волю своїх майбутніх дітей.

Давайте жити мирно і не допускати війни, дбаймо про майбутнє, будуймо чудову і дружну державу. Бо все це ми робимо заради добробуту наших діток, які теж повинні не допускати зла.

*Ніна Пригарська,
Сарненський
міський колегіум
ім. Т.Г. Шевченка,
10–А клас, м. Сарни
Рівненської обл.*

ТРИВОЖНІ ДЗВОНИ ВІЙНИ

Довкола царювала тиша. Вона заповнила всі куточки, всі щілини, проникла у найглибші провалля і підкорила найвищі верхівки дерев. Навіть вітер покинув її володіння і тихенько полетів геть, безшумно

торкаючись найменших листочків. Здавалось, хмари теж підкорились, вони поволі повзли по небесній блакиті і байдуже дивились на землю. Цю казкову тишу іноді порушували поодинокі птахи, але тільки на мить, і потім знову вона ставала повноправною володаркою.

Раптом тривожні звуки сколихнули повітря. Здрігнулася тиша. Лишила свої володіння і швидко полетіла туди, де били в дзвони. Так і застигла на місці, побачивши жінку, що притискала маленьку дитину до себе і шепотіла: «Війна». «Яке страждальне слово», - подумала тиша і понуро стояла серед натовпу, з болем: усвідомлюючи, що нічим не може допомогти. Всі тікали до лісу, рятуючи найдорожче - життя близьких та рідних. Зчинився галас, чувся плач дітей. А тиша розгублено стояла і все шукала спосіб допомогти. Забула навіть про свій чарівний дар - створювати навколо спокій.

З іншого краю села впала бомба. Оглянувся натовп, але, побачивши вогонь, люди ще більше заметушилися. А тим часом одна за одною падали бомби, знищуючи будівлі і забираючи людські життя. Одна з них впала на церкву. І хтось згадав, що священник молився там. Ще більше злякались люди і звертались до Бога.

Тільки тиша не відчувала страху. В розпачі вона повернулася у свої володіння, але тут зчинилася буря: дерева тривожно махали вітами, а вітер зривав листя і підіймав його до хмар, що низько схилились над лісом, ховаючи людей і тварин від ворогів. Тиша хотіла заспокоїти все, але не могла царювати, постійно думаючи про тривожні дзвони війни. Вона з швидкістю думки полинула до лісу, туди, де були люди. Легким помахом руки чарівниця змусила завмерти найменшу гілочку, кожен листочок, а вітру наказала зібрати хмари над самою землею, щоб сховати людей.

Майже щосекунди чулися вибухи, горів і ліс. На щастя, цього маленького гурту людей, котрим вдалося сховатись, не помітили. Коли сонце торкнулося верхівки найвищого дуба, люди зі страхом поверталися до села.

Жодна будівля не вціліла, вогонь доїдав останні уламки. Але була ще жахливіша картина: в багряних променях призахідного сонця виділялась незчисленна кількість вбитих та поранених. Тиша змахнула рукою. Той, хто вижив, з болем у серці оглядав тіла, боячись побачити рідного.

З жахом завмерла тиша, коли побачила вже знайому жінку, що схилилась над мертвою дитиною. Щоб втекти від цього жаху, полинула у свій куточок, але не впізнала його. Замість білокорих берізок стояли обвуглені стовбури, а велетень дуб ще горів. Защеміло серце тиші, забула про свої чари і в що мить почувся плач, нарікання.

«Це помилка, жажлива помилка, - повторювала тиша, - цього не має бути!» Але ніхто її не чув.» Я зроблю все, щоб війна не повторилася.» - твердо вирішила, тиша, розуміючи, що її бажання для цього замало. Вона подивилась у небо і знову почулись тривожні дзвони, згадуючи, як у неї досі стискається серце.

*Оксана Пивоварова,
Сарненський
міський колегіум
ім. Т.Г. Шевченка,
10-А клас, м. Сарни
Рівненської обл.*

ВІЙНА - ЦЕ ЛИХО І ГАНЬБА НАРОДІВ

(«День»)

Золоте сонце піднімалося над темною землею. Люди без імен та почуттів виходили з тісних будинків і дивились на красу природи. Вони дивились однаково сірими очима на багатство кольорів, які мала природа, та не бачили їх. Перед їхнім поглядом проходили картини зовсім іншого плану: сльози, біль, кров, смерть. Вони згадували той день, коли все їхнє життя перетворилося в скирту попелу, який розвіяв вітер війни; їхнє життя стало краплею крові на серці матері, коли вона побачила смерть своєї дитини, дівчинки, яка була винна лише в одному - вона народилася не там...

На вибомбленій літаками, стоптаній солдатськими чобітьми, розчавленій танками землі не залишилось нічого, що могло б нагадати їм про їх колишнє життя. Життя без війни, про час, коли вони не знали про біль та страждання, коли чужим для них було слово смерть. Та чи варто згадувати ті часи, турбувати ще не зовсім згрубіле серце? Адже тоді й імена грали ролі, а тепер... чи не все одно, хто залишився? Адже важливіше - хто загинув.

Сонце встало в zenіті. Дивлячись на зелену траву, засипану кулями, той народ думав: за що? В чому винні люди, що живуть своїм життям і нікого не чіпають, перед цими світовими тиранами? Невже бажання правити може перемагати милосердя? Невже смерть повинна перемагати життя?

Десь серед натовпу почувся нелюдський крик: ще одна мати впізнала свою дитину. Ще одне серце розірвалося на тисячі осколків. В ту мить якомусь солдату приснився сон: він стріляє із автомата по білосніжному будинку і кожна його куля залишає кривавий слід на стінах, слід, який не

змити і не стерти, слід, що навіки залишиться в його душі і не дасть більше ніколи спокійно спати. Солдат закричав і його крик злився в унісон з криком матері, і народ зрозумів - розплата прийде.

Заходячи за горизонт, сонце в останній раз подивилося на людей, ніби питаючи: «А чи потрібно мені сходити завтра? Чи потрібен всім новий день, день, у якому ще не раз і не два прозвучить такий же крик матері? Чи хочете ви ще боліти?» Люди мовчали. Ні, вони знали, що відповіді на таке питання сонця і, може, й відповіді б, якби тільки дивилися в небо. Та їх погляди були спрямовані вниз, туди, де лежали люди з іменами, які знали красу природи і неба. Та хоч би вони не хотіли говорити з сонцем - над землею запанувала ніч.

*Надія Глушенкова,
ЗОШ №20,
11-Б клас, м.Рівне.*

ПАНОВЕ, В МЕНЕ МАЛЕНЬКЕ ПРОХАННЯ

На щастя, наша багатостраждальна земля вже майже шість десятиліть не чула вибухів бомб та снарядів, але ще живе покоління, чю долю перекреслила чорною смугою війна.

З уст сивих ветеранів, творів літератури, кадрів кінохроніки ми дізнаємось, яке страшне та потворне її обличчя. Назавжди в моїй пам'яті війна асоціюватиметься з кіносценарієм О.Довженка «Україна в огні» та його Щоденником, у якому він фіксував свої враження та роздуми про це страшне лихо, з романами О.Гончара «Прапорonosці» та «Людина і зброя», з вражаючим трагізмом поезій Ліни Костенко «Пастораль ХХ століття» та «Мій перший вірш написаний в окопі».

Як це жахливо, коли Муза вперше приходить до дитини в окоп, а незграбні літери першого вірша осипаються разом із землею від вибухів; як це трагічно, коли два люблячі серця, створені одне для одного, ніколи не з'єднаються; як це безглуздо, коли вже після війни гинуть діти, розплачуючись життям за свою необачну допитливість. Справді, «навіть сонце упало ниць», побачивши з небесної висоти, що творять на прекрасній квітучій землі люди, опановані інстинктом загарбництва, випускаючи демонів із скриньки Пандори.

Занадто часто війна стає способом вирішення конфліктів між державами, занадто часто люди, що виробляють зброю, підштовхують політиків до фатальних рішень, щоб заробити на своєму кривавому бізнесі гроші.

А як же тоді загальнолюдські ідеали, про які так натхненно говорять із трибун президенти, прем'єр-міністри, принци, королі й директори? А де ж турбота про дітей, яких усі без винятку називають надією та майбутнім планети? Чи задумуються політики, яким прикладом аморальності та цинізму для підростаючого покоління буде їх позиція, коли вони виголошують красиві фрази про боротьбу за мир, підраховуючи одночасно дивіденди від участі у війні? Очевидно, що ні. Інакше ніхто не зважився б починати нове тисячоліття з війни, бездумно кинувши в її страшний вир людські життя, величезні матеріальні ресурси, розтоптавши саму ідею мирного вирішення конфліктів за допомогою ООН. Навіть авторитет глави Ватикану не зупинив войовничого президента Буша, навіть бездоказовість обвинувачень на адресу Іраку про виготовлення зброї масового знищення не став аргументом проти війни, навіть масові демонстрації протесту на всіх континентах не похитнули впевненості американців у їхньому праві вирішувати долю суверенної держави.

Можливо, якби всі діти планети якимось дивом зійшлися в одному місці, стали між ворогуючими сторонами на випаленій сонцем іракській землі, сильні світу цього зрозуміли б, що ніякі ідеї, мотиви, міркування не варті того, щоб погасити світло надії на добро й справедливість у дитячих очах, щоб позбавити юних можливості проживати повноцінне життя: пізнати світ, радіти сонцю й вітру, посміхатися до квітів, слухати шепіт трав, кохати й дарувати свою любов, народити дітей, доглянути старих батьків, вчитись і реалізувати потенціал своєї особистості.

У мене маленьке прохання, панове політики: відірвіть погляди від карт і документів, комп'ютерів і доповідей, гляньте в повні жаху та сліз дитячі очі, почувте сповнені відчаєм дитячі крики, згадайте своїх дітей та внуків, прислухайтеся до благання матерів – і зупиніться!

*Наталія Подранецька,
ЗОШ № 26,
11-Б клас, м. Рівне.*

ЗА МИР, ЗА КОЛОСКИ НАЛИТІ...

Могили братські з білими хрестами,
Між нами спогади, літа між нами.
Летить і рветься вітер соколиний,
А ваша слава вже не вмере і не загине.

Морозить завірюха, силле снігом,
Пече і палить сонце теплим літом,
А осінню сира земля над вами
І перемога, що прийшла з роками.
Горить вогонь, ви там, де вічний спокій.
Війна - це смерть, війна - це так жорстоко.
В минуле хай злітають кров і сльози,
Чума, насильство, вбивства і погрози.
За мир, за колоски налиті,
За долі ваші втрачені і не прожиті,
За радість, щастя і за спокій
Ваш подвиг вічний, чистий і глибокий.
Могили братські з білими хрестами..
Нема в Вас імені, літа між нами...

ЗА ТЕБЕ, МІЙ КРАЮ...

За тебе мій краю, я Бога благаю:
Ти в серці моєму живеш.
Для тебе живу і для тебе зростаю,
Бо довго ще ти не помреш.
Ти - мрія одна, ти - зірка єдина,
Я завжди в боргу у тебе,
Я вірю в майбутнє твоє, Україно,
Щаслива, що ти в мене є.

ДИВЛЮСЬ НА ХВИЛІ...

Дивлюсь на хвилі золотого моря,
Проходжу між налитих колосків.
Тут хлібом пахне, тут гуляє воля,
Тут спокій, щастя серед цих ланів.
Хто б міг подумати, що кілька років тому
Ходили в цих полях наглядачі,
І били всіх голодних, щоб нікому
Не захотілось хліба уночі.
А в селах помирали люди
Від голоду, від жаху і від сліз.
Ніхто не знав, що хліба в них не буде,
Бо славний урожай на полі ріс.

Але врожай пішов на «добре діло» –
Могил вже стало більше, ніж людей.
Траплялося, батьки з'їдали тіло
Своїх малих, невинних ще дітей.
Я думаю, що нашому народу
Не треба, мабуть, золота, прикрас,
А тільки б знову не вернути ту негоду,
Яка не обминула тоді нас.

ХЛІБ ТАК БАГАТО ЗНАЧИТЬ...

Хліб так багато значить для мого народу:
Ніхто його не кидав, не топтав.
І навіть рід козацький, ївши хліб і воду,
Сильнішим і могутнішим у світі став.
Хліб — голова в усьому домі,
Лежить він на столі, на рушнику,
Від хліба повчисто залежать наші долі,
У цьому згоду з кожним я знайду.
Із хлібом-сіллю завжди зустрічають
Лише гостей поважних у сім'ї.
Й по розуму не завжди проводжають,
А проводжають з хлібом на столі.
Й найменший серед нас хай знає:
Хліб треба цінувати, берегти,
Бо наша Україна пам'ятає
Голодомору ті страшні роки.

Шумлять дерева, вітер віє,
Росу здуває із трави.
На горизонті ранок спіє,
Співають на гілках пташки.
І те село, де рід зростав мій,
Ще спить спокійним, тихим сном.
Я знаю, де шукати спокій,
І повертаюсь в те село.
Там, на порозі, біля хати,
Під липою або в садку,
Любила ти розповідати
Про долю нелегку свою.

Коли була ти молодою,
Пішов мій прадід на війну.
З двома дітьми стала вдовою –
Залишив чоловік саму.
Попали в засідку фашиста,
Там брата вбили і його,
Та партизанська совість чиста,
В його душі повік вогонь.
Присвячую прабабусі
Катерині та прадіду Адаму,
який загинув під час
Великої Вітчизняної війни
А після смерті чоловіка
Бабусю стали скрізь шукать:
Хотіли вбить її і діток,
Щоб партизанів залякать.
Пройшла війна, не стихли сльози,
Бо мати й жінка не одна.
Лили їх на могилі в того,
Кого забрала смерть страшна.
Дідусь Адам мій став героєм,
Хоча над ним і хрест стоїть,
Зате його всі поважають,
Бо біля храму він лежить.
І ти, бабусю, спочиваєш
На кладовищі вже давно.
Тебе я згадую так часто,
І часто згадую село.
Бо там лишилась ти зі мною,
У моїх спогадах навів,
Із посмішкою чарівною,
Яка тримала в душі крик.

ЛЮБЛЮ ДИВИТИСЬ ...

Люблю дивитись в твоє небо,
Люблю лежати на траві,
Нічого кращого не треба
Моїй утомленій душі.
Люблю стрічать твої світанки

І літні росянисті ранки.
Люблю я сонце проводжать
І з зорями вночі лігать.
Весною літо зустрічаю,
Народ свій, мову поважаю,
Вона найкраща від усіх.
І так сказати нам не гріх:
« Ти, моя мамо, найбагатша.
Ти найрідніша і найкраща.
Для тебе більш багатств не треба,
А треба вірити у себе.»

ПОВІРИТИ, ЗРОБИТИ, ДОМОГТИСЬ ...

Повірити, зробити, домогтись,
Дійти мети, отримать перемогу.
Крізь перешкоди вперто далі йти
Й не слухати, й не бачити нічого.
І першим проліском зустріть холодний сніг,
І щиро посміхнутись йому в очі,
Бо вже весна прийшла - розтане він навек,
Морозним подихом уже не залоскоче.
Де впевненість і доброта - там успіх буде,
Дійдеш до цілі - сонечко зійде,
Бо людяність і щирість не забудуть
А якості такі у тебе є.
Отож, державо рідна, підіймайся,
Забудь образи й біль минулих літ!
Все далі, далі, далі просувайся —
І станеш ще колись взірцем для всіх!

МИ – УКРАЇНЦІ

Ми - українці, нація свободи!
Ми здобули її понад усе,
Бо срібло зір і рік блакитні води
Я знаю, щастя кожному несе.
Ми волю любимо, безмежних нив простори
І знаємо, що є вона у нас,
Бо кров дідівська омивала поле,

Де йшли бої в страшний далекий час.
Ми пам'ятаємо бійців могутню силу,
Їх запал, відданість і доброту.
Ніхто із них не нападав із тилу,
Про них я пам'ятаю в серці збережу.
Жахливий сорок другий рік всі знають:
Він рвав країну горем і слізьми.
Бабусі й дідусі, які це пам'ятають,
До нас всю ширу правду донесли.
У ті роки, коли країну шматували,
Поліський ліс хотіли відібрати,
Посланці волі край наш захищали,
Свободи стяги мріяли підняти!
Вони вмирали, падали, вставали,
Терпіти рабство не було вже сил,
А матері їх сльози витирали
Над чорними горбочками могил.
І в лузі червоніла не калина,
А кров повстанська всюди розлилась.
Хто ще так широко, рідна Україно,
Тобі своє життя віддасть?!

ЄДИНА РОДИНА

Єдині ми у думці, ми єдині в слові,
Єдині в праці, в ділі і в розмові,
Бо ми — єдиний рід, народ єдиний,
Бо землю нашу називають Україна.
Нещасний той, хто дідусів, батьків не має
Та ще нещасніший — хто Батьківщину забуває,
Бо він стає бездомним, все втрачає:
Ні брата, ні сестри такий не має.
Отож, шануймо прадідів, дідів,
І тих, хто є.
І справедливо надії на майбутнє.

Я ВІРЮ В МАЙБУТНЄ ТВОЄ, УКРАЇНО!

Блакитне небо, ниви колоскові,
Похилі верби, грона калинові,

І вітер волі полюбила я.
Сказати можу: “ Україно! Я дочка твоя!”
І той рушник, що мати вишиває,
Народна пісня, солов'їний спів,
Вода Дніпрова береги змиває
І в жилах українська кров моїх.
Зелений степ і тихе Чорне море,
Якє колись палало, як вогонь,
Від крові запорожців. Так, було і горе,
Якє тебе просякло аж до скронь.
Ти плакала кривавими сльозами.
Зимовк усюди сміх людський і спів.
Народні велетні були рабами,
Морально бідних чужоземних хробаків.
Хтось мову нашу називав «говірка»,
Народ наш був - «частина росіян».
Слова такі, звичайно ж, чути було гірко,
Але доводилось терпіти нам.
Народ неначе в клітку посадили.
І всіх, хто сміло голос подавав,
Вбивали, били, вішали, топили,
Щоб дух титану часом не повстав.

Тебе стоптали ноги не свої, негідні,
Пошматували, обікрали, обвели.
В твоїх оселях поселились злидні.
Та ось терпець ввірвавсь — і сльози сохнуть почали.
Спливли роки з Дніпровою водою,
Просохли сльози, кров не лється з берегів.
Ти встала із колін, а за тобою
Ледь чутний вітер волі пролетів.
Нехай не визнана ти й не багата,
Нехай не ти - сильніша від усіх,
Але я вірю - в тебе буде свято,
Й лунатиме довкола лише сміх!
Я вірю, так, я вірю в тебе, моя нене,
Я точно знаю, що пройдуть літа —
І ти найяскравішою зорею з неба
Пришлеш свій промінь, мріє молода!

*Олена Борисова,
Сарненський колегіум
ім. Т.Г. Шевченка,
11-А клас, м. Сарни
Рівненської обл.*

Я ХОЧУ МИРУ І ЗЛАГОДИ

Війна! Невже вона потрібна людям?
Чи мало сліз вже пролили жінки,
Які коханих, рідних із надією – цілунком
Випроводжали у гарячі “точки” бойові?
Невже не досить випадку сумного,
Коли життя раптово віддають
Ще молоді, розумні хлопці,
Які у пекло воювати йдуть?
Бо на війні не знайдуть вони ласки,
Поради, порятунку, співчуття.
За щастя буде допомога друга,
На горе ж – куля в серці – ворога стріла.
Та що є засобом для вбивства?
Це зброя – металевий злиток зла,
Хоча і створена, щоб відбирати
У других життя.
Натиснув на курок – і мертва вже людина.
Хтось каже: “Зброя – це могутня сила!”
Вважають інші, що вона
Є рішенням важливої проблеми – це війна.
Та рішення проблеми не у тому,
Щоб з рук убивць узяти зброю,
Бо головним і справжнім розв’язанням
Є зміна поглядів людських і їх бажання.
Щоб не підняв меча народ проти народу,
Щоб не підняв руки і брат на брата з свого роду.
Тоді й “мечі свої перекують на лемеші” усі
І люди більш не будуть вже навчатися війні.
Як дівчина, майбутня жінка, мати і бабуся,
Не побоює і до всіх людей Землі звернусь я
З проханням, засторогою й благанням
Не допустить ще й третьої війни.

Я хочу миру й злагоди народам,
Добра всім і щасливого життя,
Любові й заповітного земного раю,
Тому бажаю, щоб війна пішла у забуття.

*Оля Живченко,
Киянська ЗОШ I-III ст.,
11 клас, с. Киянка
Житомирської обл.*

ВЕСНА ПАХНЕ МИРОМ

Я не маю жодного сумніву, що для кожної людини — від найменшого до найстаршого, — весна приносить безмежну радість.

Весняна казка... Саме так я назвала б пробудження матінки природи від довгого зимового сну. Ще восени, заколихавшись вітрами під колискову пісню дощів, все поснуло, щоб не чути пронизливого і холодного подиху зими, щоб не бачити дивний вальс тендітних сніжинок в хуртелиці, щоб не відчувати цупких обіймів червонощогокого морозу... Все заснуло спокійним і довгим сном, щоб під пісню весняного вітерцю прокинутися і радіти всім барвам життя!

І ось вона прийшла: довгождана, омріяна красуня-весна. Не встигла її ніжка ступити на сонну землю, як радісна травичка зазеленіла, щоб привітати свою повелительку. А весна йшла і йшла нашими краями, летіли ключі журавлів, які за довгу зиму розлуки встигли скучити за рідними просторами...

“Весна іде, красу несе”... — в цих словах з української пісні я вбачаю істинну правду. Бо чи ж то не краса, коли дерева, що зовсім недавно були чорними і похмурими, поволі зодягаються в зелені сукні від Весни. Коли сміливі птахи високо в небі, поринаючи в м’які білі хмарки, мчать навздогін вітру. Коли вранішня зоря фарбує небо в пурпурово-багряний колір, здається, ніби невмілий художник розілляв свої фарби на полотно блакиті. Або ж вдень яскраве сонечко своїми ніжними промінчиками, виглядаючи з-за пухкої хмарки, лоскоче твоє усміхнене обличчя. А ти ідеш йому назустріч, назустріч весні! І саме в такий час розумієш, чим пахне весна. А весна пахне ласкавим подихом вітру, тяжкою, але веселою працею, ніжною любов’ю. Бо саме в цю прекрасну пору в людській душі здійснюється буря почуттів, прекрасних почуттів. Можливо, цьому сприяють і тихі, прозорі, свіжі весняні ночі, коли крізь спокій до тебе доноситься з садочка

мелодійний спів солов'я, трелі якого в душі зачіпають нотку ніжності і любові. Любові до всього живого, любові до всіх і до кожного. І лише тоді розумієш, наскільки прекрасне наше життя...

Весна — чудова пора року. Цей факт неможливо заперечити, але в цей час в селі закипає робота. Люди трудяться на полі, вони висівають і висаджують в землю-годувальницю насіння, щоб восени його зібрати і донести до кожної домівки, до кожних рук, щоб у нашій країні і в цілому світі завжди був достаток.

Весна пахне працею... А ще для мене весна пахне миром! Саме миром, який символізує чисте блакитне небо без жодної хмаринки, на якому яскраво світить сонце, що на своїх променях доносить мир у кожную оселю. Мир — це найпрекрасніше, і весна є його символом. Коли на нашій планеті мир, то життя, незважаючи на маленькі негаразди, здається прекрасним. І в кожній людині на обличчі помітна усмішка, і з кожної пари очей світиться добро і ласка. І я молю Бога, щоб так було й надалі, щоб на блакитному небі не з'явилися сірі хмари болю, горя і сліз, викликані війною. Війна... Краще б цього чорного слова людство не знало взагалі!

Нехай на Землі завжди буде сонце, завжди буде весна, завжди буде мир! Мир — дружба народів, мир — білосніжна голубка в синьому небі, що летить до сонця, мир — теплий, братерський потиск рук, мир — це весна.

І я вже впевнена — весна на світі пахне миром, а той, хто цього не помічав — сліпий душею, або і взагалі бездушний. Навчіться бачити прекрасне, навчіться творити прекрасне, навчіться цінувати прекрасне. Навчіться цінувати мир. Я цього бажаю всім!

Так склалося, що саме у весняну пору року ми відзначаємо чудове і водночас трагічне свято — День перемоги. Веселе і чудове — бо зараз мир, і це прекрасно. Трагічне — бо саме це свято нагадує нам про страшні уроки історії, які навчили світ жити мирно. І привітати всіх з цим святом я хочу у своєму вірші “З Днем перемоги”:

Яскраво світить сонце,
зника темінь ночей,
і щастя крізь віконце
проб'ється до очей.
Зіллється у зеніті,
де буде дівора,
і буде мир на світі, —
заквітчана пора.
Блакить синього неба

проллється на поле,
війни більше не треба,
бо мирна це Земля!
Війна зійшла з дороги,
а мир — у кожен дім,
із Днем вас перемоги,
добра і щастя всім.

Весна — прекрасна пора. Її пахощі п'янять кожного, її краса чарує всіх. Але я нещодавно дізналася, що весна ще вміє і співати. Саме вона наспівала мені мелодію цього вірша. А ви ніколи не чули співу весни?

*Катерина Філончук,
Сарненський
міський колегіум
ім. Т.Г. Шевченка,
11- В клас, м. Сарни
Рівненської обл.*

МИР В МОЇХ ОЧАХ

Мир... Знайоме слово ще з дитинства. Мир - це коли стомлений, але усміхнений батько повертається з роботи з букетом квітів у руці, а щаслива мати подає на стіл вечерю (хоча не завжди, можливо, багату) і їх діти, що тільки, награвшись, прибігли з двору, цілують своїх батьків; і братик допомагає сестричці скинути чобітки, а вона обіцяє, що намалює йому здоровенного птаха, того, про якого читала у казці.

Мир — це коли ти виходиш у магазин, а сусіди, що сидять на лавочці неподалік, дружно закивали головами і побажали тобі доброго дня.

Мир — це коли цвіте весна, буяє літо, непомітно підкрадається осінь, владарює зима, а люди - малі і дорослі - насолоджуються ароматом квітучих дерев, вдихають тепло і чистоту літнього ранку, збирають врожаї, подаровані осінню, милуються нерукотворною красою зими; а на білому снігу немає крові, не чути в повітрі страшних пострілів і вибухів, не видно горем вбитих матерів, жінок, сестер, коханих. Не чути їх нелюдського крику, невимовного болю.

Мир — це коли на твоїй рідній землі не нишпорять чужі люди, не белькочуть слова, значення яких стає зрозумілим і без перекладача, не дивляться на тебе, як на непотріб, не вказують автоматом на місце в кутку у твоїй же хаті.

Мир... Альтернатива миру - війна. Жахлива, кривава і часто безпричинна. Вона приносить лише неспокій, розруху, розпач, людські страждання і сльози. Горе, завдане війною, не вимірюється жодними мірками, а рани після неї болітимуть ще довгі - довгі роки. Війна - це провісник смерті, всепожираюче страховисько, яке не знає ані жалю, ані милосердя. Перед нею рівні всі: і байдуже, скільки років ти прожив, скільки мрій твоїх збулося, скільки бажань... Засліплена жадібністю, ненавистю і злістю, війна руйнує не тільки матеріальні надбання людей, а й храми душ їхніх, надію на всеперемагаюче добро, віру у людську порядність і справедливість. Так, справжнє щастя не може існувати без миру, злагоди - цих надзвичайно важливих чинників, що свідчать про високу цивілізованість народу, його вміння обійти проблему мирним шляхом. Мир! Мир! Мир! Так і хочеться вигукувати це слово, смакувати ним і радіти, радіти широко, по-дитячому, бо це так важливо для всіх нас.

Отже, мир — це сонце, яке світить на всю планету, посилаючи тепло, радість і усмішки. І коли раптом, боронь Боже, сонце сховається за зловісну хмару, воно обов'язково вийде, обдаровуючи всі народи своїм ніжним, життєдайним, благотворним промінням.

*Катерина Філончук,
Сарненський
міський колегіум
ім. Т.Г. Шевченка,
11- В клас, м. Сарни
Рівненської обл.*

ПРОЩАННЯ СОЛДАТА

- Прощайте, батьку, - з великою твердістю, але з неприхованим болем у серці стиснув солдат батькову руку. Обійняв. Мозолясті натруджені руки сильно обхопили широкі плечі молодого хлопця. Мовчання. Виважений і смиренний кивок сивою головою, який ніс у собі значимість більшу за будь-які слова.

- Не плачте, мамо, - все ж з тою твердістю, але ще з більшим жалем нахилився юнак до неньки, ніжно обтер материнську сльозу, яка скотилася на щокі і не падала додолу, як інші, а, наче навмисне, пекла вогнем. Мати, не в змозі вимовити слово, не відриваючись, дивилась на свою кровиночку мокрими, старими, люблячими, всепрощаючими очима.. Від власного безсилля її серце обливалося кров'ю, наче хтось встромив туди тупий ніж.

Було видно, як хлопцеві було важко повернути голову вбік, наче він боявся побачити там привида. З великим зусиллям підвів очі і зустрівся з поглядом коханої.. Солдат стиснув уста і напружив м'язи на обличчі, щоб не виказати того смутку і горя, що стояв клубком у горлі. Погляд. Такий безмежний, печальний, пристрасний, незабутній і коханий. Де взяти сили, щоб обернутись і піти звідси, піти, можливо, назавжди.

Кожною клітинкою свого тіла, як ніколи раніше, боєць зрозумів, наскільки любить цю знайому стежку через поле, цей розкішний куш калини, веселе лелече гніздо, цей дім, цих до болю милих людей...

Пішов...А стара лелека злетіла шукати корм для своїх ненаситних діток.

Зміст

Наталія Петрук	
Перший день миру	3
Юля Клименко	
Я хочу миру й злагоди	4
Володимир Бондар	
Я голосую за мир!	4
Лариса Сирота	
Війна – це лихо і ганьба народів	4
Оля Рябоконт	
Я хочу миру і злагоди	5
Ірина Маменко	
Мир у моїх очах	5
Р. Багній	6
Мирослава Завалюк	
День Перемоги	6
Олена Наконечна	
Вітром пахуча земля	7
Юлія Левкович	
Болять рани у ветеранів	7
Аня Дем'янкova	
Я хочу миру і злагоди	8
Дар'я Антонініна	
День Перемоги	8
Віталій Пагута	
Мир	9
Юля Климишина	
Я хочу миру і злагоди	9
Саша Дрозд	
Як дерева стрільцям допомагали	9
Катерина Шевчук	
Я голосую за мир!	10
Андрій Трофимчук	
Я голосую за мир!	11
Юрій Дячук	
Я голосую за мир!	11
Павлю Подкопаяєв	
Я голосую за мир!	11

Всеволод Матвійчик	
Я голосую за мир!	12
Богдан Романов	
Я голосую за мир!	12
Андрій Яцкевич	
Я голосую за мир!	12
Олена Гурин	
Я голосую за мир!	13
Марія Ліщук	
Я голосую за мир!	13
Діма Прокопчук	
Я голосую за мир!	13
Наталія Козакевич	
Я голосую за мир!	14
Володимир Бондар	
Я голосую за мир!	14
Олена Шевчук	
Я голосую за мир!	14
Анастасія Кресанова	
Війна – це лихо і ганьба народів	15
Яна Казка	
Мир планеті – щастя дітям	15
Наталка Шуляк	
Мир – планеті, щастя – дітям	16
Наталія Помяновська	
Мир – планеті, щастя – дітям	17
Наталія Лахман	
Хай буде добро на землі!	17
Роман Серафімович	
Я голосую за мир!	18
Северин Наливайко	
Я голосую за мир!	18
Віталій Стасюк	
Я хочу миру і злагоди	19
Андрій Романчук	
Я голосую за мир!	19
Андрій Носков	
Птахи миру	19
Роман Капітула	
Я голосую за мир!	20

Ю.Караулова	20
Михайло Денисюк	
Мій протест	20
В'ячеслав Пасічник	
Я голосую за мир!	21
Назар Терейко	
Я голосую за мир!	21
Олексій Тимофєєв	
Я голосую за мир!	22
Олексій Потапов	
Я голосую за мир!	22
Дмитро Імчук	
Нам потрібен мир	22
Олександр Кравчук	
Я голосую за мир!	23
Анна Шевчук	
Я голосую за мир!	23
Наталія Маринич	
Я голосую за мир!	24
Андрій Шевчук	
Я голосую за мир!	24
Назар Клепко	
Я голосую за мир!	25
Олександр Онищук	
Я голосую за мир!	25
Настя Косук	
Я голосую за мир!	25
Лілія Марчук	
Я голосую за мир!	26
Ірина Волинець	
Я голосую за мир!	26
Оксана Оксенюк	
Я голосую за мир!	26
Олександр Гричулич	
Я голосую за мир!	27
М. Первов	
Я голосую за мир!	27
Христина Борковська	
Нам потрібен мир	27

Анна Буткевич	
Нам потрібен мир	28
Іванна Шалаєва	
Я голосую за мир!	28
Юлія Музичук	
Ми голосуємо за мир!	29
Анна Квасюк	
Я голосую за мир!	29
Юлія Сидорук	
Я голосую за мир!	29
О. Тинощук	
Я голосую за мир!	30
Катерина Войтюк	
Я голосую за мир!	30
Наталія Приступлюк	
Я голосую за мир!	30
Андрій Веремчук	
Я голосую за мир!	31
Богдан Новак	
Я голосую за мир!	31
Дарина Каленичок	
Мир в моїх очах	31
В'ячеслав Пасічник	
Я голосую за мир!	33
Катерина Корень	
Мир в моїх очах	34
Василь Ярута	
Ні — війні!	34
Анастасія Яконюк	
День Перемоги	35
Михайло Куруца	
.....	36
Марина Михайлишина	
Ми, діти, — проти війни.....	37
Ярослав Шевченко	
Чому плачуть солдатські матері	37
Ілля Кравчук	
Я хочу миру і злагоди.....	38
Наталія Клюх	
Ми - маленькі ліхтарики миру	38

Роман Копитюк	
Війна - це лихо і ганьба народів.....	39
Любомир Павловський	
Ніхто не забутий, ніщо не забуто	40
Інна Жидова	
Чому плачуть солдатські матері?	40
Інна Яцишина	
Я голосую за мир!	41
Андрій Чупарьов	
Я голосую за мир!	42
Марія Рогейша	
Я голосую за мир!	43
Юлія Бурчик	
Я голосую за мир!	43
Роман Граб	
Я голосую за мир!	44
Михайло Скрипчук	
Я голосую за мир!	44
Надія Бурковська	
Я голосую за мир!	45
Євгеній Рошук	
Я голосую за мир!	45
Юлія Ящук	
Я голосую за мир!	46
Ігор Кріль	
Я голосую за мир!	46
Ірина Власюк	
Я голосую за мир!	47
Леонід Лахман	
Мир у серці людини	47
Анна Кулиба	
Я голосую за мир!	48
Катерина Зуєва	
Я голосую за мир!	48
Анастасія Ющук	
Я голосую за мир!	49
Ірина Ткаліна	
Я голосую за мир!	49
Олександр Федюкевич	
Давайте жити дружно!	50

Ольга Мельничук	
Я голосую за мир!	50
Олена Шустик	
Я голосую за мир!	51
Валентина Самонік	
Я голосую за мир!	52
Юлія Сабанюк	
Я голосую за мир!	52
Оля Шлихтюк	
Голосуємо за мир!	53
Наталія Гіль	
Найбільший скарб для людини	53
Іванна Костюк	
Я голосую за мир!	54
Микола Созонюк	
Я голосую за мир!	54
Марія Ровгейша	
Я голосую за мир!	54
І. Ступницький	
Я голосую за мир!	55
Валентина Кравчук	
Я голосую за мир!	55
Роман Жученя	
Війна — ганьба народу	56
Ірина Дячок	56
Сергій Захарчук	
Я голосую за мир!	57
Ліна Якобчук	
Я голосую за мир!	57
Наталія Пастушок	
Я голосую за мир!	58
Катерина Яцук	
Я голосую за мир!	58
Олена Слободенюк	
Птах миру	59
Руслан Блищик	
Чому я голосую за мир	59
Ліна Юсюк	
Я голосую за мир!	60

Марія Кривульська	
Я голосую за мир!	60
Олеся Борейчук	
Коли голосують за мир... ..	61
Анна Таранчук	
Я голосую за мир!	61
Катерина Холод	
Я голосую за мир!	62
Вікторія Лахутько	62
Олена Пилипей	
Я голосую за мир!	63
Оля Созонюк	
Я голосую за мир!	63
Павло Григоруک	
Я голосую за мир!	63
Олеся Багацька	
Я голосую за мир!	64
Галина Гевенко	
Я голосую за мир!	64
Інна Стасюк	
Я голосую за мир!	65
Олександр Сопронюк	
Я голосую за мир!	65
Ігор Чумак	
Я голосую за мир!	65
Ольга Назаренко	
Я голосую за мир!	66
Андрій Вязніков	
Я голосую за мир!	66
Марія Сівак	
Я голосую за мир!	66
Анна Хомич	
Я голосую за мир!	67
Дарина Алексєєва	
Я голосую за мир!	67
Марина Омельчук	
Я голосую за мир!	68
Юлія Дмитренко	
Я голосую за мир!	68

Катерина Бізюк	
Я голосую за мир!	69
Ліза Червюк	
Я голосую за мир!	70
Тарас Цимбалюк	
Я голосую за мир!	70
Надія Кутинець	
Мир в моїх очах	71
Вікторія Бритицька	
Я голосую за мир!	71
Ігор Винник	
Я голосую за мир!	72
Ірина Цибульська	
Я голосую за мир!	72
Алла Кугай	
Я голосую за мир!	73
Оксана Пузирмо	
Я голосую за мир!	74
Тетяна Бартошук	
Я голосую за мир!	74
Олесь Подлесний	
Я голосую за мир!	75
Ольга Шарапа	
Я голосую за мир!	76
Катерина Сасіна	
Я голосую за мир!	76
Олександр Шпак	
Я голосую за мир!	77
Андрій Макаров	
Я голосую за мир!	77
Анастасія Зубенко	
Я голосую за мир!	78
С. Грисюк	
Я голосую за мир!	78
Ксенія Клімачова	
.....	79
Лілія Чернова	
Ми голосуємо за мир!	80
Тетяна Ящук	
Я голосую за мир!	80

Марія Савчук	
Я голосую за мир!	81
Роман Піщук	
Я голосую за мир!	81
Ірина Чайка	
Я голосую за мир!	82
Ллона Панчук	
Я голосую за мир!	83
Н. Краковська	
Я голосую за мир!	83
Олександр Кобилюса	
Я голосую за мир!	84
Олена Ткачук	
Я голосую за мир!	84
Іванна Наконечна	
Найбільше в житті я хочу.....	85
Наталія Остапчук	
Я голосую за мир!	85
Артур Ярута	
Я голосую за мир!	86
Антон Свініцький	
Я голосую за мир!	86
Тетяна Петровська	
Я голосую за мир!	87
Катерина Денисюк	
Я голосую за мир!	87
Інна Гузич	
Ми голосуємо за мир!	88
Ллона Лелех	
Я голосую за мир!	88
Володимир Мисько	
.....	
Ольга Штемпель	
Я голосую за мир!	89
Ольга Домбровська	
Я голосую за мир!	90
Світлана Сиротюк	
Я голосую за мир!	91
Марина Куцевич	
Я голосую за мир!	92

Олег Клиновий	
Збережіть материнське серце!	93
Ігор Грініх	
Я голосую за мир!	94
Олександр Хомич	
Я голосую за мир	94
Ірина Король	
Я голосую за мир!	95
Ніна Пригарська	
Тривожні дзвони війни	95
Оксана Пивоварова	
Війна - це лихо і ганьба народів	97
Надія Глушенкова	
Панове, в мене маленьке прохання	98
Наталія Подранецька	
За мир, за колоски налиті... ..	99
За тебе, мій краю... ..	100
Дивлюсь на хвили... ..	100
Хліб так багато значить... ..	101
Люблю дивитись	102
Повірити, зробити, допомогти	103
Ми – українці	103
Єдина родина	104
Я вірю в майбутнє твоє, Україно!	104
Олена Борисова	
Я хочу миру і злагоди	106
Оля Живченко	
Весна пахне миром	107
Катерина Філончук	
Мир в моїх очах	109
Катерина Філончук	
Прощання солдата	110

Я голосую за мир

Матеріали VII учнівських громадських читань

“Я голосую за мир”

(13 травня 2003 р.)

Редактор П.О. Цецик

Верстка:
А.В. Пирожак

Здано до набору 24.04.2003 . Підп. до друку 29.04.2003. Формат 60x84/16. Папір офсетн. №1. Обл.-вид. арк. 8,35. Тираж 200 прим. Редакційно-видавничий центр Міжнародного університету «РЕГІ» імені академіка Степана Дем'янчука.

33000 Рівне, вул. ім. академіка Степана Дем'янчука, 4.

